சிவமயம்.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளு வநாயரை

<u>திருவாய்மலர்ந்தருளிய</u>

திருக்குறள் விளக்கமாக

திருக்கைலாய பர<mark>ம்டரைத் திருவாவட</mark>ுதறை ஆதீன<mark>ம்</mark>

கச்சியப்பமுனிவரால்

அருளிச் செய்யப்பட்ட

விநாயகர் புராணத்துள் ஓர் சரித்திரமாகிய அரசியற்கைப் படலம்.

அதிலடங்கிய

தருக்குறள் மூலமும், உரையும்.

இவை

ஷை ஆதீனம்

<u> ஸ்ரீலஸ்ரீ</u> வைத்திலிங்கதேசிக மஹா சந்நிதானம்

அவர்கள்

கட்டாவிட்டருளியபடி

திருப்பரங்குன்றம்

அ. நாராயண சரணரால்

கும்பகோணம்

ஸ்டார் பாஸ், ஹெட் ஆபீஸில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1927.

பிரபவ- ஹை வைகாகிமு.

திருக்கைலாயபரம்பரை

திருவாவடு துறை ஆதீனம் கச்சியப்பசு வாமிகள்

சரித்திர மான்மியம்.

இந்தூலாசியர் தொண்டைமண்டலத்திலே, தணிகைப்பதி யிலே, வழிவழிச்சைவர் வேளாளர் குலத்திலே தோன்றி ஒழுக்கம், அன்பு, அருள், வாய்மை, அடக்கம் முதலிய வற்றைக் கமக்குச் சிறந்த அணிகலன்களாகக் கொண்டு கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்திருந் தனர் இவர் சிவபெருமான் எழுந்தருளிபிருக்கும் பல திருக்கோயில் களுக்குச் சென்று வழிபாடியற்றிவரும்போது திருக்கைலாய பரம் ுரைத் திருவாவடுதுறை பாதீனத்தைபடைந்து, ஆண்டெழந்தருளி யிருந்த ஸ்ரீ நடுச்சிவாய சுவாமிகளே வணங்கி, அப்போது சின்னப்பட் டத்தி லெழுக்கருளியிருக்க பின் வேலப்பதேகிகரிடத்கே சைவக் துறவும், சிவதீக்கையும் பெற்றுக்கொண்டனர். பின்னர் வட நூற் கடலும், தென்னூற்கடலும் நிலேகண்டுணர்ந்த ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான சுவாடுகளிடத்தே இலககண இலக்கிய நூற்களும், தருக்கமும், மெய்கண்ட சாத் திரம் பதினைகும், பண்டார சாத்திரம் பதினை கும். மற்றும் பல அரிய நூற்களும் கற்றுணர்க்கு ஆகிரியாது மாண வர் பன்னிருவருள் தஃவமைபெற்றிருக்கனர். இவர் தாம் பாடிய திருவாணக்காப்புராணம், திருப்பேரூர்ப்புராணம், திருக்கணிகைப் புராணம் என்று மூன்றிலும் மூன்று படலங்களில் சிவாகமங்களிலும், தமிழ்ச் சைவசித்தார்த சாத்தொங்களிலும் பார்துகிடக்கும் முப் பொருளிலக்கணங்கள் எளிதினுணருமாறு கொகுத்துக் கூறிபிருக் இன்றனர். பின்னர் தமது மாணுக்கரிற் சிறந்த கந்தப்பையருக்கு வயிற்றிலே கொடிய நோயுண்டானபோது தணிகையாற்றுப்படை யென்னும் அரிப பெரிபநாலிண் இயற்றிபருளி பின்பு சென்ணமா நகரிண யடைந்து விராயகர்புராணம் பரடி யரங்கேற்றுகையில் அச் சபைக்கு வர்க பெரிய பிரபுவ கிய ஐபாப்பிள்ளே யென்பவர் 'இஃ தென்ன இராமாயணமேர்' என்று பரிககிக்க, உடனே முனிவர் இராமாயணத் நில் ஆற் செய்யுட்களெடுத்*து நூறு* குற்றமேற்றக் கண்ட பிரபு, நாறுவராகனும், உயர்ந்த பட்டாடைகளும் முனிவ ரவர்கட்குப் பாதகாணிக்கையாக வைத்து வணங்கி மன்னிப்புக்கேட் மக்கொண்டார் என்ப

இவரியற்றியருவிய நூற்கள் பல. அவற்றிற்றெரிக்க கிலவற் நை ஈண்டுக் கூறுவாம்.

- 1. இருவாணக்காப்புராணம்.
- 2. பேரூர்ப்புராணம்
- 3. திருத்தணிகைப்புராணம்.
- 4. பூவாளர்ப்புராணம்.
- 5. விகாயகர்புராணம்.
- 6. காஞ்சுபுராணத்துள் இரண்டாங்காண்டம்
- 7. திருத்தணிகையாற்றப்படை
- 8. கச்சியானந்த ருத்திரேசர் வண்டுவிடுதாத
- 9. கச்சியாவர்த ருத்திரேசர் பதிற்றுப்பத்தர்தாதி.
- 10. டஞ்சாக்காதேகிகாந்தா தி.
- 11. பெயீசர் பதிற்றப்பத்தர்தாதி
- 12. பூவாளூர்ப் பதிற்றுப்பத்தர்தாதி.
- 13. தணிகைப் பதிற்றுப்பத்தர்தாதி.
- 14. சென்ன விராயர் பிள்ளேத்தமிழ்
- 15. சென்னே விராயகர் யமகவர்தா இ.

இவர் பேரூரில் வகிக்கும்போது அரசம்பலவாணர்மீது ஒரு நூஃட்ப்பாடி மழையை வரவழைத்தும், பட்டீசர்மீது பலபாக்கீனப் பாடிப் பலருக்குக் குட்டநோய் முதலியவற்றைப் போக்கியருளினர். இன்னேரன்ன நூற்கள் பல அருளிக் காஞ்சீபுரத்திலே சாலிவாகன சகாப்தம் துளாகஉக்குச் சரியான சாதாரண இரை சித்திரைத்திங்கள் பதினைன்றும் நாளில் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருளில் இரண் டறக்கலந்தனர்.

டை ஆதீனம் மஹாவித்துவான்

மீடைசிசுந்தாம் பிள்ளே அவர்கள் இயற்றிய திருக்குறளின் புகழ் நிலேயம்.

பொன்பூத்தமகார்தப்பு தம துவச்செழுங்கமலப்பொகுட்டுவாழ்வோன் தென்பூத்தரான்முகத்தோனலஞூலமுகத்தோனேதெளிமினென்னக் கொன்பூத்ததமிழ்வழங்குரிலத்தின நமினிதெழுர் துகு இகொண்டாட மின்புத்தசெங்கதிரின்வள்ளுவரென்றொருராமமேவத்தோன்றி

பொலி தாமுன்னுணர்க் தமறையகத் தமைக் தவறமு தரைபொருளுமேன்மேற் லொலி தாமற்றக்கான்குமொருமூன் றிலடக்கியின்றேனெழுக்கியாங்கு

(1)

(2)

ெலி தாலில்வரை முதற்பேருருவொருசிற்ருடியகம்விளங்கண் மான நலி தாறீர்சிலசொல்லிற்பல்பொருளுஞ்செறித் தூகவை கண்ணதாக

மொழிசருங்கல்பொருள்விளங்கல்மொழியவினி தா தனலமொழிபுணர் த் தல் வழியமையோசையிற்பொலி தலாழ்ந்திருத் தன் முறைஙி அவன் மீலவு தீர் தல் பொழிவி முமிய துபயத் தல்காட்டா தலிப்பத் தும்பொலியவாய்ச் த கழிபொருளுங்கரு தணியு சோக்குமிடர்தொ அங்கிடர் துகளிப்புச்செய்ப (3) க.மயேறபொழின்ம தரைமாநகாத் தருட்புலமைமாட்சியோர்முன் கையேறு திருமூலாகமச்சோ திமரை மூ'ன த் தகனிவாய்விண்டு பையேறுமணிபொருமோர் துதிகவிசொற்றிடப்பலரும்பாவிப்போற்ற வையேறு திருக்கு நனென் முரு நூல்செய் துலகு வப்பவளித்தான்மன்னே. (4)

திருமலீஸ் தேய்வப்புலமைத் திருவன்ளுவநாயனர் சரித்திரச்சுருக்கம்.

தெய்வப்புலமைக் திருவள்ளுவநாயனர், நூலாகிரியர் பலரினும் ட பர்வொப்பில்லா த சிறப்புப்பொருக்கிய முதனூலாசிரியாய் மேற் கொள்ளப்படுகின்றனர். அவரினின் அக்கோன் பிப திருக்குறளோ வெளின், மக்களுக்கு உணாவேண்டுவனவினக்கும் பயத்தற்சிறப் புடைத்தாய் விளங்குகின்றது. அவர், மதுரையில் அரசாட்சிசெய்த க்காப்பெருவழு தியென்னும் பாண்டியராஜன் காலத்திலே ஆதி பக வன் என்னும் தாய்தக்தையருக்குப் புத்திரராகத்தொண்டை மண்ட லத்தில் திருமயிலாப்பூரென்னும் சிவஸ்தலத்திற்கு வடபுறம் இலுப் பைத்தோப்பில் திருவவதாரஞ்செய்தருளினர். அவரிடத்தே விளங் **செய** பலவகைப்பட்ட அபூர்வ காரியங்களாலே அவரது தெய்வத் தன்மை உலகத்திற்கு வெளியாக்கப்பட்டது. அவர் யாவர்க்கும் பொதுவான புரமாசாரியார பெழுந்தருளி யிருந்தாலும், அக்காலத் இலே பரிபாகப்பட்டிருந்த கொங்கணகத்தர் ஏலேலகிங்கர் முதலா ேஞர் அவரை வழிபட்டு உபதேசம்பெற்றுய்க்கனர். செய்யப்பட்ட திருக்குறள் முதுரைகடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது. ஆச்சங்கத்தப்புலவர்கள் அப்போத திருவருளினுலே திறக்கப்பட்ட தமது மேய்ஞ்ஞானப்பார்வையைக்கொண்டு அவரை நான்முகக்கடவு ளது திருவவதாரமாய் வந்தவரென்றும், அவரினின்றுக்தோன்றிய நூலேச் சிறந்த உத்தாவேதமென்றம், கண்டுகொண்டு யாவரும் உணர் அவரது பேன்மையைத் திருவள்ளுவமாஃயால் விளக்கிரை கள்:—அப்பால், நாயனர் உலகத்தார்க்கு இல்லறநெறியைக் காட்டும் பொருட்டு வாசுகியென்னுமனேவியாரோடுகூடி கெடுங்காலமி நக்கு விதேகமுத் தியடைக் தருளினர்.

திருவள்ளுவராயஞர் சரிக்கிரச்சு ருக்கம் முற்றிற்று.

நாய**ூர் குருபூ**சைத்திருநட்சத்திரம் வேண்பரு.

மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவஞர் மாகிலம்விட் டாசில்பர முத்தியடைக் திரால்—காசிணியில் கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா செல்லாரும் கல்லார்வஞ் செய்மினந்த நாள்.

இந்நாபளுருடைய இருக்கோயில் ஸ்ரீ கபாலீசுரர் சந்நிதிக்கு வடபுறம் இருக்கின்றது.

ஆசிரியர் பேயர் கூ.

திருவள்ளுவர், நாயஞர், தேவர், முதற்பாவலர், தெய்வப்புலவர், நாண்முகஞர், மாதானுபங்கி,செக் நாப்போதார், பெருநாவலர். நூலின் பெயர் கூ.

திருக்குறள், முப்பானூல், உக்கா வேகம், தெய்வ நூல், திருவள்ளு வர், பொய்யாமொழி, வாயுறை வாழ்க்கு, தமிழ்மறை, பொது மறை.

சய்கப்புலவருள் ஒருவாரசிய சீத்தலேச்சாத்தஞர் இயற்றிய வேண்பா.

மும்மஃயு முக்காடு முக்கதியு முப்பதியு மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு —மும்மாவுக் தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் ளுன்றே பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால்.

இந்நுலின் உரையாசிரியர் பேயர் கமி.

வேண்பு.

தருமர் மணக்குடையர் தாமக்கர் நச்சர் பரிமே லழகர் பருதி—திருமஃயர் மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்நூற் கெல்ஃயுகை செய்தா ரிவர்.

> இந்**நு**ற்களின் சிறப்பு. வேண்பு.

தேவர் குறளுக் திருகான் மறைமுடிவும் மூவர் தமிழும் முனி மொழிபுக் —கோவை திருவா சகமுக் திருமூலர் சொல்லும் ஒருவா சகமென் அணர்.

வள்ளுவ<mark>ர் தா</mark> லன்பர்திரு வாசகர்தொல் காப்பியமே தெள்ளுபரி மேலகர் செய்தவுரை—ஒள்ளிபசீர் தொண்டர் புராணர் தொகைச்சித்தி யாரா அந் தண்டமிழின் மேலார் தாம்.

இருவள்ளுவநாயனர் திருவடிவாழ்க.

இருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாய பாட்டரைத் தருமபுரம் ஆதீன அடியார் குழாத்த சொருவரும் திருப்பனந்தாள் காசிவாசி ஸ்ரீல்ஸ்ரீ சொக்கலிங்க சுவாமிகளின்

ஸூல் ஸ்ரா ் சொக்கலங்க சுவாங்க மாணவருள் ஒருவருமாகிய வித்துவான்

சட்டை நாதத் தம்பிரான் இயற்றிய சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவளர்கற்றுறைசை கடிச்சிவாயன டி தொழுசே த் துஞ்சீர் த் திமிக்**கான்** உருவளர்பின் வேலப்பனுபதேசமி ரூசெவியினுவக் தமாக்கிக் கருவளர் மும்மலக்கு றம்பாங்காடெ நிக்தசிவ ஞானக்கரு‱யோ**ன்பால்** இருவளர்கன் மொழி தனி லமின் மொழியாக்கு தன் மொழியே**யியல்பாவோர்க்தோ**ன்

சுவகாற்சரி தமதை த்தேனெனவே சொன்னயத்தாற்கிர்தை செய்வார் பாவமெலாமறவுர் தன் பாவலிமை த?னக்கண்டு பாரில்யாரும் காவகத்திற்சுவையொழுகு மாவளித்தானெனத்தணிகை காதடைற் பாவகத்திலெர்ராளும்பதித்துய்யப்பரிர்தளித்தபான் ையாளன்.

ீரூர்க்கும்பேரூர்க்குகிறையூ வாளூர தற்கு சேர்மையாகச் சீரூர்க்கும்மான் மியத்தைத்தென் றமிழாவி**ன்** சுவைத்தாய்த் தெருட்டிப்பின்னுக் காரூர்க்கும்பச்சிகாக்கதிர்கிலவுமாடமுடைக்காஞ்சியென்னு மோரூர்க்குஞ்சிவஞான மாமுனிவனுமைத்ததற்பின் னு**ரைத்த தூயோன்.** (க)

(2)

(A)

பன்னரியசின் ஹா அம்பலவி யற்றிப்புகப்படைத் துப்பாக் தசீர்த் தி தன்னரியபொருவென்ன த்தான் படைத் தகச்சியப்பதவுக்கோன்முண்ளுல் உன்னியவர்கினகருமமுடன் முடித் துமெலார அமுன்னற்கேலாத் தன்னரியபதமருள் விசாயகற்கோர்பு ராணமதை தழைக்கச் செய்தான். (சு)

இவ்வரிய நூலி ெஞருபடலமாகிய ற்க கய திலிலகுஞ்செய்யுட் கொவ்விய சற்கு றள்களெலாமுடனுடனே சேர்த் தவற்றிற்கு கையுஞ்சேர் த் து செவ்வி தினே ெய்வராலும் தெளி தருமாவச்சிய ற்றிச்சி றப்பினீர் தாண் திவ்விய கம். அரு. காசாயண சாண ெனனும் புலவர் திலகண் மாதோ

> திருக்குறள் அதிகாரம் நூற்றுமுப்பத்துமூன்றின் பகுப்புகள். மதுரைச்சங்கப்புவவருள் ஒருவராகிய சிறுமேதாவியார் இயற்றியது.

வெண்பா

வீடொன்று பாயிச நான்கு விளங்கற காடிய முப்பத்து மூன்றுென்றாழ்—கூடுபொரு எௌ்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தி<mark>ன்பம்</mark> வள்ருவர் சொன்ன வகை.

இத் ைவீடு (க) பாயிரம் (ச) அரம் (நடி) ஊழ் (க) பொகுள் (எ) இன்பம் (உடு) ஆடு அதிகாரம் (ராகலுக).

கணபத்துணே.

திங்களணிசடைப்பெருமான் பூசையா ற்றித் திரிமதிலுங்கடந்திடமுன்னின் ருன் யாவன் தங்குகடற்புவிவரைப்பினெடியோனதி சகலருக்குமூறு தவிர்ககின் ருன் யாவன் அங்கவன் மெய்ச்சரி தமொழிபெயர்ப்பவேண்டி யவனடியேசாணு கவடுத் துளேற்கு மங்கலசின் மயடுதாத் தமிழ்ச்செம்பாடல் வாரிமடமடையுடைத் துவளருமன்றே,

காட்டுச்சிறப்பு.

கன்னியிளவாளேகய்கின் றமிசைவாவத் துன்னியப்சுங்கமுகின்மீ துவளர் தூவி யன்னமெதிர்பாய்க்தலகின்வவ்வியமர்தேயக் தன்னிகரிலா தசவுராட்டி ரமென் றண்டே.

ககரச்சிறப்பு.

நாவலர்களுவினிடைநாட்டியவந்நாட்டி லேவலருமா தருமியற்றவெழின்மிக்க வோவமணேயார்புரியு*மோ நைமலிசோஃத் தேவநகரென் றுதிசைபோமி சைய துண்டே.

இது முதல் (5) செய்யுள் அரசன் சிறப்பு.

மாந்தர்மகிழ்காவளமாககிருந்தே ஏந்துமணிதோளினிருமாநிலனி றத்தும் போந்தமரின்வேந்தர்புறங்கண்டுவருஞ்சோம காந்தனெ னுமன்னனருளாற்கடஃவென்ருன்.

தக்கவறிவாலமார் தங்குருவைவெண்ருன் மிக்கபொறையானெடியமேதினியைவென்ருன் தொக்கவெளியாலிலகு சூரியணவென்ருன் கக்கபுகழா இவவுநாண்மதியைவென்ருன்.

ஆணேய த<mark>னுல்வட</mark>வையங்கியிணவென்றுன் கோணவலியாற்குலவுமேருவரைவென்றுன் எணேயு றமுள்வலியினேரிமையம்வென்றுன் வீணேவிணயான்மி துனகின்னாமும் வென்றுன்.

* ஓரை மாதர் வினயாட்டு.

(17)

(2)

(3)

(4)

(5)

கைக்கொடையினுலெழுகரும்புய‰வென்றுன் மெய்க்கணழகா அருவவேண்ம உளவேன்றுன் வைக்குநிதியாலளகைமன்ன வண்டுவன்றுன் எக்குமிகுபோகமதிலிக்கிரணேவென்றுன்.

(6)

தௌ்ளுகஃலயாற்பெரியசேட 2ணயும்வென் முன் உள்ளமகிழ்நான் மறையுமோ தியதி றத்தால் தள்ளரியநீதிபுகல்சாத்தி ரமறிங்தான் தொள்ளேயது தத்துவசொருபமுமுணர்க்தான்.

(7)

இவ்விரண்டு செய்யுள் மந்திர்களின் பெயரும், தன்மையும்.

வேறு.

உருவவானே தீவி ஊயையொறுக்கும் வி த்தியா தீசன் மருவுகேமங்கான ன்மைவளர்க்குஞான கெம்மியனே பொருவில்சுபலனெனவைவர் புரை தீ ரமைச்சருளர்பகைஞர் குரு திபருகித்தசைதெவிட்டுங்கூர் வேற்சோமகாக்தனுக்கே.

(8)

உருவவான், வித்தியா தீசன், கேமங்கான், ஞானகெம்மியன், சுபலன்.

ஓ தியுணர்க் தம தியொளியாற்குடையபொறிபோற்பயப்படலான் கீ தியுணர்க் துவழி நிற்கு நிகரிலமைச் சர் தமைக் கூட்டிக் கோதி லுலகம்பொறி பத் தாக்கூறக்கோமான் பணி முடித்திட் டேதில மையர் நிலங்கொள்ள வெண்ணுமெண்ணம்பெரி துடையார்.

(9)

இச்செய்யுள் அரசன் சேணப்பேருக்கம்

சொணமெறிக்குமணிக்கொடிஞ்சிக்கிளர் தேர் மூவாயிரத்திரட்டி காடம் அங்கொப்புளித்தி ழியுங்களி றபதி ஞயிரமாகும் விரவுகிறத்துப்பலபரியும்விளம்பிற்பதி ஞயிரத்திரட்டி அரவமலியும்படைத்தா ஊக்களவின் முகுமவன் றனக்கே.

(10)

அரசன் மீணவி சிறப்பு.

கற்பால் * வடமீன்புறங்கண்டாள்கவிஞலி நி சசிகம**ஃ** பொற்பாராம்பை திலோத்தமையைப்பொரு தபுறங்கண்டாளரைய னிற்பாற்கிழமைபூண்டறங்களெடுத்தாள் சுதன்மையெனும்பெயரா ணற்பாற்சோமகாக்தனுயிரி எண்டாமென்ன எண்ணிஞள்.

(11)

* வடமீன் - அருந்ததி.

புத்திரன் பிறந்தமை

இன்ன சுதன்மைவயிற்று இத்தானே மகண்டனெ னும்பெயரான் கொன் னும்ப திலுயிரம்யா ஊகோ ணேவலியான் பகைத்தெ திர்ந்த மன்னர் நடிங்கப்புகையுயிர்க்கு மடங்கல ஊயானிவர் பலரு ந் துன்ன வளர் செங்கோலோச்சிச்சோ மகாந்தன் வரழ்ந்திகொள். வேறு.

(12)

தோமகன் றவமைச்சருக் தூணயாவியன்ன சு தன்மையு மேமகண்டனும்வே றுவே றி னிதோ தும்வார் த்தையெனுஞ்சுதை காமவச்சி 11வேலின் மன் னவனன் று துய்த் துள முங்குளிரக் தேமகண்ட2னவே றுகோக்கியெடுத்திரும்பொருள் கூறவான்

(13)

பிள்ளே மைப்பருவத் துளாயலபே துகொண்டெவன் பேசிண தள்ளரும்பனுவற்றி றத்தொடுதந்தை தாயரையோம்பி கின் றெள்ளரும்பல தான மா தியியற்றியேகயபூமியின் விள்ளரும்பலி பிண்டமிட்டவன் மெச்சுபுத்தி ஈளுயினும்.

(14)

தாயுர் தக்தையர்வார் த்தையிற்றவரு து நின் றிடலேமு த லாய தன் மமறிக் தபுத் தி எனுனவற்கருமைக் தனே மேயவென் னுரை கொண்டமைச்சரினேடுமே தினிகாத் தியென் றேயும்வண்ணமியம்பியுண்ம?னயேம கண்டனெடெய் தினுன். (15)

ஒருவரெய்தியிருப்பினும்பலரு ற்றுவைகினரோவென மருளும் வண்ணகிழற்றிருங்கதிர்மாமணி த்திரண்மாளிகைக் கருதலற்குருமே றஞ்ஞெருகாமருக் தவிசெய்தினுன் அருமைமைக் தீனமுன் னிருத்தியவற்கு கீதியு**ரை**க்குமே. (16)

தருக்குறள் விளக்கம், அரசியற்கைபடலம் மூலமும் உரையும்.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனிஃதென விளக்கினர்.

இவை சோமகாக்தராசன் தன் புத்திரனுகிய ஏமகண்டினே மக்திரி முதலிய ஆன்ருோக்க் முன் இருத்தி அறிவு போதித்தது வரையினுங் கூறப்பட்டது.

இருணி றப்பெருங்கடன் மருங்குடு த்தொளிரிரு நிலத் தவர் க்கெல்லாம் வருணமே நிலேயெனுமி ரண்டொடுக் தகவகு த் திடுமாசா ரக் தரு மமென் பன வளவிலவவையெலாஞ்சு, ற்றிலனவை நிற்க வருமைமை ந்தனே யுனக்கு ரித்தா கியவாசியலினிக்கேண்மோ.

(இ—ள்.) (சோமகாக்தராசன் ஏமகண்டினே கோக்கி) என்னருமை மகனே! இருள்போலக் கருநிறமாகிய பெரிய கடிலே யாடையாகவுடுத் தொளிரும் பெரிய உலகத்தி லுள்ளவர்க்கொல்லாம் வி தித்திருக்கும் வருணுச் சிரம தருமங்கள் அளவில்லாதன. அவை யாவும் (உரைக்கப் பெரு குமாத லின்) கொல்கிலேன். அவையிருக்க, உனக்கு இன்றியமையாததாகிய அரசியனீ தியை மாத்திரங் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ—று. (1)

இதுழதல் (9) கவி நித்திய கருமவிதி கூறப்பட்டது.

விடியன் முக் த றக்கடிகையைக்கு தன த் தயில்விடுத் துடற்சு சிசெய் து கடி மலர் த் திரள மளிசேர் பள்ளியைக்கடிக் துவேறிடம்வை கிக் கொடியவல்வி ணக்கு ழாத் திணப்பொடி செயுங்கோ மளப்பொடி பூ சி யடிகளா கியகு ரவணவழிபடுமமல 2ன யகத்தெண்ணி.

(இ—ள்.) பொழுது விடிய இக்துநாழிகை முற்பட்டுத் தயினீங்கி, தேகத்தைச் சத்திசெய்து, வாசக்தங்கிய மலர்த்தொகுதி நிலறந்த படுக்கை யணாயை விடுத்துப் புறத்தேயமர்க்து, கொடிய பாவகூட்டங்களே நீக்கத் தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு, தூவைஞகிய ஆசாஃனயும் உபாசனு மூர்த்தி யையும் மனதிற் றியானித்து. எட்று. (2)

பாக்தபூமியைபெதிரு றகோக்குபுபாரெனப்படுக் தாயே யாக்தையின் றியான் றிரி தருக்தொறுமென தடியுன துருமீதே கிரக்தரித்து றப்படும்பிழைபொறுவென கெடிழ்க்கவுள்ளகத்தோடு மிரக்துபின் னிருமதப்பெருங்களிற்றி ஊயினி துறத்தியானித்து.

(இ—ள்.) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப்பார்த்து, பூமியென்று சொல்லப்படுக் தாயே! துன்பமின்றி யான் சஞ்சரிக்கும் பொழுதெல்லாம் என்கால் உன் வடிவின்மேற் பொருக்தப் பாவிப்படிகின்ற குற்றத்தை (எண்ணது) பொறுத்தருள்கவென்று, உருக்கமான மனதுடன் பிரார்த் தீன செய்து, பின்னர் இருமதங்கீளயுடைய பெரிய யானமுகமமைக்த விகாயக மூர்த்தியை யினிதாகத் தியானஞ்செய்து. எடறு. (3)

இருமதம்:- கன்னமதம், கைமதம்

எண்ணிலாகமமறைக்கெலாமுடிவென விருந்திமெிறை தன்னக் கண்ணனு திவிண்ணவர்களாயிருந்திடுங்கணேசின மன மாதி நண்ணெணு தநாயகின நாற்பொருளே யுநண்ணி நர்க்கருள்வாின யண்ணலா கியவனு தியையன ந் தருபியையருட்கடலாின.

(இ—ள்.) கணக்கில்லாத வேதாகமங்களுக் கெல்லாம் முடிவாக வீற் றிருக்குக் தீலேவனும், திருமால் முதலிய தேவர்களாயிருக்திடிங் கணேச னும், மனுதிகளுக்கு எட்டாத முதல்வனும், அடைக்தவர்களுக்கு (தர்ம முதலிய) நால்வகைப்பட்ட புருடார்த்தங்களேயுங் கொடுப்பவனும், கடவு ளாகிய அநாதியும், அந்தவடிவனும், கிருபாசமுத்திரமு மானவனும்.எ- ஐ

சகலலோகமுமளித்திடுங்கா ரணமான தத்துவன் றன்னே யக லுரு தவிக்கின ங்களேயாயினுமடுத் தவர்க்க டூப்பானேப் புகல்வி காயுகக்கடவுளேப்புலரியின் வணங்குகின் றேனென் று மிகல்செய்கா தலின் வழுத்திமற்றமாரைவே றுவே றுற**ோ**க்கி.

(இ—ள்) சர்வலோகரக்கண்ணிய காரணமாகிய தத்துவசொருபியும், தன்னே யடுத்தவர்களுக்கு நீங்காத விக்கினங்களேயானலுக் நீர்க்க வல்ல வனுமாயிருக்கின்ற விராகயப் பெருமானப் பிராதகாலவக்தனஞ் செய் கின்றேனென்று, மிக்க ஆசையுடன் தியானித்து, பின்பு தனித்தனி தேவ வணக்கஞ் செய்து. எ—று. (5)

உரகமாஃயான் சக்திரசேகரனுழுவையினுரிசூழ்க்த பரமன்பேரழகினன்பெருங்கரு?ணயன்பண்ணவர?னவோர்க்கும் வரமெலாங்கொடித்தருள்பவன்பார்ப்பதிமணுளனல்வழிவாராப் புரநிலாவகையழித்தபுண்ணியன் ற?னப்புலரியிற்றெழுகின்றேன்.

(இ—ள்) சர்ப்பாபாணமணிக்கவனும், சக்திரசேகானும், புலித்தோலே யாடையாக வணிக்த பரமனும், சலட்சணனும், தயாகிதியும், தேவர்களெல் லாருக்கும் வமங்களெல்லாவற்றையும் கொடுத்தருள்பவனும்,உமாகாயகனும் கல்வழியில் வராத தி.பிபுரங்களே கில்லாவழியாக எரித்த புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானப் பிராதகால வக்தனஞ்செய்கின்றேன். (என்று பணிக்து.) எ_று.

பெத்தமுத்தியும்பரப்புபெண்ணாசியைப்பிறழுமுக்கண்ணீள த் தத்துவத்தினுக்காதிகாரணியையத்தத்துவங்கடக்தாளேச் சித்தர் தேவர்கடு திகொளுமிறைவியைத்திகழ்சமுசா ரத்தின் புத்திரீங்குமாறருளும்பார்ப்பதி தீனப்புலரியிற்றெழுகின்றேன்.

(இ—ள்.) பெத்த முத்திகளே யருள்புரியும் பெண்கணையியும், பிறழ் இன்ற மூன்று கண்களேயுடையவளும், தத்துவங்களுக்கு ஆதிகாரணியும், தத்துவா தீதியும், சித்தியாளர்களுக் தேவர்களுக் தொழுமிறைவியும், விளங் குகின்ற சமுசார பக்தவினே நீங்கும்படி யருள்பவளுமா யிருக்கின்ற பார்ப் பதி தேவியைப் பிராதகாலவக்தனஞ்செய்கின்றேன்.(என்று பணிக்து)(7)

தொக்கபாவத்தைச்சத்துருக்கு ழாத்தி‰ த்தொடர்க்து சென்றி றுப்பா தக்கபூமகண்மணள ஊப்பாற்கடற்றனித்து யிலமர் வாண [2ணத் மிக்கவீ மனுமே தியரிடர் தபவே றுவே றுருக்கொண்டு புக்கமாய ஊயிக்தி மனின் வேலப்புலரியிற்றெழு தின் றேன். (இ—ள்.) தொகுதியான பாவத்தையும், சத்தாரு கூட்டத்தையுக் தொடர்க்து சென்றொழிப்பவனும், தகுக்த தாமரைமலரில் வகிக்குக் திரு மகள் மண்ளனும், திருப்பாற்கடலில் ஒப்பற்று (யோக) கித்திரைசெய்பவ னும், மேம்பட்ட வை தீகர்க்கு இடாகற்றும்படி (தசாவதாரமுதலிய) வெவ் வேறு வடிவெடுத்த ம. யாவீரனும், உபேக்திரனுமா யிருக்கின்ற விவ். ணு மூர்த்தியைப் பிராதகால வக்தனஞ் செய்கின்றேன் (என்று பணிக்து.)(8)

பெருமை தங்கு மெண்ண த் தி'ன யுடையவன் பேண நி வொடுகன் ம மருவு தற்கு று தா ரணமான வன் மறையுருவின னி த் த மிருளு ச்தான வர் மாயையு ச் தா ப்பவனியா வரு ச் தொழு தே த் து ம் பொருவிலா தபே மொளிவளர் பரி தியைப்புலரியி ற்றொழுகின் றேன் .

(இ—ள்.) பெருமை தங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்களுரைமும் கருமமும் (ஆதியவற்றின் பலன்கள்) அடை தற்குக் கா எணமானவனும், வே தரூபியும், காடோறும் உலகவிருள் யும் அசு ரமாயை யையுக் தவிர்ப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிக்து துதிக்கும் ஒப்பில்லா தபே சொளி வளரும் சூரியபகவானேப் பிராதகால வக்தன குசெய்கின்றேன்.(9)

முறையினிவ்வகைவழு த்தியேயேனேயமுடி கொள்வானவர் தம்மைக் கறையிலாமுனிவோர் களேயன்பிஞற்கரு த் த றத்தொழுதேத்தி யறையு காட்கடன் வி திப்படி முடி த் தபின றங்களின் வழுவாமே கிறையும்வே தியாமைச்சரா தியரொடு கிலம்பு ரப்பது மாண்பால்.

(இ—ள்.) கிரீடமணிக்த மற்றைய தேவர்களேயும், களங்கமில்லாத முனிவர் \$மையும் அன்புடன் மனத்திற் பொருக்த இவ்வாற முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்படும் நித்தியா நட்டானத்தை விதிமுறையே செய்து, அதன் பின்னர் நீதிதவருதபடி மிகுதியாகிய அந்தணர் மக்திரர் முதலிய வரோடளவளாவி உலகிணப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும். எடறு. (10)

நீதிபோதித்தல் அறத்துப்பால் இல்லறவியல்.

இதுமுதல் (24) அதிகாரங்களாலும் (31) செய்யுள்களாலும் இல்லறவியல் சோல்லவாயினர்.

1-வது அதிகாரம் கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது— தான் வழிபடுகடவுளேயாயினும், எடுத்துக்கொள் எப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளேயாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் இவ்லாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளே யெண்றறிக. குறள் 4. ஒருப்படுமறத் திஞலேயொண்பொருளின் பஞ்செம்பொற் பருப்ப தங்கடல்போல் உக் துபயப்படுமத ஊக்கேண்மோ விருப்பொடுவெறுப்பிலா தமிக்கவெண்குணத்தோடொன் ரூ யிருப்பவன் யாவனன் ஞனி ஊயடிவணங்கல்வேண்டும்.

(இ—ள்.) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நால்வகைப் புருடார்த்தங் களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினுலே ஒள்ளிய பொருளும் இன்பமும் மேரும‰யுங் கடலும்போல வந்து பயன்படும். அதீனக் கேட்பாயாக. விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்குங் கடவுள் எவனே அவனுடைய உபயபாதங்கீளப் பணிதல்வேண்டும். எ—று.

அகரமுதல்வெழுத்தெல்லாமா தி பகவன்முதற்றேயுலகு.

(கருத்துரை.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையண அதுபோல உலகம் சுடவுளே முதலாக உடையது.

வேண்டு தல்வேண்டாமையிலான டிசேர் ந்தார் க் கியாண்டு மிடும்பையில

[இல்லே.

(க--ரை.) கடவுளடிகளேச் சேர்க்தவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பங்கள்

அறவாழியந்தனன் ருள்சேர்ந்தார்க்கல்லாற் பிறவாழிநீந்தலரி து.

(கடை) கடவுளடிகளேச் சே**ரா**தார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களேக் கடத்தல் கூடாது.

> கோளில்பொறியிற்குணமிலலேயெண்குணத்தான் ரூ?ள வணங்காத்த?ல.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களே வணங்காததலேகள் பயன்படா.

எண்குணங்களாவன. தன்வயத்தஞதல், தூயவுடம்பினஞதல், இயற் கையுணர்வினஞதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினின்றும் கீங்கினவன், போருளுடையவன், முடிவிலாற்றலுடையவன், வாம்பி லின்பமுடையவன். என்பனவாம்.

2-வது அதி. வான்சிறப்பு.

அஃதாவது—கடவுளது ஆணேயால் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும் கடத்தற்கு எதுவாகிய மழையினது கிறப் பைச் சொல்லுதலாம். குறள் 4.

வானின் றலகம்வழங்கிவரு தலாற் ருனமிழ் தமென்றணரற்பாற்று. அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் முலமும் உரையும்.

வேற (இச்செய்யுளால் மழைவளம்பேருக்கு எனக்கூறியதாம்.)

அறமு தற்பொருளுலகமலணுணயா னி அவு தற்கே துவாய் கிகழுமாமழை வ அமையெய் தாவகைவயங்குவேள் வியை யு அதருமங்களேயுஞற்றல்வேண்டுமால்.

(2)

உ-ம் அதி —வான்சிறப்பு.

ஆஃதாவது - கடவுளது ஆணேயால் உலகமும். அதற்கு அதி வாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும், டைத்தற்கு ஏதுவாகிய மழை வினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம். (சுறள் ச)

> வானின் றலகம் வழங்கி வருதலாற் ருனமிழ்த மென்றுணரற் டாற்று.

. (க-கைர.) மழையானது நீங்காமற் பெய்துவிற்க உயிர்களானவை நிலே பெற்றுவருகையால் அம்மழை உயிர்களுக்கு அமிர்தம்.

> துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கீத் துப்பார்க்குத் துப்பாய தூஉ மழை.

(க-கை.) உண்பைவர்க்கு நன்மையாகிய உணவுக?ளயுண்டோக்கி அவ்வுண வை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாகமிற்பது மழை.

> சிறப்பொடு பூசணே சேல்லாது வானம் வறக்குமேல் வானுர்க்கு மீண்டு.

(க-ணா.) மழைபெய்யா விட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்களுக்கும் பூசை கடவாது.

> தானந் தவயிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம் வானம் வழங்கா தேனின்.

(க-ணா) மழைபொழியாவிடில் உலகத்தில் தருமமும் தவமும் உண்டாகா.

(இதுமுதல் மூன்றசெய்யுள்<mark>களாற் பெரியோரை</mark> வழிப**கே** எனக் கூறியதாம்.)

விழுப்பொருணுன்கையும்விளங்கத்தெள்ளுபு முழுப்பவைம்பொறியையுமுனிர் துநீத்தவர் வழுப்படாமறையவர்மற்றைக்கல்வியோர் குழுப்புறத்தாதரங்கூர்தல்வேண்டுமால்.

(FL)

டு.ம். அதி — நீத்தார் பேருமை.

து தாவது - முற்சத்து றந்த முனிவாது பெருமையைச்சொல்லு தலாம் (சு நாள் சு)

10

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பேருமை விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற் றணிவு.

(க-ணா.) நூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர்மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும்

சேயற்கரிய செய்வார் பேரியர் சிறியர் செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(க-கை.) பெரியோர் செய்தற்கு அரிதானவைகளே அறிர்துசெய்வார்கள், சிறியோர் அவ்விதம் அறிந்து செய்யார்கள்.

> கீத் தவராகயோர்கெருப்புயிர்த் திடிற் காத்திடுங்கடவுளுங்கலங்குமாதலா லேத் துவதேகடனென் றுமைந்தனே யாத்தர்கள்பொறுப்பரென்றவமதித்திடேல்.

ஐந்தவித்தா னுற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(க-ணை) கௌதமமுனிவல்லமைக்குத் தேவேர்தானே சாக்கியாம்.

குணமேன்னுங் குன்றேறி நின்ளுர் வேகுளி கணமேயுங் காத்த லர்து.

(க-ரை) முனிவாது கோபம் கோபிக்கப்பட்டவாலே தடுக்கமுடியாது.

குரவரைப்பெரியரைக்கூறமாகம விரவு றமறைகளேமே தகும்படி பரவு தல்ல தவர்பாங்கர் கிக் தண காவுறவுளத் இனுங்கரு தொணுகதே.

(B)

(8)

நிறைமோழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமோழ் காட்டி விகம்.

(க-ரை.) முனிவாது மகிமையை அவர்கள் மந்திரங்களே காட்டும்.

அந்தண ரேன்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கு ஒ சேந்தண்மை பூண்டொழுகலான்.

(க-ணா) அந்தணர் என்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களேனே.

(இதமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் தருமத்தை விரும்புஎனக்) கூறியதாம்.)

> கேங்குவிண்போகமுஞ்சிறந்தமுத் தியு மீங்கு அமாக்கமுமினி துகல்கலா லோங்கியவறத் தின்யுளமுன் மூறின் னம் பாங்குற நித்த லும்பரிர் துசெய் தியால்.

(8m)

சு-ம். அதி — அறன்வலியுறுத்தல்.

ஆஃ தாவதை- அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றள் அறமானது மற் தைறப்பொருள் இன்பங்கள்போல் ஆகாமல் இம்மை மதுமை வீடு என்கிற மூன் ஹையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்றுசொல்லுதலாம்.(குறள்க)

> சிறப்பீணுஞ் செல்வமு மீணு மறத்தினூஉங் காக்க மேவனே வுயிர்க்கு.

(க-கா.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டது இல்லே。

ஒல்வும் வகை பா லறவினே யோவாதே செல்<u>வ</u>ும்வா யெல்லாஞ் சேயல்.

(க-ரை.) மனம் வாக்கு க யம் இம்மூன்ரு அம் தருமஞ்செய்யக்கடவர்.

வழுக்க நுமறத் திணமற் றுச்செய் துமென் ரெழுக்கிடாதொல்லு றம்வகையின் ஞச்சொலு மழுக்கெணுமுளத் தழுக்கா றவாமு<mark>த</mark> கிழுக்கொடுவெ தனியுமின் றிச்செய்கலே.

அழுக்காறவாவேகளி யின்ஞச்சோன் ஞன்கு மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(க-கைர.) பொ*ரு*மை ஆசை கோபம் கடிஞ்சொல் இக்காஸ்கும் கடிக்*து*கடக் ததேகருமம்.

> அன்றறிவா மேன்னு தறஞ்செய்க மற்றது போன்றங்காற் போன்றுத் தூண.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமாசெய்வோமென்னது இருக்கும்போதே தகுமம் செய்க. அத்தருமம் இறக்கும்போது உதவியாம்.

> அன்பு அமறத் திலைடுக்குமின்பமே யின்பெனத் தக்க தாலே ஊயின்பெலாக் துன்பமும்பழி பையுக்கே சற்றுமா தலால் வன்பு அமறத் திணமறப்பிற்கேடு அம்.

(24)

(61)

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லே யிதனே மறத்தலி னூங்கில்லே கேடு.

(க-ணை) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்**வமு**ம் இல்லே, அத்தருமத்தை மறத் தலேப்பார்க்கிலும் கேடுப் இல்லே.

அறத்தான் வருவதே யின்ப மற் றேல்லாம் புறத்த புகழு மில.

(க-ணா.) தன்ம**ின வியோடு கூடும் இன்பமே** இன்பமாகும், - பிற**ன்மினாவி** யோடு கூடும் இன்பம் தூன்பமாகும். அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் ம2ீனயாணலமோம்புக எனக் கூறியதாம்.)

பிரமசாரிவனத் துறைவோன்பே ணுக் துறவிதென்புலத் தார் குரவர்தேவர் விருக்தொக்கல்கோக்கண் மறையோரி றக்தோர் க ளிரவலாளரு றப்பிலர்களெய் தும்பிணியாளர்கண் முடியோர் விரவுபாலர்கிக் தமதுமிசையாரிவரையோம்புகவே (கூ)

டு-ம் அதி. - இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது - பீணயாளோடு கூடிவாழ்சவினது செறப்பாம். (குரள்க)

இல்வாழ்வா னேன்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு நல்லாற்றி னின்ற துணே.

(க-டை) இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி வானப்பிரத்தன் சக்கியாசி இம்மூயர்க்கும், திணயாவான்.

> துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு மில்வாழ்வா னென்பான் றணே

(க-ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்**தவர்க்கு**ம், இ**ல்வா**ழ்வாண் தூணை.

> தேன்புலத்தார் செய்வம் விருந்தோக்க ருணென்றுங் கைம்புலத்தா ளும்ப றலே.

(க-ரை.) பிதிர்க்கும் தெய்வத்திற்கும் விருந்திற்கும்இனத்திற்கும் தனககும் தரும**்**செய்**தல்** தலேமையான தருமம்,

னருவாய்க்கியையவாழ் தலுறம றஙில்கற்பின் மணேயாள்போற் பொருள்யாவுளவாம அவன் றிப்புகழும்பயனுமிகவுண்டாங் கருதாரெ திரேயிமிலேற் றுக்காமர் நடையுமு றமு தனை லொருவா தவளோடுவப்புறவேயுற் றுவாழ் தலறனுகும்.

கு-ம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணேநலம்.

அஃதாவது-அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணேயாகிய மீனயாள து நண்மையாம்(கு-சு) ு மீனத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்கைத் துணே.

(க-ணை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கை உடையவளாகித் தன் வோக்கொண்ட கணவன் வரவுக்குத்தக்க கெலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்குத் இலேஎயாவாள்

(55)

பேண்ணிற் பேருந்தக்க யாவுள கற்பேன்னுந் திண்மையுண் டாகப் பேறின்.

(க-ணா.) ஒருவன் பெறுப்பேறுகளுக்குள் கற்புடைய பினவியைப் பார்க் தெலம் எவையிருக்கின்றன?

> புகழ்புரிக் தில்லிலோர்க் கில்ஃ யிகழ்வார்முன் கேற்றபோற் பீகேடை.

(க-ணா.) கற்பு என்னும் கீர்த்தியை விரும்பிய மீன பவளில்லாதவர்க்கு க்கமது பகைவர்முன் செங்கம்போலும் பெருமிதாமை. இல்லே.

(இச்செய்யுளால் மக்களோடு மகிழ் எனக்கூறிய நாம்.) எழுமைப்பிறப்புக்தீவிணவக்கெய்தாச்சிறப்புக்கென்புலத் தார் முழு துமுவக் குங்கடன் சாலமுடிக்குமாண்பும்பெறு தசிரைற் எழு திறவங்கண்மிகப்புரிக்தும்பயக் துமைக் தர் தமையவர்க் குக் குழு முமவையின் முக் திருப்பவறிவு கொளுத் தல்வேண்டுமால்.

எ-ம் அதி.—புதல்வரைப்பேறுதல்.

ஆஃதாவது - முனிவர்கடன் கேள்வியாலும் தேவர்கடன் வேள்வியாலும் தெண்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெற தலாலுமல்லது செலுத்தக்கூடாமையால், அக்கடன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்லமக்களேப் பெறுதலாம். (குறள் சு)

> பேறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லே யறிவறிந்த மக்கட்பே றல்ல பிற,

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளே அறிக்க மக்கட்பேர்றை யல்லது பிறபேற்றையாம் மதிக்கவேண்டியதில்லே.

> எழு நப்புக் தீயவை தீண்டா பழி நங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(க-ரை.) பழிக்கப்படாக நற்குணமுடைய புதல்வரைப் பெறவாளுயின், எழுவகைப் பிறப்பிலும் துன்பங்கள் அணுகா.

> தம்போரு ளேன்பதம் மக்க ளவர்போரு டந்தம் விணயான் வரும்.

(ச-ரை) தம் புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர், (ஏனெனில்)' வின்ளேதேடியபொருள் பிதாவிற்கு வருமாகையால்.

> தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து முந்தி யிருப்பச் செயல்.

(க-கை) பிதா பின்னோக்குச்செய்யும் உதவி பானது சடையில் கல்வியில் வல்லவன் என முற்பட்டிருக்கச்செயல். 14 அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் முலமும் உரையும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள் வருவிருந்து உபசரியேன்றும், நன்மொழி யுரையேன்றுங் கூறியதாம்.)

இடனும்பொருளுமேவலருமிருந்தும்பயனென்னேவந்த வுடலின்பயனுகியவன்பையுறுதவிடத்து நொதுமலரும் படர்செய்பகையுமுறவாக்கும்பற்றுமளிக்குமணேமைந்தர் தொடர்பின்வளர்க்குமன்பதறைசோர்ந்துமன்பின்வழுவற்க. (கஉ)

அ-ம் அதி.—அன்புடைமை.

அஃ காவது - அம்மீன லி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்தமுடையவரிடத்து ஆசையுடையவளையிருக்கை. (குறள் சு)

> அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது சிகேகத்தையுக்தரும். அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் மறத்திற்கு மல்தே துணே.

(க-டை.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்புது‱யென்பர், மதத்தை கீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணேயாம்.

> புறத்துறப் பேல்லா மேவன் செய்யும்யாக்கை யகத்துறப் பன்பி லவர்க்கு

(க-கை ா) உள்ளண்பு இல்லாதார்க்குப் பிரவு நப்புக்கள் இருக்து பயனில் இல.

அன்பின் வழிய துயிர்டூல யஃதிலார்க் கேன்புதோல் போர்த்த வடம்பு.

(க-ரை.) அன்பொடுபொருந்தியவுடலே உயிருள்ளவுடலாகும், அய்வன் பில்லாவுடலே உயிரற்றவுடலாகும்.

வர் தவிருர் துமலரா தவதன நோக்குமுன்குழையு மர் தமடை வாலகத் தன்பையலர் ந்தமுகத் தால்வெளிப்படுத் திச் சர் தமணிவாயினுர்தோன் றச்சற்றும்வஞ்சங்கலவாமே ன். யுர் தாஞ்சுவையின்மொழியென்றமுரைத் தல்வேண்டும்பயன்வேண்டி

கூ-ம். ல்-ம் அதி — விருந்தோம்பல். இனியவை கூறல். அஃதாவதை விருந்தினரை இனியமொழியுடன் உபசரித்தலாம். (தறள் ச) அகனமாந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து நல்விருந் தோம்புவா னில்

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் வீட்டில் இலக்குமி வாசம்பண்ணுவாள்.

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து கோக்கக் குழையும் விருந்து

(க-ரை.) அனிச்சப்பூ மோர்த இடத்து வாடும் விருர்தினர்முகம் வேறபட் பப்பார்க்க வாடும்.

> இன்சோலா லீச மீன இப் படிறிலவாஞ் சேம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(க-ணா.) அறத்தின்வழியை அறிர்தவாது வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களாம்.

> சிறுமையு ணீங்கிய வின்சோன் மறுமையு மிம்மையு மின்பர் தரும்.

(க-ரை.) இனிய சொற்களானவை இருபிறப்பிலும் இன்பத்தைத்தரும்.

(இதுமுதல் இாண் 6சேய்யுள்களால் நன்றிமறவாதே எனக்கூறியதாம்) பயன்காரணத்தைக்குறியாமற்பரிர்துகாலத்தாற்செய்த நடன்சேர்நன் றிசிறிதேனுநாடின் தற்கோரளவில்ல பயன்காரணத்தைக்குறித் திணயும்பதத் திற்புரிர்தான் றியையும் வியன் பூதலத்திற்பெரிதாகவிரும்பிமதித்தல்வேண்டுமால். (50)

கக-ம் அதி. - செய்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது - தனக்குப் பிறர்செய்த கன்றியை மறவாமையாம். (குறள் ந.)

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும் வானகமு மாற்ற லரிது.

(க-மா.) ஒருவன் பிறர் உதவிவேண்டாது செய்த உதவிக்கு மண்ணுலகத் கையும் விண்ணுலகத்தையும் தந்தாலும் ஒத்தல் அரிது.

> காலத்தி னுற்சேய்த நன்றி சிறிதேனினு காலத்தின் மாணப் பேர்து.

(க-ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்த உதவி சிறிதாயினும் அத உலகினும் பெரிதாகும்.

> பயன்றுக்கார் செய்த வுதவி நயன்றுக்கி னன்மை கடலிற் பேரிது

(க.ரை) பின்வரும் பலினமெண்ணுமல் செய்த உதவியினது கன்மை, கடலினுப்பெரிது.

கன் நிபுரிக்தோர்மற்றெருகானவைகள்புரிக்காராயிடின மொன் அமுகவியேமதித்திட்டோம்பாகவையைமறக்கவரை யென் றமறவா திருந்திடுகவிகப்பிற்கருவான் மறையோரைக் கொன்று திரிவோர்பிழைசிறுகக்குன்ற மெனவேபிழைபெருகும். (கதி) அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் முலமும் உரையும்.

எழுமை பெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் வீழுமக் துடைத்தவர் கட்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவரது சிகேகத்தை எழுபிறப்பினும் நினப்பர் பெரியோர்.

> நன்றி மறப்பது நன்றன்ற நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்றை.

(க-ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றுற்போலுந் துன்மைசெய்யினும், அவர் முன்செய்த நன்மை யொல்:றை நிளேக்க அத்துன்மையெல்லாம் செடும்.

> எங்கன்றி கோன்றுர்க்கு முய்வுண்டா முப்வில்லே சேய்ங்கன்றி கோன்ற மகற்கு.

(க-ரை.) எவ்வகைத்**தரு**மங்களே அழித்தவர்களுக்கும் ஈடேறும்வழியுண் டாம். செய்தான்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறம்வழியில்லே.

(இச்சேய்யுளால் ஓரஞ்சோல்லேலேனக்கூறியதாம்.)

ஆக் நிமாடுமைந்தரையளிக்குமவற்றைமருமான் வழிக்கு நில யாக்குமணயநடு நிலையபடுத்தோர்முதன் மூவரினுப்ப நோக்குமது செய்யாதிகப்பினுனித் அக்கருவினமைத் தபயன் போக்கியிடையேபயன்வேறிபொருந்தாபொருந்தும்பெரும்பிழையே

கஉம் அதி. _ நடுவுநிலமை.

ஆஃதாவது-ுகைவர் அயலோர் நட்பினர் இம்மூவகைபோரிடத்தும் அறத் தின்வழுவாமல் ஒப்பகிர்கு கிலமையார்.

> செப்ப முடையவ ஞக்கஞ் சிதைவின்றி யேச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து

(க-ணா.) நடுவுகிலேமையுடையவன் செல்வமானது அவன் சந்ததிக்கு: உறதியுடைத்**து**.

> கேடும் டேருக்கமு மில்லல்ல நேஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றுேர்க் கணி

(க-கை.) பெரிடோர்க்கு கடுவுகிலேமையே அழகு.

(இச்செய்யுளால் அடங்கி இரு எனக்கூறியதாம்.)

இல்லினிருக்கேயைம்பொறியுமெல்லா நகருங்காலத் தஞ் செல்லும்வழிமெய்மொழிமனத்தைச்செல்லா தடக்கினழுபிறப்பு கல்லபயனேயாமேணேகல்லவினே தீவிணயாகா வல்லல றுக்குமறக்கடவுள்டுக் தமமா நலகு றமே. (கள)

கட-ம். அதி. —அடக்கழடைமை.

அஃ தாவது — காயமும், வாக்கும், மனமும், தீயவழியிலே செல்லாமல் அட ங்கு தலுடையளுயிருத்தலாம். (குறள் டி.)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் ளேற்ற மலேயினு மாணப் பேரிது.

(கூரை) <u>அடங்கிகடப்பவன் அட</u>க்கம் மலேயைப் பார்க்கினும் மிகப்பெரி **து.** ஒருமையு ளாமை**போ லே**ந்தடக்க லாற்றி னேழுமையு மே**மாப் புடை**த்து.

(க-ணா:) ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவஞில் அது ரழுபிறப் பிற்கும் உற தியுடைத்தாம்.

> கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றவான் செவ்வி யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(க-ரை) கர்று அடங்கவல்லவனுமிருப்பவனிடத்த அறக்கடவுள் அடைவன்.

(இச்செய்யுளால் நண்ணடையை விடாதே எனக்கூறியதாம்) தாழ்ந்தவருணத்து திக்கவருந்தக்கோராவரொழுக்கத்தால் வீழ்ர் தவொழுக்கத்தாரிழிவர்மேலாம்வருணத்து தித்திடி இஞ் சூழ்ந்து ஆணேயாஞ்சிறப்பின்பஞ்சு ரக்குமதனுலுயிர்தனினும் வாழ்ந்தவொழுக்கமோம்பிடுகவழுக்கினிடும்பையே தருமே. (கஅ)

கச-ம் அதி.—ஒழுக்கழகை மை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணைச்சிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசா மத்தை உடையவளுயிருக்கையாம். (குறள் சு.)

ஒழுக்கம் விழுப்பக் தாலா லொழுக்க மூயிரினு மோம்பப் படும்.

- (க-வா:) ஆசாரமானது சிறப்பைத்தாலால் அப்போசாரம் உயிரினும் மேலானது. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந் தோம்பித், தேரினு மஃதே தூண்.
 - (க-ரை.) ஆசாரத்தைக் காக்கக்கடவன் அவ்வாசாரமே தணக்கு தூணையாம். ஒழுக்க முடைமை குடிமை மிழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
 - (க-ணா.) ஆசாரமேகுலமாம். அவ்வாசாரமில்லாமையே குலவீணமாம். நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கர் தீயொழுக்க மேன்று மிடும்பை தரும்.
- (க-ஸா.) ஆசார ாணது தருமத்திற்குக் காரணமாகும், தியவாசாரமானது தன்பத்தைக் கொடுக்கும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் பரதாரபோகம் விரும்பாதே எனக்கூறியதாம்.)

காமங்குறித் <mark>துப்பாவத்</mark> திற்கலந் தபேதையாருள்ளும் வாமங்கனிந்தபிறன் மீன்யைமதிக்கும்பேதையோர்பயத் தாற் முமங்கி ழிக்கு மறம்பொருள்போற்சற் அமின்பமுறா தனுற் ரேமங்கு ரிப்பப்பிறன் மணவிதோள் காமுறு தல் சூமேலே.

(4 Fm)

கரு-ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது-காமமயக்கத் திஞலே பிறனது மீணயாளே விரும்டாமையாம்.(கு. டு.) பிறன்பொருளாட் பேட்டோழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்போருள் கண்டார்க ணில்.

(க-ரை.) பிறன்மின வியை யிச்சித்த கடக்குக் தன்மையானது பெரியோ ரிடத்தில்லே.

> அற<mark>ன்கடை</mark> நின்றுரு ளேல்லாம் பிறன்கடை நின்றுரிற் பேதையா ரில்.

(க-கை.) பிறன்மீனவியை இச்சித்து நடப்பவகைப்போல அறிவீனரில் கூட பகையேபழியேபாவமேபயமே நான் குந்தினங்கொடுக்குந் தகையார்பெருமைமுழுதழிக்குஞ்சார் ந்தபிறனில் விழைவொழிக்கோர் தொகையாரறமேடொருளின் பந்தோலாப்பெருமையொடும் வாழ்வர் நகையால தனேக்களையேடத் துநவிற்ற யிடினுந்தீங்காமே. (உழி)

> எணத்தணேய ராயினு மேன்ரு திணத்தணயுக் தேரான் பிறனில் புகல்.

(க-ரை.) நினேயளவும் அறியாதவனுகப் பிறன் மீனயாளிடத்திற் செல்லு தல் ஏவ்வளவு சிறப்புடையாயினும் பிரயோசனமில்லே.

பகைபாவ மச்சம் பழியேன நான்கு மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(ச-ரை.) பிறன்மூனவியைச் சேர்பவனிடத்தில் பலக பாவம் அச்சம் பழி இந்நான்கு குற்றங்களும் விட்டு கீங்கா.

> பிறன்மண நோக்காத போண்மை சான்றோர்க் கறனேன்றே வான்ற வோழுக்கு.

(க-ரை.) பிறன்மீனவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம்.

(இச்செய்யுளால் சாந்தனுகஇரு எனக் கூறியதாம்.) வெறப்பவொருவன்காரணத்தான்மிக்கமடத்தாற்புரிபிழையைப் பொறுப்பின துவேபோறமாம்புகழுகிறையுமிகவளருங் கறுப்பொன்றறியாவறிவினர்கள்கருத்தின் மகிழ்ச்சியுளவாகு மோறுப்பின்வருவதொன்றில்லேய தறைப்பொறமையுயிர்த் துணேயாம். ககு-ம். அதி —போறையுடைகம்.

அஃ காவது – காரணப்பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்துக்காமும் அகின அவனுக்குச்செய்யாது பொறுக்கலுடைய சாதலாம். (குதள் டூ)

அகழ்வாரைத் தாங்கு ரிலம்போலத் தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலே;

(க-ரை) வெட்டுவோரைத்சாங்கு நிலம்போல இகழ்வாரைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதலே தூலமையான தருமம்.

> இன்மையு ளின்மை விருந்தோரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் போறை.

(4-ரை:) தரித்திரத்திலே தரித்திரமாவது விருக்தினரைக் காப்பாற்கு மையே வல்லமையிலே வல்லமைபாவது அறிவீனர்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத் தலே.

> கிறையுடைமை கீங்காமை வேண்டிற் போறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும்.

(க-ணா) கிறைவைவேண்டுவாஞு ந், பொறுமையைக் காக்கக்கடவன். ஒறுத்தார்க் கொருநாளோ யின்பம் போறுத்தார்க்குப். பொன்றுக் துணயும் புகழ்.

(க-ரை.) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு ஒருநானியின்பம், பொறுத் தவர்க்கு உலகம் அழியுமளவும்புகழ்.

> துறக்காரிற் றாய்மை யுடைய ரிறக்தார்வா யின்ஞச்சோ ஞேற்கிற் பவர்

(க-ரை) தியவழியில் கடப்பவாது கொடிஞ்சொற்கிளப் பொறுப்பவர். துற விகள்போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர்.

(இக்செய்யுளால் பொறுமை கொள்ளாதே எனக் கூறியதாம்.) ஒழுக்காறு நிக்கும்பொருளணேத் துமொழிக்குமிம்மைம் அமையினும் அழுக்கா இணத் துமுறுவிக்குமருங்குளார்க்குங்கேடுறுக்கு மிழுக்கா அடையவெரிகிரையத்தேய்க்குமி தனுலேமகண்டா வழுக்காறுபெரும்பகையையமாரிடத் தும்புரியற்க. (உஉ)

கள-ம். அதி.—போறமையுடைமை.

ஆஃ **தாவது. - பிறாசெல்வம் முதலானவை கண்டவிடத்துப் பொ**ருமைப் படா**மையாம்.** (குறள் சு.)

ஒழுக்காறுக் கொள்க வொகுவன்றன் னேஞ்சத் தழுக்கா றிலாத வியல்பு

(a-ணா.) ஒருவண் பொழுமையில்லாமையே நல்லவழியாகக் கொள்ளக்

அறனுக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம், பேணு தழுக்கறுப் பாண்.

(க-ரை) பிறன்செல்வத்தைக்கண்டு பொருமைகொள்வோன் மறுமைக்குத் தருமமும் இம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டா தான் என்ற சொல்லப்படுவான்.

> கோடேப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடேப்பதூ?. முண்பது உ மின்றிக் கேடும்.

(க-ரை) பிற**ருக்குக் கொடுப்பதைக் குறித்துப்** தொருமைகொள்பவனது சுற்றமா**ன து**, உ^{டு}சுக ஆடையும **உண்ண**ச்சோறம் இல்லாமற்கெடும்.

> அழுக்**கா** றேனவோரு பாவி திருச்செற்**ற**த் தியுழி யும்த்து விடும்.

(க-ரை.) பொருமையென்னும் பாவியானவன் பொருமைகொண்டவன இ செல்வத்தைக்கெடுத்து அவீன நாகத்தில் தன்ளுவான்.

(இச்சேய்யுளால் பிறர்போருள் கவராதே எனக் கூறியதாம்.) படுமுன்பொருட்குப்பு துவெள்ளம்பழைய சீரையுடைப்ப துபோற் செடுதிபயக்கு ந்குடி கெடுக்கு ந்கொரு கபரு ந்துன் பமும் விளக்கும் வடுமிக்கியன் றபழிபேன் றம்வனர்க்கு மதனுன் மறமையினு கடு வுகிலேயிற்றிரிக்கொருவர்கள் பொன கவரக்கரு த்தெண்ணேல். (உங)

கவு-ம். அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது - பிறர்பொருளே வெளவு தற்கு கிணயாமையாம். (குறள் உ.) நடுவின்றி நன்போருள் வெஃசிற் குடிபோன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்.

(க-ரை.) ஈடுவுகிலேமையில்லாமல் பிரர்பொருளே இசசித்தால் அவ்விச்சை யானது குடியைக்கெடுத்துக் குற்றத்தையும் கொடுக்கும்.

> சிற்றின்பம் வேஃசி யறனல்ல செய்யாரே மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) பேரின்பத்தை இச்சிப்பவர் கிற்றின்பத்தை இச்சித்துத் தருமம் அல்லாதவற்றைச்செய்யார்.

> அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதேனின் வெஃகாமை. வேண்டும் பிற**ன்**கைப் பொருள்

்(க-டை) குறையாத செலவத்திறகுக் காரணம் யாதிதன்முல் பிறன்.பொ சூளே விரும்பாமையாம். இச்செய்யுளால் பிறரைப் பழித்துரையாதே எனக்கூறியதாம்.) கேளிர்பிரிவர்கட்பினராய்க்கெழுமுவாருமிலராவர் முளும்வடுச்சொனோகமொழிவரெவருமாதலின ஞளுமறத்தைக்கொன்றனந்தகவைகள்செயினுமெதிர்கின்று மாளவுரைசெய்யினுஞ்செய்யேல்மைக்தாமறக்தும்புறங்கூறல். (உச)

ககு-ம். அதி.— புறங்கூறமை. அஃதாவது – காணுகவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்து பேசாமையாம். (கு. டி.)

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே புறனழீஇப் போய்த்து நகை

(க-ரை.) ஒருவீனக் காணுச்விடத்து இகழ்ந்து, கண்டவிடத்துப் புகழ்து பேசுதல், தருமத்தை அழித்து அதருமத்தைச் செய்தவினும் குற்றம்.

கண்ணின்ற கண்ணறச் சோல்லினுஞ் சோல்லற்க முன்னின்ற பின்னேக்காச சோல்.

(க-டை) ஒருவடை முன் இகழினும் பின் இகழாதிருக்கக்கடவன். பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுள்ளும் திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(குரை.)பிறன்குற்றத்தைச் சொல்லுவோனது குற்றம் பிறனுல்சொல்லப்படும்.

(இச்செய்யுளால் வீண்மோழிகூறுதே எனக்கூறியதாம்.)

தகைமையுடையவறிவினர்கள் சாலவெறப்பச்சிசயுமன் றி எகையுட்ளிளேக்கும்வெளிற்ற றிவை எவிற்ற கண்கும் திப்பொழிக்கு பிகைசெய்விழுப்ப<mark>ர் தபும் தஞல்வி</mark>ழையும் றமா திகள் பயவா வகையி னுரைக்கும்பயனில் சொன்மைர் தாவுரையே அரையேலே (உடு)

உல்-ம். அதி. – பயனிலசெல்லாமை.

அஃதாவது - தடக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களேச் சொல்லாமையாம். (குறள் க.)

பல்லார் முனியப் பயனில சோல்லுவா னேல்லாரு மேள்ளப் படீம்.

(க-ரை.) பயனில்லாச் சொற்களேச் சொல்பவன் யாவராலும் இகழப்படுவான்.

சீர்மை சிறப்போடு நீங்கும் பயனில நீர்மை யுடையார் சோலின்.

(ச-ரை.) நற்**குணமு**டையோர் பயனில்லாச் சொற்க**ீன**ச்சொன்னுல் அவர் மேன்மை குறையும்.

பயனில்சோற் பாராட்டு வாண மகனேனன் மக்கட் பதடி யேனல்.

(a-ரை.) பய<mark>ன்பட</mark>ாச்சொற்களேச் சொல்பவனே மக்களுக்குள்ளே பதசெ . ன்று சொல்க. வேற (இச்செய்யுளால் தீமைசேய்பற்கவேனக் கூறியதாம்.) பாயபல்பகைக்குந்தப்பிப்பாரிடையுய்யலாகு மேயவெக்கதிசென்று அம்விளிதார அடங்குசென்றே யாயநன்றஊத் தங்கொன்றங்கருந்துபர்பலவுநல்குந் தீபவல்விணயின்யா துஞ்செய்யற்கவேமகண்டா.

உக-ம். அதி.—தீவினயச்சம்.

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளேச் செய்தற்கு அஞ்சுதலாம். (கு-டை) தீயவை தீயப்பத்தலாற் றீயவை. தீயினு மஞ்சப் படும்.

(க-ரை.) பாவமானவை தன்பங்கிளக் கொடுத்தலால், அவைகள் அக்கினி மிலும் கொடியன.

> எணப்பகை யுற்ருரு முய்வர் விணப்பகை வீயாது பின்சென் றடும்.

(க-ணை.) எவ்வகைப்பகையை அடைக்கவர்களும் கடைக்கேறுவர், இவிகோட் பகையை அடைக்கவர்கள் கடைத்தேறுர்.

> தன்ணத்தான் காதல குயி னெணத்தோன்றுக் துன்னற்க தீவினப் பால்.

(க-ரை.) தன்ணக்காக்க விரும்பினுல் பிறனிடத்தில் எவ்வளவும் பாவம் செய்யாதிருக்கக்கடவன்.

(இச்செய்யுளால் பரோபகாரஞ்சேய் எனக் கூறியதாம்.) ஊருணிஈடுவூர்நின்றவொண்பழக்கருவும்போலப் பேருறுமுயற்கிகன்ஞற்பெருக்கியபொருள்களெல்லாஞ் சிருறயாவர்மாட்டுஞ்செலுக்கியொப்புரவினிற்றி யாருமொப்புரவாற்கேடுண்டாயினுமதுவுரன்றே.

உடம். அதி. - ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது - உலகக்டையை அறிக்து செய்தலாம்.

(g-ir &-)

தாளாற் மித்தந்த பொருளேல்லாக் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தற் போகுட்டு.

(க-ணா.) **மு**யற்சிசெய்து சம்பாதித்தபொருனெல்லாம் உபசாரம் செய்யும் பொருட்டு.

> ஊருணி நீர்நிறைக் தற்றே யுலகவாட் பேரறி வாளன் *றி*ரு.

(5- ஆ.), அதியாளர் செல்வமான து ஊரர் உண்ணுங்கு எத்திலே கீர்கிறைக் தாழ்போலும்.- பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுற் சேல்வ **நயனுடை யான்கட் படின்.**

(க-ரை.) செல்வம் உபகாரம் செய்பவரிடத்தில் உண்டாகில் கடுவூர்வே மாம்பழுத்தாற் போலும்.

> ஒப்புரவி குல்வருங் கேடேனி னஃதொருவன் விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து

(ச-னா.) ஒரு டவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில், அவ்வு தவியைத் தன்?ன விற்றுகினும் செய்யக்கடவன்.

(இதுமுதல் முன்ற செய்யுட்களர்ல் உதாரனை இரு எனக்கூறியதாம்)

இரப்பவன் வாளா தேகவிலனெ ஹமெவ்வங்கூரு தொப்பிண் திரப்பனன் ருமி தனினன் ருவதாகு . மிரப்பவனிலனெண்ருரவியம்பியவெவ்வஞ்சொல்லென் றிரப்பினும்பிறர்பாற்கூருதிரக்கமொடிதன்மைர்தா. (2-24)

அருத்தியினிலனென்முமுனளித்தலுமிலனென்றப்பா லுரை த் திலனுகச்சாலவு தவலுமேற்கின் ருனும் வருத்து றவில் னென்னுடைவழங்கிடவடைவில் செல்வம் பொருத் தலுமொன் றினென் றபுகழ்மிகவிளங்கிகிற்கும். (2.50)

நலமிகுசெல்வம்பெ<u>ற் ற</u>ுநல்குரவினரைக்கா த் த லிலன றமா திசீர் த் தியிலனெனப்பிறர்சொலெவ்வ வலனுரைக்கஞ்சியேனும்வறியினபிலனென்றெள்ளா தலர்புகழ்பய னும்வேண்டி குக்கையுமளிக்கமைக் தா. (IE. a)

உடு-ம். அதி. _ ஈகை.

அஃ தாவ து-வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இல்லே என்னுமல் கொடுத்தலாம். (கு. உ.) நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(க-ரை.) யாசித்தல் நல்லது எண்ருலும் வாங்குதல் குற்றமே, கொடுத்த னால் முத்தி இல்லே என்ருலும் கொடுத்தல் நல்லதே.

இஒனேன்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இவ்வேயென்னுமையும், கொடுத்த Mis 2 min B.

(இச்செய்யுளால் கீர்த்தியைத்தேடு எனக்கூறியதாம்.)

சா தல்வந்தடுத் தகா இந்தனக்கொருசா தலின் றிப் பூதலமிறக்குங்கா அம்புகழுடமிருக்குமந்தக் கோத அபுகழின்யாக்கை கொடையிறைசெல்வங்கூர வாழ்தலேயுடையாசன்றேவான மும்வணங் குசீரார்.

(M. 55)

உசு-ம். அதி. -புகழ்.

அஃ தாவது - இல்வாழ் iகை முதல் ஈரை எரு எச் சொல்லப்பட்ட இல்லறத் இல் தவருதவர்க்கு இம்மைப்பானுகி இவ்வுலகத்திலே செய்தபடியே சிற்பதா கிய கீர்த்தியாம். (குறள் கூ.)

> ஈத லிசைபட வாழ்த் லதுவல்ல தூதிய மில்லே யுயிர்க்கு.

(க-ணா.) கொடுத்தலால் கீர்த்தியுண்டாக வாழுக்கூவர் அக்கீர்த்தியை அல் . லாமல் மக்களுயிர்க்கு இலாபம் இல்லே.

> ஒன்ரு வுலகத் துயாந்த புகழல்லாற் போன்ருது நிற்பதோன் *நில்*.

(க-கை.) உலகத்தில் அழிபாமல் சிற்பது புகழே அல்லாமல். வேறுௌறு இல்லே.

> கிலவரை கீள்புக ஓரற்றிற் புலவரைப் போற்றுது புத்தே ளுலகு

(க-ரை.) உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒருவன் செய்வாணுகில்,தேவ வேரகம் தேவர்களேத் துகியாது அவளேயே துதிசெய்யும்.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்**காடும்** வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(க-பை:) புகழு உம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் வதுமையும், அவ்வுடம்பு நிலை பெறுவதாகும் மாணமும் அறிவில்லார்க்கு இல்லே.

இல்லற வியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

பொருளாவது - அறவழியிலுல் சேர்க்கப்பட்ட பொன் மணி முதலானவையாம்.

அ ச சியல்.

அரசாவது - உலகத்திற்கு உயிர் எனச்சிறந்த அரசனது தண் மையாம். அவ்வரசின் இயில் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களிஞலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லலாயினர். (இது முதல் நான்கு செய்யுள்களால் இராஜாங்கம்பேணுஎனக் கூறியதாம்.)

உணசெயுமறத்திறைற்று வொருகுடை நிழற்றமுக்கீர் த் தரைமுழுதாளவேண்டிற்றகைபெ அமமைச்சு ஈடு புரைய அமாணேமிக்கபொருள்படை ஈட்பென்று அம் வசைசெயட்படா தயாக்கையு அப்பெனமதித் தாக்கோடி.

(M2)

ந.க.-ம். அத். — இறைமாட்ச்.

அஃதாவது - அரசனது நற்குணமும் தற்செய்கைகளுமாம். (கு-ள் அ)

படைகுடி கூழமைச்சு **கட்பர** ண<mark>ைய</mark> முடையா னரசரு ளேய்.

(க-ணா.) சே?ண காடு பொருள் அமைச்சு நட்பு அரண் இவ்வாறு அங்கங் கூளபும் உடையவண் அரசருள் ஆண்சிங்கம்போன்றவன்.

விணயினஞ்சாமைநிற்றல்விணயருக்களித்தல்செய்யும் விணயிடைமனமேற்சேறல்விளங்கியவறிவுவல்லே வினேயிணமுடித்தலாண்மைவெங்கொஃயாதிகீக்கல் விணவளர்மானமற்றும்வேந்தருக்கியல்புமைந்தா.

(BE)

அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு மேஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(க-ணா.) அரசனுக்கு இயல்பாவது உல்லமை ஈகை அறிவு மணவெழுச்சியாம். தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று கீங்கா நிலஞள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) விசைவு உடைமை, கல்வி உடைமை, வலி உடைமை இம்முள் ஒம் அரச?னவிட்டு நீங்காவாம்.

> அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா மான முடைய தாசு.

(க-கை.) தண் அறத்தில் இருந்து பாவங்கிளக்கடிந்த வலிமையிஞில தவழுதமானம் உடையவன் அரசன் ஆவான்.

குடி தளர்வுற்றகாஃகொள்பொருளாறிலான் அம் விடுவ துசெய் அதங்கள்விழுக்குறைமுறைசொல்வார்க்குத் தடைய றக்காட்சிரல் கித் தண்ணியவின்சொல்காட்டி வடுவறவிடித் துச்சொல்வார்வன் மொழிபொ அத் தல்வேண்டும், (டீச) காட்சிக் கேளியன் கடுஞ்சோல்ல னல்லனேன் மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(க-ரை.) அரசன் காண்கைக்கு எளியவளுகி இன்சொல் சொல்பவன் ஆனல் அவன் கிலத்தை உலகம் உயர்த்திச்சொல்லும்.

> சேவிகைப்பச் சோற்போறக்கும் பண்புடைவேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(க-கை.) மாதிரி மு**தலானவ**ர்கள் கடிந்து உத்திசொல்லும் சொற்ஃவட் பொறுக்கும் அசசன் குடைநிழற் கீழ் உலகம் தங்கும்.

கோடையளி செங்கோல் குடியோம்ப ஞன்கு முடையானும் வேந்தர்க் கோளி.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இன்சொல்சொல்லதலும் செங்கோல்செலுத்து த லும் குடிகளேக்காத்தலும் இர்நான்கு செயல்களேயும் உடையவன் அரசருக்குள் விளக்கம் ஆவான்.

செருவிறெட்டலரைக்கொன் அதிறைகொண்டு நாடுகாத் துப் பொருளினேயீட்டிக்களவர்புல்லலர் சுற்றமாதி பருகு தலிலாமைக்காத் துப்பயிலறமா திமூன் றில் மருவுறவிடுத் துச்செங்கோல்வளர்ப்ப துமாட்சியாமே.

(15_(F))

இயற்ற<u>ன</u> மீட்ட<u>வ</u>ங் காத்<u>தல</u>ங் காத்த வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(க-ரை.) பொருள் வாவுதேடலும் பொருளேக்காத்தலும் அப்பொரு?ன அறத்தின்வழிச் செலவு செய்தலுமான இவைகளில் வல்லவன் அரசனுவான்.

(இச்செய்யுளால் கற்றணர்ந்தொடுகு எனக் கூறியதாம்) ஐபமேதிரிவேயன் னுமவையறவற நானீ தி வையமால்யாணபாய்மாவன்படைத்தொழினூலா தி பையவேகற்றுக்கற்றபண்பினரோடுநாளு முய்யவேயளவளாவியுரைத்தவாநிற்றல்வேண்டும்.

(M. 5m)

சும்-ம். அதி. — கல்வி.

அஃதாவத - அவ்வாசன் தான்கற்றற்கு உரிய நூல்கீளக்கற்றல் அவையா வன-அறதாலும், கீதிநூலும், தேர், யான, குதிரை, படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றின் நூல்களும் மற்று முதலானவையாம். (கு-ள் டீ)

கற்க கசடறக் கற்பவை சுற்றபி னிற்க வதற்குத் தக

(க-ணா.) ஒருவண் கற்கப்படும் நூல்க°ோக் குற்றம் அறக் கற்கக்கடவண் கற்றுபின் கல்வி அறிவிற்குத் தக்கபடி நீற்கக்கடவண். எண்ணென்ப வேண் யேழுத்தேன்ப விவ்விரண்டுங் கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(க-கா) கணிதநுற்களும் இலக்கண நூற்களும் மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும். யாதோனு நாடாமா லூராமா லேன்ஞெருவன்

சாந்துணேயுங் கல்லாத வாறு.

(க-ணை.) சற்றவர்க்கு எக்காடும் தனது காடாம் அப்படியிருக்க ஒருவன் மாணபரியர்தமும் சற்காமல் இருப்பது என்ன?

(இச்செய்யுளால் கல்லாமை யொழிகவேனக் கூறியதாம்:) உடல்வயத்தாகுஞ்சா இவுயர்க் தவர்சா திதாழ்க்கோர் திடமுறவுயிரினேடுசெல்லு அங்கல்வி தம்மா லடர் தரும்பெருமையெய் தாரா தலாலகக்கண்ணுகி த் தொடர்வு அங்கல்விகல்லா த்தொழிலின் விடவேவேண்டும். (உஎ)

சக-ம். அதி. — கல்லாமை.

அஃ தாவ து - கற்ற‰ச்செய்யாகைமயின் இழிவாம். (கு-ள் உ) நுண்மா ஹுழைபுல மில்லா னெழினல மீண்மாண் பு?னபாவை யற்**ங**.

(க-ரை.) நூல் அறிவு இல்லாத எழுச்சியும் அழகும் சுண்ணம்புச்சார்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையின் எழுச்சியும் அழகும் போலுமாம்.

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் கற்று ரணத்திலர் பாடு

(க-ரூர.) கலலாதவர் மேலாகியகுலத்தில் பிறந்தாரானும் கீழ்க்குலத்தில் பிறந்து கற்றவரை ஒப்பாகார்.

து ச*ற்றவரை ஒப்பாசார்.* (இச்செய்யுளால் கற்றறிக்தார் சோற்கேளேனக் கூறியதா**ம்.**)

வ அமையான் மடமை தன் ஒல்வருக்கிகெஞ்ச ழியுங்காலே வுறு திசெய் துணேயாங்க ற்றவுணர் விணவளர்க்குமென் ற மி றுதியில்லா தவின் பமீட்டுமா தலிஞற்க ற்று ம றுவ றமொழுக்கமுள்ளார்வாய்மொழிகேட்டல்வேண்டும். (1

சுட.ம். அதி,—கேள்வி.

அஃ தாவது- கேட்கத்தகும் நூலின் பொருள்களேக் கற்றிக்கவர் சொல்லக் கேட்குதல். (கு-ள் ச)

> சேவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி ஞன்றுரோ டோப்பர் நிலத்து.

(க-ணா) கல்வி கேள்வியை உடையவர் பூமியில் இருப்பினும் தேவமை ஒப்பாவார். கற்றில ஞயினுங் கேட்க வஃதொருவற் கோற்கத்தி னூற்றுங் துணே.

(க-ணா.) கல்லாதவன் ஆணுயம் கற்றவர்சொல்லும் நூல்களேக் கேட்கக்கட வன், அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவர்த இடத்துத் து‱யாம்.

> இ<mark>ழுக்க வுடையுழி யூற்றக்கோ லற்றே</mark> யோழுக்க **மு**டையார்**வா**ய்ச் சோல்

(க-ரை.) நல்லவர்கள் வாயில் பிறக்குஞ்சொல் ஒருவக்க்கு ஆடத்து வந்த விடத்தில் சேற்றுநிலத்தில் ஊன்றுகோல்போல் உதவியாம்.

> எணத்தானு நல்லவை கேட்க வணத்தானு மான்ற பேருமை தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் எல்லவைகளேக் கேட்கக்கடவன் அவை மிகுந்த பெரு மையைத்தரும்.

(இது முதல் முன்ற சேய்யுளால் நுண்ண நிவிற்பயில் எனக்கூறிய நாம்.) இழிக் தவனுயர்க் ததொன்றையியம்பி னுமுயர்க்கோன் வாயி விழிக் ததொன்று நினுமுள்ள வியல்ப நிக்கோழ்பிகீக்கிப் பொழிக்தெனப்பிறர் தாங்கூறம்புலப்படாப்பொருளுக்கெள்ளி வழிக்தெனத்தெளியக்கேட்போர்மன ந்கொளப்புக நல்வேண்டும்.

சக-ம். அதி .—அறிவுடைமை.

அஃ தாவது - கல்வி கேள்விகளிஞல் ஆரிய அறிவோடு உண்மை அறிவு உடையவன் ஆகலாம். (கு-ள் எ)

> எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்போருண் மேய்ப்போருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருளே எவர் வாயிலை கேட்பினும் அந்தப்பொருளின் உண்மைப்பொருளக் காண்பதே அறிவாம்.

> எண்போருள வாகச் சேலச்சோல்லித் தான்பிறர்வாய் நுண்போருள் காண்ப தறிவு

(க-ணா.) தன்னுல் சொல்லப்படும் பொருளே எளிதாகச்சொல்லிப் பிறர் சொல்லும்பொருளே அறிவதே அறிவாம்.

எவ்வகையுலகத் துள்ளாரியல்புடனெழுருகின்*ரு* எவ்வகையொழுகினின்றேயழிவனவருமுன்காத் துத் தவ்வெனும்பழிபாவங்கடபுதியெய்தாமையஞ்சிச் செவ்வியரெறியினுளுஞ்செல்லுகபொறிகளேந்தும்.

(B) G

சேன்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதோரீஇ நன்றின்பா வய்ப்ப தறிவு.

(க-ரை.) அறிவான து மனம்போனவழியில் போகவிடாமல் என்மையிடத் து விடுவதே அறிவாம்.

> எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ டவ்வ துறைவ தறிவு.

(க-ணா) உலகமான தா எவ்வகையினுலே கடப்பதாப் இருக்கின் றதோ அவ் வகையிலே தான் கடப்பது அறிவாம்.

> அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(க-வா) அஞ்சத்தகுவதற்கு அஞ்சாமை அறிவு இல்லாமையாம், அஞ்சத் தகுவதற்கு அஞ்சுதல் அறிவு உடைமையாம்.

> எதிரதாக் காக்கு மறிவிஞர்க் கில்லே யதிர வருவதோர் கோய்.

(க-டை) வரும் தன்பங்களே முன்னமே அறிக்து காத்துக்கொள்ளும் விவேக்களுக்குத் துன்பம் இல்லே,

கலபிகவுயர்க்<mark>தோர் தம்</mark>மைகண்புறத் தழுவிக்கொள்க கில**பியகயத்** துப் பூவைகிகர் தராவுயர்க் தகோட்டி னல**ெனவவர்பானி ற்கவாக்க**பிக்கடுத் தகாலே மலர்வ தும்வறங்கூர்காலேகும்ப லுமொழிகமைக் தா.

(85)

உலகர் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(க-ரை.) ஒருவன் உயர்க்கோரைச் சிகேகிப்பது அறிவாம், கட்பின் இடத்து முன் முகமலர்க்து பின்முகம்குவிதல் இல்லாமையும் அறிவாம்.

(இதுமுதல் முன்றுசேய்யுளால் தவரோழித்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.)

அருந்**தவர்**குரவர்முன்னேரந்தணருயர்ந்தோர் தம்பாற் றிருந்தியவணக்கமின்மைசெருக்குவேண்டியபக்கத் தம் பொருந்தியபொருள்கொடாமைபொங்கியவெகுளிகாமம் விருந்துசெய்கழிகண்ணேட்டமிவையெலாம்விடுகமைந்தா.

(#2)

சு ச-ம். அதி. - தற்றங்கடி தல்.

அஃ**தாவது - காடம் குரோத**ம் உலோபம் மானம் உவகை மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்±ஃளயும் அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றுமல் கடிதலாம். (கு-ள் சு) சேருக்குஞ் சினமுஞ் சிறமையு மில்லார் · பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(க-ரை.) மதமும் கோப**மும்** காமமும் இல்லாத அரசனது செல்வமானது மேலானதாகும்.

> இவறவு மாண்பிறந்த மானமு மாணு வுவகையு மேத மிறைக்கு.

(க-ணா.) கொடாமையும் நன்மையினில் நீங்கிய மானமும் அளவிலாமகிழ்ச் சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாம்.

குற்றம்புரியா தருந்துபிறர்குற்றங்களேக்கிறிதேனுங் குற்றம்புரியிற்கிற்றெரிவைக்குவையையழிக்குமாறேபோற் பற்றும்பெருவாழ்விணயழிக்கும்பகைவர்க்காக்கமிகப்பெருக்கு முற்றும்பெருகோயுழப்பிக்குமுனியாரானுமுனிக்கும். (சந.)

> வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யேரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கேடும்.

(க-ரை.) குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளாத அரசனது வாழ்வு அக் கினிமுன் நின்ற வைக்கோல் போலக்கெமும்.

> தன் தற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி னேன்குற்ற மாகுமிறைக்கு.

(க-ரை.) தன் குற்றத்தை முன்கடிக்கு பிறர்குற்றத்தைப் பின்கடிவானுகில் அவ்வரசனுக்குக் குற்றம் இல்ல

கன் அமினியபொருள்பலவுங்கா தல்பகைவாறியாமே நன் அநுகாக்கிணயென் அநன் குமதித் துவியவற்க நன் றிபயவாவிணயிணயுநண் ணுமதத் தான்முடியற்க வென் றிவிளங்கப்புகழ்விளங்கவிழுப்பம்விளங்கவேண்டி டினே. (சச)

> வியவற்க வேஞ்ஞான்று ் தன் ஊ நயவற்க கண்றி பயவா விண

(க-ணா.) எக்காலத்தும் ஒருவன் தன்னே மதியாதிருக்கக்கடவன், நண்மை வயத்தாரத தொழிலே இச்சியாதிருக்கக்கடவன்.

> காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி னேதில வேதிலார் நுல்,

(க-ரை.) தன்ஞல் இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களேயும் தன்னுடைய இச்சையையும் பகைவர் அறியாமல் அநபவிக்க வல்லவன் ஆஞல் அப்பகைவர் எண்ணைப்பழுதாம்.

(இது **ழத**ல் முன்ற செய்யுளால் உயர்ந்தோரைச் சிகேகஞ்செய் <mark>எனக்</mark> கூறியதாம்.)

தண் மைய றனுமிகத்தெளிக் து தூலினியல்புமுலகியல்பும் வண்மையு றத்தேற்றிடுமாற்றல்வல்லசாகிவளர்சிலக் திண்மைய றிவாயுளின்மு திக்கோர்சேசகள் கும தித்திடுக வெண்மையுரியா தயர்த்திடுகவியம்பும்வழியேகின் றிடுக.

(FB)

சடு-ம். அத பேரியாரைத்து2ணக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவலகக் குற்றங்களேயும் கடிந்த அரசன் தன்னேத் தீய வழியில் விலக்கி நல்லவழியிலே செலுத்தும் பேரேறிவுடையவரைத் தனக்குத் துணேயாகக் கொள்ளுதலாம்.

> அறனறிந்து முத்த வறிவடையார் கேண்மை திறனறிந்து தேர்ந்து கோளல்.

(க-ரை.) அரசன் அறிவுடையோர் கிகேக்கைக் கொள்ளக்கடவன்.

தம்மிற் பேறியார் தமரா வொழுகு தல் வன்மையு ளேல்லாக் தலே.

(க-ரை.) தப்பைவிடப் பெரியோரைச் கிகேதித்து கடத்தல் அரசன் வல் லமை பலவினுள்ளும் தலேமையாம்.

மழையின்மிகு திமழையின்மைவளி தீப்பிணியால்வர் த துயர் குழைவிலமார் தக்கோரைக்கு றித் துச்சார் தியாற்கடியா விழைவில்பகைவர்கள் வர்விண்செய்வார் சுற்றமிவர்களினும் பிழையைவுபாயரான் கானு பெயர்க்கும்பெரிய ரெனுர் துண்யே.

> · உற்றநோய் நீக்கி யுருஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப் பேணிக் கோளல்.

(க-ரை.) தன்பங்களே நீக்கும் விதம் அறிந்து நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாரா மல் காக்கவல்லவரை அரசண் சிநேகிக்கக்கடவன்.

நற்பான்மையிறைறேவர்களானண்ணலாகுமெ திர்வினேயை யுற்பா தகங்களான றிந்தேயொழிப்பர்மனி தரால்வருவ பொற்பா வரிங்கி தகுணமாசா எஞ்செயலாற்புக்கறிந்து . புற்பா அறச்செய்கு வர தறைபெரியோர் துணேயே தூண்யாகும். (ச எ)

> அரியவற்று ளேல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.

(க-ரை.) பெரியோரைச் கிடேகித்தல் அரசண் பெறும் பேறுசன் பலகினும் ூடெரியதாம். (இச்செய்யுள்களால் அற்பரை சிகேகியாதே எனக்கூறியதாம்.) கல்லவிணக்கு கற்பயனுக்கியவிணக்கு த்திப்பயனு மில்ஃயெனும்வல்லிழுதையருமெள்ளும்விடருக் தூர் த்தர்களுஞ் சொல் லு கடருமுதலாக த்தொக்ககு முவைச்சேர் கொழிகின் புல் லுமறிவைத் திரித்திருமைப்பு கழுங்கெடுக்கு மபுகழோடே. (சஅ)

சக-ம். அ**தி.**—சிற்றினஞ் சோமை.

துஃ தாவது - சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை சிறிய இனமாவது நல்ல திலே நண்மையும் தீயதிலே தீமையும் இல்‰ என்போரும்,விடரும், தார்த்தரும் முதலாயினவாது கூட்டமாம்.

> சிற்றின மஞ்சும் பேருமை சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

(க-டை,) டெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு அஞ்சும் சிறியோர் இயல்பு சிறிய இனத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும்.

> நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுகு மாந்தர்க் கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(க-ரை.) விலத்தின் இயல்பினுலே நீர் திரிந்தால்போல **அவரவர்** சேர்ந்த இனத்தினுலே அறிவுதிரியும்.

நல்லினத்தினுங்குந் துணேயில்ஸேத்தீயினத்தி னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(க-ணா.) ஒ**ருவ**னுக்கு கல்ல இனத்தின் மிகுக்**த து‱** இல்லே தீய இனத் தின் மிகுக்**த கே**டுஇல்லே

(இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுளால் ஆராயந்துதோழில்சேய் எனக்கூறியதாம்) செய்யும்பொழுதேயழிபொருளிற்சிறப்பதொப்பதிரண்டி துளொன் றய்பவுதவிவலிபயக்குமொண்மைவிணமையத்தேர்ந்துளத்தி ணயமகன்றவினத்தோடுமாய்ந்து தனித்தும்புரிந்திடுக வெய்யவாக்கங்கருதிமுதல்விளிக்கும்விணமைப்புரியற்க, (சகு)

சஎ-ம். அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான் செய்யும் இதாழில்களே ஆராய்க்து செய்யும் இறமாம்.

> அழிவதுஉ மாவதுஉ மாகி வழிபயக்கு மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(க-டை,) ஒருவன் அழிவதையும் ஆவதையும் இலாபத்தையும் ஆராய்க்து தொழுல்செய்யக்கடவன். (கு-ள் கூ) தெரிந்த வினத்தோ® தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க் கரும்பொருள்யாதோன்ற மில்.

(க-ணா.) கல் இனத்தோடு ஆராய்க்து செய்யும் அரசருக்குப் பெறுதற்கு அரியபொருள் ஒன்றும் இல்லே.

> ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்விண யூக்கா ரழிவடை யார்.

(க-வா.) அறிவுடையோர் இவாபத்தை நிலோத்து முதல் இழக்கும் தொழி லேச் செய்யார்.

வலியே**காலப் வி**ணயிவற்றுன்மாற்றுன் றனக்குமு**ன**க்குமுள் பலவாகி‰யும்விண் தொடங்கும்பண்புமதற்காயிடையூறும் வீலகாத தண்விலக்குவ துவெல்லுமாறும்வென் நதனை அலவாப்பய அமுதலிணத் துமோர்க் துதெளிக்கே விணசெய்க, (டுமி)

> வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(க-ணா) அரசன் யோசியாமல் பகைவர்மேல் செல்லல் அப்பகைவணர கிலைபெறச்செய்தலாம்.

பெரியமுயற்கிவிணபயினப்பேணுவினயேபயன்கிறி தா மரியவிணயேடின் அபாமாக் கும்விணயேபுரிக்காலும் பெரியமுயற்கிமு தலாகப்பேசும்விணக்கு மறு தலேயா முரியவிண்யைவிடுத் தாலு முலவாப்பெருமையொழியுமே. (இத)

> செய்தக்க வல்ல செயக்கெடிஞ் செய்தக்க செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தலாலும் செய்யத்தக்க வற்றைச் செய்யாமையாலும் கெடுவான்.

கொடுத்தல்பொருள்வேட்கையனிடத்துங்குளிர்சொற்செவ்வியான்ம னடுத்துப்பிறரோடமாற்றியயர்ந்தானிவர்பாங்கினும்வேற [டிய படுத்த றணேயாம்படையினனின்பகு தியொடு சோனிவர்க சுரிடத்து மொறுத்தலிவற்றின் வராவிவர் கீழ்மக்களிடத்தினு மாம்.(டுஉ)

> எண்ணித் துணிக கருமக் துணிக்தபி னேண்ணுவ மேன்ப திழுக்கு.

(க-ரை.) இராசன் செய்தொழில் முடிக்கும் உபயத்தை எண்ணிச் செய் யக்கடவன் தொடங்கியபின் எண்ணுதல் குற்றம். அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் முலமும் உரையும்.

ஆற்றின் வருந்<mark>தா</mark> வருத்த<mark>ம் பல</mark>ர்நின்ற போற்றி<mark>னும் போத்துப் படும்</mark>.

(க-ரை.) முடியும் உபாயத்தால் வருக்தாழுயற்சிபானது பலர்காத்தாலும் குற்றம்படும்.

வலியாரானகாலத் துவழங்கலா திமூன் றீனயு மெலியாரிடத் துச்செய் திட அமெலியாரானகாலத் து வலியாரிடத் திறைத் தஃயும் வகுக்கின் வேர் தர்க்கவைமைர் தா நலிவாம தலைவரவர் பானடத் துமுறை தேர் ந் தியற்றிடுக. (டு நட)

> நன்முற்ற வள்ளுக் தவறண் டவரவர் பண்பறிக் தாற்முக் கடை.

(க-ரை.) அவரவர் குணங்டின் அறிர்து இசையச் செய்யாவிடில் நன்மை செய்தலுள்ளும் குற்றம் உண்டாம்.

> எள்ளாத வேண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு கோள்ளாத கொள்ளா தலகு

(க-ரை.) அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களேச் செய்வார ஞல் உலகம் ஏற் றக்கொள்ளாது.

(இது**முதல்** மு**ன்**றசெய்யுள்களால் வலிமைகண்டு தொழில்செய்எனக் கூறியதாம்.)

விளேயின் வலியா திகணுன் கும்வே றுவே றுசீர் தூக்கி நீன துவலிமிக்குழிவினே மைநிகழ்த் துநிகர் த் தகாலத் துப் புணயும்வென் றியுருவிழுக்கும்பொருந் துமதனுலவ்விடத் து வினேயுந்தோல்வியுறுங்குறைந்தவிடத் தும்வினேயையெண்ணற்க (ருச)

சுஅ-ம். அதி.—வலியறிதல்.

அஃ **தாவது -** அவ்வுபாயங்களுள் **தண்**டம்செய்யக்குறித்த **அா**சனுனவண் நால்வகைவலிமைகளேயும் அளக்து அறிதலாம். (குறள் எ)

> விணவலியுக் தன்வலியு மாற்றுன் வலியுக் துணேவலியுக் தூக்சிச் சேயல்.

(க-ணா.) தொழில்வலிமையும் தன் வலிமையும் பகைவன் வலிமையும் துணே வலிமையும் ஆராய்**ந்து தன்வலி**மிகுமாகில் அரசன் அத்தொழிலச் செய்பச் கடவன்.

> உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி ணுக்கி விடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(க•ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாத வலியவரோடு போர் செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த அரசர்பலர். குறைந்தவலியராயிடி னுங்கொற்றமைந்தர்பலர்கூடி னிறைந்தவலியென்னுமதனு கோரதொழிகபலரொடுளத் துறைந்தவூக்கந்தணக்கொண்டேயுற்றநின துவலியளவி னிறந்தும்விணமேகடவற்கவிறவரவென்றவேண்டிடினே.

(GB)

பீலிபெய் சாகா0 மச்சிற மப்பண்டஞ் சால மிதுத்துப் பேயின்.

(க-ரை.) மயில் இறகு எற்றப்பட்ட வண்டியும் அச்சுமுறியும் அவ்விறகை அதிகமாக எற்றிஞல்.

> நுனிக்கொம்ப ரேறினு ரஃதிறர் தூக்கி ணுபிர்க்கிறதி யாகி விகம்.

(க-ரை.) நனிச்கொம்பில் ஏறினவர் அவ்வளவைக் கடந்து ஏறுவராகில் அவருக்கு முடிவுவரும்.

ுக்கபொருளிற்காற்கூறுவருமேவிடர் கீக்கு தற்கமைத்து மைக் தவிருகானினக்காக்கிமற்றைககாலேவழங்கிடிக சிக் து கெறிகளகலாமற்சேருகெறிகள்சு ருங்கிடினு கக் தவிலதாமொப்பினுமாகாடின திகச் செலவிழுக்காம்.

(5m 5m)

ஆற்றி னளவறிக் தீக வதுபோருள் போற்றி வழங்கு கேறி.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள அளவு அறிந்து கொடுக்கக்கடவன் அக்கொடை பொருளேக்காப்பாற்றம் வழியாம்.

> ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லேப் போகர றகலாக் கடை,

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பொருள்வாவு சிறுத்தாலும் சிலவு மிகாவிடில் கெடுதிஇல்லே.

> அளவறிந்து வாழா தான் வர்ழ்க்கையுளபோல வில்லாகித் தோன்றுக் கேடும்,

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை அறிந்து வாழாதவன் வாழ்கை உள்ளவைபோலத்தோன்றி அழியும்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் பருவம்பார்த்து தொழில்செய் எனக்கூறியதாம்.)

ஆற்றன்மூன் றமுபாயங்கணுன்குமிடத்தோடமைர்கிடினும் போற்றிகினக்குவென்றியுறும்பொழு துதேர்ந்துவிணபுரிக வேற்றகாலம்வருமளவுமெண்ணிபிருக்கவதுமைர்தா வீற்றுச்சமர்க்குப்பின்வாங்கும்வெற்றித்தகரேயாகுமால்

(N N)

சுக.ம். அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது – வலிமையீஞலே மிகுதி உடையவனுய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச்செல்லும் அரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினே அறிதல். (சு) அருவினே யேன்ப வுளவோ கருவியாற்

கால மறிந்து செயின்.

(க-ரை.) காலம் அறிர்துசெய்தால் அரியதொழில்கள் உளபோ? காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது ஞால்ங் கருது பலர்.

(க-ரை.) பூமி முற்றும் ஆளகிசேக்கும் அரசர் பகைவரை வெல்லக் காணக் பார்த்திருப்பார்.

> ஊக்க முடையா ஞெக்கம் போருத**கர்** தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(க-ரை.) ஆடுபின்வாங்கல் பாய்தற்பொருட்டு, வலிமை உள்ள அரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும் பொருட்டாம்.

மிகைமிக்கிய ற்றி த் திரிம் திடி அம்வெல் அங்காலம்வருமளவும் பகைமைபுறத் திற்றேற்றுமற்பகை வர் தம்மைப்பண்போடு ஈகைசெய் தமர்போற்சும் ந்திடுகரா நிங்காலம் வக் துவிடின் அகைசெய்விணமையவ்வளவிற்றப்பாவண்ண முடித் திடுக.

(面外)

போள்ளேன வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த் துள்வேர்ப்ப ரோள்ளி யவர்.

(க-ணா.) அறிவுடைய அரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம்வரும் அளவும் அக்கோபத்தை உள்வைத்திருப்பார்.

> சேறாரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை காணிற் கிழக்கார் தலே.

(க-ரை) அரசர் பகைவரைக்கண்டால் அவர்க்கு முடிவுகாலம் வரும் அளவும் பணியக்கடவர்.

> எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலேயே செய்தற் கரிய சேயல்,

(க-ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்தால் அப்போழுதே அத் தொழி‰ச் செய்யக்கடவர்.

(இது **அத**ல் இரண்**6**சேய்யுள்**களால் இட**மறிந்து தொழில்செய் எனக்கூறிய**தாம்.**)

வாயினூழில்வழக்கமறமதில் வளேத்தொன்றற்கொன்ற மேய துணேயாப்பலபடையுமெலிவற்றிருப்பமதிலகழி யேயவியற்றியாகிருக்கவேற்றகிடக்கைநிலத்தோடு பாய்புன அமுடைய துவேபகையையழிக்குமிட சூகும்

(雨季)

இல்-ம். அதி.—இடன்றிதல்.

அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிக்கு பகைமேல் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற லெத்திண அறிதலாம். (குறள் உ)

> தோடங்கற்க வேவ்வினேயு மெள்ளற்க முற்று மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரைவெல்ல இடம்கண்டால் அல்லது எத்தொழிவே யும் செய்யாது இருக்கக்கடவர்.

ஊக்கமிலனுயினுமிடத்தோடுற்றவிண்செய்குவனுயினாக்கமுடையார்க்கிடனின்றுயொழியுமூக்கமிலா சுவனுக் கூக்கமுடையானுயிடினுமுற்றபடையும்பலவேனு மூக்கமழிவனிடத்தோடுமுற்றுவிணசெய்யாவிடினே.

(5m (F)

ஆற்றுரு <mark>மா</mark>ற்றி ய**டேப விடன**றிந்து போற்றுர்கட் டோற்றிச் செயின்

் (க-ரை,) வல்லமையில்லாத வேர்தரும் இடம் அறிர்து போர் செய்வராகில் வெற்றிபெறுவர்.

சிறபடை ான் சேல்லிடஞ் சேரி னுறபடையானூக்க மழிக்கு விமேம்.

(க-ணா) கிறை சே?னயை உடைய அரசன் குறைசே?னமை உடைய அரசன் இடத்தைச் சேர்க்து அழிக்க கி?னக்கில் அவஞல் பெருமை இழக்து விடுவான்.

(இது**முத**ல் ஒன்<mark>பது செய்யுள்களால் ஒருவ</mark>ணப் பரீக்ஷ்த்து **க**ம்பு எனக் கூறியதாம்)

பிறப்புங்குணமுமறிவுமெனப்பேணுமிவையுஞ்செயல்களேயுஞ் சிறக்குங்காட்சியொடுகருத்தேசெயிரினூலென்றிவைதம்மா னி அக்குமமைச்சர்முதலோரைகின்றுராய்க் துதெளிக்குடுக வூறக்கும்விணயாற்றுதற்பொருட்டுமறைபோகாமைப்பொருட்டுமே.

அறவோர்புரோகிகளைவிடுக்கிட்டவராலிக்கவரசன்*ரு* ன றவோனல்லனிவற்போக்கியறனேடுரிமையுடையாணே யுறவேவை**த் தற்கெண்ணி**னமீதொக்கதெவர்க்குகின் கருத்தென் ஹறவோதெ**ன**ச்சூளுறவோடுமோர்க்கேயொரூவன்றணத்தெளிக.

சேணேத் தலேவனெடுமவணேசேர் ந் தாரையும் விட்டவ் வாச னீனப்பொருளாசையனி வணேயிழுக்கிக்கொடையோடு ரிமையுடை யானேப்புரத் தற்கென் ணின மீ தமைந்ததெவர்க்கு நின் கருத்தென் ஹானப்படாமையுரைத் தியெனச்சூளோடுரைப்பித்தேதெளிக. (காடி) தொன் றி தாட்டவுரி மையொடு சூழ்ந்த தவமு தாட்டி பைவிட் டொன் றமுரிமை தனிலின் ஒரு?வக்கண்டுயங்கிய 2ன விடுத் தான் சென் றங்கவளேக்கூடு தியேற்கிறந்த பொருளுங்கூடு நினக் கேன் றி தெளியச்சூளுற? வாடி சைப்பித்தி தனு ஹர் தெளிக. (சுச)

Gai m

ஒருகிமித் தமேலிட்டேயோரமைச்சாலவன் மீனயிலேணயோரை[காவ யொருமையுறவழைப்பித்திங்கிவர்பிழைப்பக்கு மீ இயினரென் றுத்திக் லொருவனிலிவ்வரசன மையொறுக்கமுயன்றுனி வீணயொறுத் துவேறே யொருவணேவைப்பதற்கி சைந்தேமுன் கருத்தென்னென ச்சூனொடுரை [ப்பித்தோர்க. (சுரு)

ருக-ம். அதி. — தெரிந்து தெளிதல்.

அஃ **தாவது - ம**க்திரி முதலானவர்களேப் பிறப்பு குணம் அறிவு எனப்படி இன்றவைகளேயும், செய்கையையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்கிற பிரமாணங் களினுலே ஆராய்க்து தெளிதலாம். (குறள் கூ)

> அறம்போரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின் நிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(க-ரை.) ஒருவன் அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் ஏன்கின் ற நான்கின் இறத்தால் தேர்ந்து கொள்ளப்படுவான்.

ஈல்லகுடியிற்பி அந்தா அரவையுமறப்பு நடிவிழைப்பென் றல்ல அறுக்குமிவைமு தலாமணே த் து நீக்கிப்பழிக்கஞ் சி யொல்ல அறநா ணுடையானே போர்ந் து செளிபப்படுமைர் தா வல்ல க‰ே தராசற்றுர்மாட்டும்வெளி அமருவி நமே.

(Sin Fin)

குடிப்பிற்கத் குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(க-கோ) நல்லகுடியில் பிறந்து குற்றத்தில் இருந்தை நீங்கிலிற்கும் நாணம் உடையவினே அரசன் தெளிந்துகொள்வான்.

> அசியகற் ருசற்முர் கண்ணுக் தெரியுங்கா லின்மை யரிதே வெளிறு.

(க-ணை.) அரிய நூல்களேக்கற்றுக் குற்றமற்றவர் இடக்கும் அறியாமை இவ்லாதிருக்கை அரிது.

சுற்ற பிலரானவர் தம்மைச்சூழேல்பழிபாவமுராளூர் பற்றுமிலராகுவர்விடு கபண்பார் தரு ரற் தணங்களே முற்ற முடையாரிலா தனைமுனி புங்குற்றங்குணமிவற்றைத் தெற்நென் றணர்ர் து குணமிகுர் தசெம்மையுடையார் தமைத்தெளிக

> குணரை சக்குற்ற மு காடி யவற்றண் மிகைகாடி மிக்க கோளல்.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களேயும் குற்றங்களேயும் ஆராய்ந்து மிகு இயைக் கொள்ளக்கடவன்.

> அற்றுரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் பேற்றிலர் நாணர் பழி.

(க-ரை) அரசன் குற்றம் அற்றவரைத் தெளிதல் ஒழியக்கடவன் அவர் உலகத்தோடு ஒட்டாதவர் ஆதலால் பழிக்கு அஞ்சார்.

பெருமைசி அமையளர் துகொளப்பே ணுங்கருவி தத் தம து கருமம துபோற்பிறல் கருவி கழியச்சிறர் தவலவறி க மருவுகா தலாலறியார் மாட்டுவிணேயைவையற்க வொருவர் தமையுர்தே சரமேயொருகாலத் துர்தெளியற்க. (சுஅ)

> பெருமைக்கு மேணச் சியமைக்கும் தத்தங் கருமமே கட்டளக் கல்.

(க-ணா) மனிதர்பெருடையும் இறமையும் அறியும் உரைக்கல்லாவது அவ

காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் பேதைமை யெல்லாம் தரும்

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளே அறியாதவர்களே அரசன் தெரிர்து கொள்ளுதல் அவனுக்கறிவின்மை எல்லார்தரும்.

> தேறற்<mark>க யாரையுக் தேராது தேர்க்</mark>தபிற் றேறுக் தேறம் பொருள்.

(க. டை) அரச<mark>ன் யாவரையும் ஆராயா</mark>மல் கொள்ளா **திரு**க்கக்கடவன் ஆரா ய்க்**த**பின் கொள்ளக்**கடவன்.**

தேர்ந் அதெளியப்பட்டவன்பாற்றேர்ந்தே விணயுந்த கவிடுக்க தேர்ந துதெளியப்பட்டவின் த் தி து காணு தயிரற்க தேர்ந்து தெளியப்பட்டவவன் தோவின்னைய விடுமதின் தேர்ந்து பகைவர்பிரித் தெடுவர்தோர்க்கு றளி வேபோற்கேடாம். (சு.கூ)

> தோன் றெளிவுக் தெளிக்தான்க ஊயுறவுக் தீரா விடும்பை தரும்.

(க-ணா.) அரசன் ஒருவின ஆராய்ந்திலனுக் தெளிதலும், ஆராயப்பட்ட வன் இடத்தில் ஐயங்கொள்ளுதலும், அவனுக்குக் தன்பம்தரும்.

(இது முதல் நான்கு செய்யுளால் திறனறிந்து தோழிலிடு எனக்கூறிய தாம்) முன்னர்ப்பொது வாகியவிணேயின் முளவிடுத் துத்தீகற்றி நன்மை புரிந்து வருமாயிரையு யவிணச்சிறந்தவிணே தன்னில்விடுக்கசிறந்தவிணசார்ந்து புரிவானிடைத் திரியின் பிண்னாத ஊப்பொது விணயிற்பெயர்த் து நமுவவிட்டிடுக் டுஉ-ம். அதி.—தெரிந்துவிணயாடல்.

அஃதாவது - தெளியப்பட்டவரை அவர்செய்யவல்ல தொழில் ீன அறிர்து அவைகளிலே ஆளும் திறமாம். (குறன்கு)

கன்மையுக் தீமையு காடி கலம்புரிக்க தன்மையா ஞளப் படம்.

(க-டை) கன்மை தன்மைகள் அறிக்து ஆகு மவைகளேச் செய்பவன் அரச துல் ஆளப்படுவான்.

> எணவகையாற் றேறியக் கண்ணும் விண வகையான் வேறுகு மாந்தர் பலர்.

(க-ரை.) எவ்வகையால் அறிக்க இடத்தும் தொழில்வகையால் வேறுபடு மனி தர்பலர்.

ஆளுமாசன்பாலன் புமவனுக்காவத றிய றிவு நாளுமவற்றைக்கலங்காமனன் றமுடி க்குமுள த் துணிவு முளும்விணக்குத்தன்காத்தின்மொய்த்தபொருளின்விழையாத கோளுமுடையான் புரிவிணயிற்குற்றமுறு அகுணமேயாம். (015)

> அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான் கு நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(க-ரை) அன்பு அறிவு தெளிவு ஆசையில்லாமை ஆகிய இர்நான்கும் உடையவனித்தே அர சனுக்குத்தெளிவு உண்டாம்.

> அறிந்தாற்றிற் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினேதான் சிறந்தானேன் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உடாயங்கின அறிக்கு முடிப் பலனுக்கு அல்லா மல் மற்றவனுக்குத்தொழில் கொடுக்கலாக தை.

> செய்வான நாடி வினநாடிக் காலத்தோ டேய்த வுணர்ந்து செயல்.

(க-ரை.) அரசன் தொழில் செய்பவனே அறிக்கு பின் தொழில் அறிக்கு அவினத் தொழிவில் வைத்து ஆளக்க வன்.

விணக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனே யதற்குரிய கைச் செயல்.

(க-ணா.) அரசன் ஒருவினத்தொழிற்கு உரியவனுப் இருக்கையை அறிர்து அவனே அக்கோழிற்கு உரியவனுக்ச் செய்யக்கடவன்.

தெளிக் தவிணயிற்றெளிக் தவணசிறக் தகாலக்கொடும்விடுக்க விளர் தவறினாற்ற லுமிலேயேன்பிக்கவுரிமைஙின்பாலே தவேர் தமனத் தாளுயிடி ஹர் தான்பால்வினேயைச்சார் த் தற்க வினர் துவிணயில்விடுத் தவண்யதற்குத் தகுமா அரிமைசெய்க. (எஉ)

அறிந்தாற்றிற் செய்சிற்பாற் சல்லால் விணதான் சிறந்தானேன் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உபாயங்களே அறிக்**த** முடிப்பவனுக்கு அல்லா மல் மற்றவனுக்குத் தொழில் கொடுக்கலாகாது.

> சேய்வாண நாடி விணநாடிக் காலத்தோ டேய்த வுணர்க்கு சேயல்.

(க-டை) அரசஸ் தொழில் செய்பவளே அறிந்து பின் தொழிலே அறிந்து அவளத் தொழிலில் வைத்து ஆளக்கடவன்.

> விணக்குரி<mark>மை நாடிய</mark> பின்றை யவின யதற்குரிய ஞகச் சேயல்.

(ச-மை) அரசன் ஒருவினத்தொழிற்கு உரியவனைப் இருக்கையை அறிந்து அவின அத்தொழிற்கு உரியவகைச்செய்யக்கடவன்.

விணக்கண் முயற்சி தவரா துவிணயின் கேண்மைவேருக கிணக்குமவன் மற்றவ்விணயினிங்கும்பிறரு மதினோர் முணக்கும்விண் ஞன் கோடாதே முதிர்கீருலகங்கோடா தா தீனப்பின் வைகரெ அநாடிச்சாரும்விணயு நாடுகவே

(OTE.)

விணக்கண் விணயுடையான் கேண்மைவேறுக நிணப்பாண நீங்குந் திரு.

(க-டை) தனது தொழிவிலே முயற்கி உடையவின வேருகஙினேக்கும் அதசினச் சீதேவிவிட்டு நீங்குவாள்.

> நாடோற நாகே மன்னன் விணசெய்வான் கோடாமை கோடா துலத.

(க-ரை.) தொழில்செய்பவன் கோணு திருக்க உலகம்கோணு து ஆகையால், அரசன் அவீன நாள்தோறும் ஆராயக்கடவன்.

(இச்செய்யுளால் உறவின**ை** ஆ**தரி** எனக்கூறியதாம்)

பற்றும்வெறுக்கையொழிக் துழியும்பழமையெடுத் துப்பாராட்டுஞ் சுற்றமதனேப்பெருங்கொடையாற்றாயமொழியாற்றழுவலுறி னற்றமவனுக்கொருகாலுமணுகா தாக்கமிகப்பெரு கு முற்றஙிணக்கும்பகைவர்தொழில்முற்றுதேமகண்டனே (எச)

ருட-ம். அதி. - சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தண்டுனவிட்டு நீங்காதிருக்கும் படி தழுவதலாம். (குறள் ச) பற்றற்ற கண்ணும் பழமைபாராட்டு தல் சுற்றத்தார் கண்ணே யுள

(க-ரை) ஒருவன் செல்வப்பற்று அற்ற இடத்தும் பழமைகொண்டாடு தல் சுற்றத்தாரிடத்தே உண்டாம்.

> விருப்பளுச் சுற்ற மியையி னருப்பளு வாக்கம் பலவுக் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சற்றம் கிடைத்தால் அது பலசெல்வம். கொடுக்கும்,

கோ3த்தனு மின்சோலு மாற்றி ன6க்கிய சுற்றத்தாற் சுற்றப்ப6ம்.

(க-கை.) கொடுத்தலும் இனியசொல் சொல்லுதலும் ஒருவன் செய்தான். அவன் சுற்றத்தால் சூழப்பட்டு வாழ்வான்.

> காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு. மன்னநீ ரார்க்கே யுள

(க-ரை.) காகம் இரைகிடைத்தால் இனத்தை அழைத்து உண்ண ஹுதல்போல அச்செய்கை கல்ல இனத்தார்க்கு உளவாம்

(இதுமுதல் முன்ற செய்யுள்களால் மறவிக்குணத்தை விடு எனக் கூறியதாம்.)

பெருமி தம்பெரியசெல்வம்பேரெழில்பெரியவின்பர் தருமிகுகளிப்பின் மூழ்கித் தங்குறினே மகண்டா வருமிகுபொச்சாப்பர் தமறவியானின் ஊக்காத் தப் பொருமிகுபகையைவெல் அம்பொருளெலாமிழப்ப தாகும். (எடு)

டுச-ம் அதி.—போச்சாவாமை.

அஃ **தாவது – அ**ழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து, தன்**னேக் காத்துக்கொள்ளுதலிலும் பகைய**ழி**த்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும்** மறதி செய்யாமையாம். (குருள் சு)

> இறந்த வேகுளியிற் றீதே சிறந்த வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(க-ரை.) மிஞமகிழ்ச்சியால் வகும் மறதியான து அளவுகடந்த கோபத்தைப் பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் கெடுதியைத்தரும்.

> அச்ச முடையார்க் கரணில் ஃ யாங்கில் ஃ போச்சாய் புடையார்க்கு நன்கு

(க-டை) பயம் உடையவர்க்கு நால்வகை அரணங்கள் இருந்தும் பயன் இல்லே அதுபோல் மறதி உடையயர்க்குச் செல்வங்கள் இருந்தும் பயன் இல்லே... முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை பின்னூ றிரங்கி விடும்.

(க-வா.) துன்பம் வருமுன் காக்காமல் மறந்து இருந்தவன் தன் குற்றத் தைக்குறித்துப் பின் விசனப்படுவான்.

உற்றிடுமாற்றல்மூன் அமுபாயங்கணைன்கு நண்மை பற்றியதொழில்களேர் தும்பண்பு அகுணங்களா அ மற்றையவின் த் தம்கேடாம்வளர்பிறப்பேழன்கா அம் பற்றிடு நன்மையின் மும்பாழ்த் தபொச்சாப்புச்சாரின்.

(मक्त)

(ஆர்றல் மூன்ற) அறிவு, ஆண்மை, பெருமை (உபாயங்கள் நான்கு) சாம, பேத, தான, தண்டம் (தொழில்கள் ஐந்து) எளிய முயற்சி, பயன் விளேவது, பெரும்பயன் நருவது, சந்தேகமில்லாதது, பின் கன்மைபயப்பது, (குணங்கள் ஆது) அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்ஷண்யம், வாய்மை, மாட்சிமை

> புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்தார்க் கேமுமையு மில்

(க-ரை) மேலானவற்வை அரசர் எண்ணிச்செய்யக்கடவர் செய்யாது மறக் தவர்க்கு எழுபிறப்பிலும் கன்மை இல்லே.

ெகிழ்ச்சுயொன்றின்றிசெய்யநிணத் தகாரியத் திற்சென்று புகழ்ச்சுசெய்முயற்சிசெய்யிற்பொருள்பயவாடையில்லே யிகழ்ச்சியிற்கெட்டார் தம்மையெண்ணுதல்செய்வையாயின் மகிழ்ச்சியின்மைர் தாரு தவண்மைவர் தடுக்குடைந்தா.

(ग्रन)

அரியவேன் ருகாத வில்லேபோச் சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் சேயின்

(க-ரை. மற**வா**த மனத்தால் ஆலோகித்துச்செய்தால் அரசனுக்கு அரியவை ஒன்றும் இல்‰.

இசழ்ச்சியிற் கேட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம் மகிழ்ச்சியின் மைந்து உம் போழ்து

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சியடையும்போ**து** முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதி அடைந்தவர்க⁹ள கிணேக்கக்கடவர்.

(இதுமுதல் ஐந்து செய்யுட்களால் நன்னீதிசெலுத்து எனக்கூறியதாம்,)

எய்தியகுற்றத்தோர்கள்யாவராயினுங்கண்ணேடா தைதென்காடிகீதியற்கத்ஃப்பிழையாத்தண்டஞ் செய்தலேசெங்கோலாகுஞ்செய்யகோலின்றேயென்ன முய்திசெய்மழையான்மக்களுறுபயனுற்றபோலும்.

(07.24)

டுடும். அதி.—செங்கோன்மை.

அஃ தாவது - அரசனுலே செய்யப்படும் முறையினது தன்மையாம். (குறள் க0)

44

ஓர்ந்துகண் ணேடா திறையுரிந் தியார்மாட்டுக் தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை

(க-வைர.) அரசன் குற்றத்தை ஆராய்க்கு எல்லாரிடத்தம் ஈடுவுகிலேமை பொருந்தி அரசு ஆள்வதே செங்கோலாம்,

> வானேக்கி வாழு முலகேல்லா மன்னவன் ரேனேக்கி வாழுங் குடி.

(க-ரை.) உயிகளினத்தும் மழையை கோக்கிவாழும் குடிகளினத்தும் அச சன் செங்கோ‰ நோக்கிவாழும்.

மழைவளஞ்சுரக்குமாறுவயனிலம்வீளபுமாறம் விழையறம்விழையுமாறம்வேத நூல்விளங்குமாறம் தழைபொருளிட்டுமாறஞ்சமரிடைவெல்லுமாறம் பிழைதபவாழுமாறம்பிறழ்தாரக்கோலிஞ்கும்.

(6150)

அந்தணர் நுற்கு மறத்திற்கு மாதியாய் நின்றது பன்னவன் கோல்.

(க-ரை.) வேத்திர**கு**ம் **தருமத்**திற்கும் காணமாகிகின்றது அரசன் செங் கோலாழ்.

> குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(க-ரை.) உலகத்தார் குடிகினத்தழுவி ஆளும் அரசனது அடியைட்பொ குந்தி கிற்பார்,

> இயல்புளிக் கோலோச்சு பன்னவ ஞட்ட யேயலும் விளயுளுக் தொக்கு.

(க.ணா.) நீதிமன்னன் நாட்டிலே மழையும் விளேவும் நிறைந்திருப்பனவாம்.

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் கோலதூஉங் கோடா தெனின்.

(குரை.) அசசனுக்கு வேல் வெற்றியைத்தராது செங்கோல் வெற்றியைத்தரும். கருவிகஞ்சா தி.கம்மாற்காமாருயிரைக்கொல்வோர் வெருவறச்சூறை கொள்வோர்மேவியாறஃப்போர்கள்வ ருருவளர்பிறணில்வேட்போருவர்முதலோரைக்கோறல் பருவருபரவமன் அபயிர்க்களேகளே தல்போலாம். (அமி)

> கோலேயிற் கோடியாரை வேர்தோறத்தல் பைங்கூழ் களேகட் டத்தெடு நேர்.

(க-டை.) அரசன் கொடியவடைத் தண்டித்து நல்லவரைக்குத்தல் உழவன் பயித்த்குக் களேயெடுத்தல் போலாம். பரிசனம்பகைவர்கள் வர்படர் தருமுயிர்கடாமென் றுரைசெயைக்கிடத் தினுனுமுலகிடையிடையூறெய்தா வரிசையிற்காத் துகீதிவழுக்கி**ரை தம்**மைமொத்தி கரிசறுப்பொருளுங்கோடல்காவலர் தருமமைக்கா

(2)5);

(பேரியபுராணத்தில் திருவாருர்ச் சிறப்பு உகு-வது கவி.)

மா நிலங்காவலாவான் மன் னுயிர்புரக்குங்காலேத் தான தனுக்கிடை பூறு தன்ஞற்றன்பரிசனத் தா லூனமிகும்பகைத் திறத்தாற்கள் வசாலுயிர் தமமா லான பயமைக் துக்தீர் த் தரசாள்வானல்லனே— என்ப தணுைமறிக

> குடி புறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடி தல் வவேன்ற வேந்தன் ரேழில்.

(க-ணட்) குடிகளேக்காத்துக் குற்றம் கடிதல் அரசனது தொழிலாம்.

டுறைமைமுட்டா துசெய் துமுழுகிலங்கா வினக்க விறைவணச்செங்கோல்காக்குமெளிய செவ்வியனுமாகான் குறைவளர்குற்றமோரான்குணத்தொடுமுறைசெய்யாண கிறைதருபாவக்கே தய்க்குகெடும்பகையின்றுமேனும்.

(2/2)

இறைகாக்கும் வையக மேல்லா மவணே முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்

(க-ணா.) தாசன் பூமியைக்காப்பான் செங்கோல் அவ?னக்காக்கும்...

எண்பதத்தா ஞோா முறைசெய்யா மன்னவன் நண்பதத்தாற் ருனே கேடும்.

(க-ரை. எளியசமையம் உடையஞ்தி ஆராய்ந்து முறைசெய்யாத மன்னன் தானே கெடுவான.

(இச்செய்யுளால் அநீதியை ஒழி எனக்கூறியதாம்.)

அறதொழிலாளர் நூல்களயர்ப்பரான்பயனின்று த முறைபெயலொழியுங்கூழுங்குடிகளுமொருங்குசீங்கும் பெறுபயஞுட்டிற்குன்றும்பிற<mark>ங்கொளி</mark>சிஃபெறுது கறையின்மேற்பொருள்கைக்கொண்டுகாவீலவிடுப்பின்மைக்கா.(அங்)

நுகம். அத_ு – கோடுங்கோன்மை.

ஆஃ**த் வது -**அரசன் குடிகளே தன்புருமாறு அநீதியாய் அரசு செஷ்த்து தலாம்.(கு) -

கோஃமேற்கோண் டாரிற் கோடிதே யஃமேற்கோண் டல்லவை செய்தோழுகும் வேந்து,

(க-வா.) அகியாயஞ்செய்யும் அரசன் கொலகெய்பவரிலும் கொடியன்?

நாடோற நாடி முறைசேய்யா மன்னவ ஞடோற நாடு கேடும்.

(க-டை) குற்றங்களே ஆராய்க்து ஃதிசெலுத்தாத மன்னன் தனதுகாட்டை இழப்பான்.

> கூழுங்குடியு மோருங்கிழக்கு**ங் கோல்கோடி**ச் சூழாது செய்யு ம**ர**சு.

(க-மை.) மறகீதிதவறி அரசாளும் அரசன் பொருஃாயும் குடிகளோயும்இழப்பான். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன் மன்னுவா மன்னர்க் கோளி.

(க-கை.) அரசர்க்குச் செங்கேகன்மையே புகழாம் அஃதில்லாவிடில் அப் புகழ் உண்டாகாவாம்.

> முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி யேல்லாது வானம் பெயல்.

(க-ணா.) அரசன் மநாமுறைகப்ப அரசாளில் அவஞட்டிலே மழைபெய்யாது. ஆபயன் குன்ற மடிதோழிலோர் நுன்மறைப்பா காவலன் காவா னெனின்.

(க-சை.) அரசன் உயிர்களேக்காவாவிடில் அன்ஞட்டிற் பசுக்கள் பால் சுருங்கும். வேதியர் வேதங்களே மறைப்பார்.

(இச்செய்யுளால் அச்சமுறவியாதே எனக்கூறியதாம்.)

கடுமொழிகண்ணேடாமைகையிகர்திட்டதண்ட நடுநிலயின்மைசெவ்வியின்மைநன்முகமுறுமை யுடனுறச்சூழ்ர் துசெய்<mark>யா துறுபிழைய</mark>மைச்சர்க்கேற்றல் படுசமர்ச்சுறைசெய்யாமைபலவுர்தீ<mark>ங்காக்கு</mark>மைர்தா.

(D) F)

ருஎ-ம். அதி. — வேரவந்த செய்யாமை.

அஃதாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியென்ற சொல்லப்படுகிற மர்திரி முதலாசிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களேச் செய்யாமையாம்.

> தக்காங்கு நாடித் தலேச்சேல்லாவண்ணத்த லோத்தாங் கோறுப்பது வேந்து

(க-ரை.) நடுவாய்கின்று ஒருவன் குற்றத்தை ஆராய்க்**து** தக்கபடி தண்டிப் பவனே அரசன்.

> அருஞ்சேவ்வி யின்னு முகத்தான் பெருஞ்செல்வம் பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.

(21m)

(க-ணா.) அரிய சமயத்தையும் கடிய முகத்தையுடைய அரசன் செல்வமா னது பேய்கண்ட செல்லம்போலாம்.

> கடுஞ்சோல்லன் கண்ணில குயி னேடுஞ்சேல்ன கீடின்றி யாங்கே கேடும்

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையவனும், இரக்கமில்லாதவனுமாளுல் அவன் செல்வாகெடும்.

> கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த் னமேருக்க் டேய்க்கு மரம்-

(க-கை) வண்சொல்லும் அதிக தண்டமும் அசசண் பலன்களே யழிக்கும் அசங்களாம்.

இனத்தாற்றி யேண்ணு வேந்தன் சினத்தாழ்றிச் சீறிற் சிறகுக் திரு.

(க-ரை,) காரியங்களே மக்திரிகளுக்கொட்டித்து அவரோ டெண்ணிச் செய் யா,= அரசன் அம்மக்திரிகளேக் கோடிக்கின் அவன் செலவங்கெடும்.

> சேருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் வேருவந்து வெய்து கேடேம்.

(க-ரை) அரண்கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விடைவிற் கெடுவான்...

(இச்செய்யுளால் தாட்சணியவாளுகவிரு எனக்கூறியதாம்.)

பயின் நவர் தம்மா ந்கூறபட்டனம றுக்கமாட்டா வியன் நாற்குணங்கண் ணேட்டமித் தகுகண் ணேட்டந்தா முயன் றுசெய்முறைக்குக்கேடுமுன் னூர்மாட்டுக்கூடா சுயந்தபநினக்குத்திங்குநாட்டினர் தம்பானுட்டல்.

ருஅும். அதி:—கண்ணேட்டம்:

அஃதாவது - தன்னேடு பழகினவரைக் கண்டால் அவராலே சொல்லப் பட்டதனே மறக்கமாட்டாமை, இது அவர்மேலே கண் ஓருயவிட்த்து கிகழ்வ தாகலால் அப்பெயர்பெற்றது. இது தாட்சணியமென்றம், முகங்கொடுத்த வென்றும், சொல்லப்படுகின்றது.

> கண்ணேட்ட மென்னுள் கழிபேருங் காரிகை யுண்மையா னுண்டிவ் வுலக

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாட்சண்ணியமென்னும் அழகுண்டாயிருக்கையால் இவ்வுலக முண்டாயிருக்கின்றது.

> கருடிஞ் சிதையாடிற் கண்ணேட வல்லார்க் குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

் (க-ரை) கண்டுட்டமுடைய அரசனுச்கு இவ்வுலகட் உரிமையுடையது.

ஒ<mark>றுத்தாற்றும் பண்பிஞர் க</mark>ண்ணங்கண் ணேடிப் போறுத்தாற்றும் பண்பே தலே.

(க-ரை:) தம்மை வருத்துவோரிடத்துங் கண்ணேட்டமுடைய அரசுசே தலேமையாவார்.

> பெயக்கண் கேஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டே பவர்.

(க-ரை.) தாட்சணியம் வோண்டுவோர் கினேகர் நஞ்சிடக்கண்டும் உண்டு - சினேகிப்பார்.

(இதுமுதல் இ**ரண்** செய்யுல்களால் தூதரைக்கண்ணுகக்கோள் எனக்கூறியதாம்)

உளக்கணி தி நூலாக கொற்றே வெளிக்கண்ணென விடுத் து வினேக்குஞ்செயலான்மொழி தன்ஞல்வேண்டாசுற்றவிண்ஞரையு மளக்கமைந்தவொற்றுவதையுறுதயுருவோடு துளக்கமின்றியென்செயினுஞ்சோர்விலாததெனவறிக (அசு)

நுகு-ம் அதி.—ஓற்றடல்.

அஃதாவது - ப**கைவ**ர் அயலோர் நட்பினா எனறு மூன்ற திறத்தாரிட**த்தும்** - நீகழ்**க்கவை தெரிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம்**. (குறள் டூ)

> ஒற்று முறைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுக் தேற்றேன்க என்னவன் கண்.

(க-டை.) அரசனுவவன் ஒற்றினயும் தேது இலயுக் தன்னிரு கண்களாகத் தெளியக்கடவன்.

> எல்லார்க்கு மேல்லா நிகழ்பவை யேஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன் ருந்தில்.

(க-ண.) யாவரிடத்தம் கடப்பவைகளே ஒற்றதலைறிதல் அரசனது தொழிலாம்,

> வூணசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரேன்ருங் கூணவரையு மாராய்வ தோற்று.

(ச-ரை.) தொழிலாளரையும், உறவினரையும்,பகைவரையும் ஆராய்பவனே ஒற்றஞுவான்.

> க**டாஅ வ**ருவோடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு முகா **அமை** வல்லதே யொற்று.

(க-ஊ.) ஐய<mark>மில்லா வடிவோடு பொரு</mark>ந்தி அஞ்சாதிருந்து பகைவர் என் - செய்யினும் உள்ள**ைத்ச் சொ**ல்லா**தவ**ணே ஒற்றன். துறந்தார் படிவத்த நாகி யிறந்தாராய்ந் தேன் செயினுஞ் சோர்வில தோற்ற

(க-ரை.) தூறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி, எங்கும்போய் ஆராய்க் தறிக்து பகைவர் துன்பம் செய்யினும் தன்னேக் காட்டாதவன் ஒற்ற ளுவான்.

ஒருவரொருவர் தமையறியாதொருமைவினேக்கண் மூவர் தமை மருவவிடுக்கமூவர்களும்வக் துமொழிவதொத் துவிடிற் கருமமதன் மிகத்தெளிக்கருமம்றைப்பவேண்டு தியேற் பொருவில்வர் தம்பாற்சிறப்புப்புறக்கோன் முமற்செய் திடுக. (அஎ)

> ஒற்றற் ஹணராமை யாள்கவுடன் மூவர் சோற்ளுக்க தேறப் படும்.

(க-ரை) ஓரெற்றன் மற்றேரொற்றனே யறியாதிருக்கும்படி அரசனுளக்கடவன்.

> சிறப்பறிய வோற்றின் கட் செய்யற்க செய்யிற் புறப்படுத்தா ஞகு மறை

(க-ரை) அரசன் ஒன்றனுக்குப் பிறாறியச் சிறப்புச் செய்யா திருக்கக்கடவன், செய்தால் தனது இரகசியங்களே வெளிப்படுத்தி னவனையன்.

(இச்சேய்யுளால் மஞேற்<mark>சாகமுடையவ</mark>னுயிரு எனக்க **றியதாம்**.) ஊக்கமுடையார்கைப்பொருளேயொழிக்காரேனுமொழிவில்லா வாக்கமுடையாரேயாவராக்கபிருக்குமசைவில்லா ஆக்கமிலரேலே துமிலருஞற்றுமுயற்சுபொருள்கொடைகொ டேக்கும்புகழ்நற்செருககிவைபின்சோவேமகண்டனே. (அஅ)

கால்-ம். அதி. — ஊக்கழடமை.

அஃதாவது - மனமானது தொழில் செய்தவிலே எழுச்சியை உடைத்தாதலாம். (குறள் ச)

> உடைய ரெனப்ப®வ தூக்க மஃதில்லா ருடைய துடையரோ மற்று.

(க ரை.) உடையவரென்று சொல்லத்தக்கது டினவெழுச்சியாம் அவ்வெழுச்சி யில்லாதவர் யாது மில்லாதவர்.

உள்ளமுடைமை யுடைமை போரு ருடைமை கில்லாது நீங்கி விடும்.

(க-ரை) மனவெழுச்சி நிஃயுள்ளவுடைமையாம், பொருளுடை மை நிஃயில்லாததாம். ஆக்க மதர்வினுய் சேல்லு மசைவிலா வூக்க முடையா னுழை

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவணிடத்துச் செல்வம் வரும். உள்ள மிலாதல ரெய்தா ருலகத்தி வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) மணவெழுச்சு யில்லாதவர் மதிப்படையார்.

் (இச்சேய்யுளால் சோம்பாதே எனக்கூறியதாம்)

மடியொன்றுளதேல்வல்விரைக் துவகுக்குக்கொழிலேகீட்டிக்குங் கடியுமறவி துயில்விளேக்குங்கலதி தணேச்சேர்த் திடும்பகைவர்க் கடிமைபுகுத் துங்குடிகெடுக்கு மதனே விடுப்பினுண் மையினுங் குடி பையீடத் தும்வேறுளவாங்குற்றம்பலவுமொழிக்குமே. (அகூ)

கூக-ம். அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது - நிணக்கப்பட்டவைகளேச் செய்யும்போது சோம் புதலில்லாமையாம், (குறள் ச)

> துடிமடிக்து துற்றம் பெருகு மடிமடிக்து மாண்ட வுகுற்றி லவர்க்கு.

(க-ரை.) முயர்ச்சி யில்லா தவர்க்குக் சுடியுங்கெட்டுக் குற்றங் களும் பெருகும்.

> கேடீரீர் மறவி மடி தூயி ஞன்கும் கேடூரோர் காமக் கலன்.

(க-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், கித்திரையும், கெடு வோரேறு மாக்களங்களாம்.

> மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் ஞென்ஞர்க் கடிமை புதுத்தி விடும்.

(க-ரை.) சோம்பல் அரசனிடத்துத் தங்குமானல் அது அரசன் தன்னேப் பகைவருக்கு அடிமையாக்கிவிடும்,

> தடியாண்ணம் யுள்வந்த குற்றமோருவன் மடியாண்மை மாற்றக் கேடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் சோம்பில யொழிக்க அவன் குடியிலும் ஆண் மையிலும் வர்க குற்றங்களழியும். (இச்செய்யுளால் முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறிய**தா**ம்.)

விடா து தனுவிற்செயுமுயற் இமேன்மேற்பொருளமிகவளர்க்குங் கெடா து சுற்றாட்பினர் தங்கினயுர் தாங்கும்யாவர்க்குர் தடா தவுபகாரமும்பு ரியுர் தடர் தமரையானயுஞ்சேர்க்கும் படா தவூழ்வர் திடுகா அம்பயனேவினக்கும்பழி பின்மும்.

(50 a)

கூட-ம். அதி. - ஆள் வினயுடைமை.

ஆஃ தாவ த - இடைவிடாத மெய் மு பற்சியை யுடையனு தல் அது ஆளும் விண்யெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது.(கு-ள் நு)

> அருமை யுடைத்தேன் றசாவாமை வேண்டும் பேருமை முயற்ச்சி தரும்.

(க-ரை.) தொழிகை தறித்து அருமையென்று தளரா திருக்க வேண்டும் தளரா முயற்சு பெருமைதரும்.

> தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங் சிற்றே வேளாண்மை யென்னுஞ் சேருக்கு.

(க-ரை.) உபகாரமேன்மை முபற்சுயி னிடத்து நிஃபெற்றது.

இன்பம் விழையான் விணவிழைவான் றன்கேளிர் துன்பர் துடைத்தூன்றுர் தூண்.

(க-ரை.) தனக்கின்பம் விரும்பாதவனுகி மூபற்கியை விரும்பு வோன் தன்னுறவினர் துன்பத்தைத் தாங்குர் தூண்.

முடியுளான் மாமுகடி யேன்ப படியிலான்

(க-ரை) மூதேவி சோம்பலுடையவனிடத்தில் இருப்பாள், சீதேவி சோம்பலில்லாதவனிடத்தில் இருப்பாள்.

> தேய்வத்தா ஞகா தெனினு முபற்சிதன் மேய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(க-ரை.) ஊழில்லாவிடினும் சரீரமுபற்கிக்கித் தக்கபலினத்தரும்.

எடுத்தகருமமுடிவதன்மு னெய் துர்தெய் வத்தானு க தொடுத்தமுபற்சியாலுட விற்றேன் தும்வருத்தத்தானு க மடுத்தபொருளின்மையினுகமைர்தாவடுக்கிவர்திடினு மிடுக்கண்டனக்குளழிபற்களின்பமதுவேபெனத்தெளிக

(A 50 5

கூட-ம். அதி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃ தாவது - தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழிலைரவது பொரு னில்லாமையிலைரவது மெப்வரு ந்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்த இடத்து அதற்கு மனம் கலங்காமையாம், (கு-ள ச) அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் முலமும் உரையும்.

இடுக்கண் வடுங்கா னகுக வழண யடுத்தூர்வ நஃதொப்ப தில்.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பம் வரும்போது மகிழக்கடவன் அத் துன்பத்தை நெருக்கக்கடவன்.

> ம் டித்தவா யேல்லாம் பகடன்ன னுற்ற விகேக் ணிடர்ப்பா கேடத்து.

(க-ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவின அடைந்த துன்பமான து தானே துன்பப்படும்.

> அ6க்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற வி6க்க ணி6க்கட் படும்.

(க**-ரை**.) தைரியம் விடாதவின அடைந்த துன்பமானது துன் பப்படும்.

> அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமேன் ரேம்புத றேற்ரு தவர்.

(க-சை) செல்வத்தில் உலோபம் செய்யாதவர் வறுமையில் விச னப்படார்.

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியில நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று தூனையாகிய அங்கங்களது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தா லே சொல்லத்தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கின சக்க ரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வர்சனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்ச னது இயல்பு பத்து அதிகாரத்தினுலே சொல்லத் தொடங்கி முத சிலே அமைச்சைச் சொல்றுகின்றுர்.

(இ**துமுதல்** நான்கு செய்யுள்களால் மந்திராலோசணேசெய் எனக்கூறியாதம்,)

நனிபயன்பயப்பகி அமுயற்கினைலத் தகுவிண்யுமற்றினைய விஃப்பினத்தொடங்குங்கால அதனக்கு வேண்டியபொருள்களும்படையு மினி தூறுபொழு துமுபாயமுஞ்செய அமிடைப்படுமு அகணீக்கித் துனியறமுடி அபோக்கிடுமா அஞ்சூழ் தாவல்லவன்மைச்சன் . (கூஉ)

சு ச-ம். அதி. — அமைச்சு.

அஃ**தாவதா-அ**மைச்சனது தன்மை **அத்தன்**மை **அவ**ன் குணங் களும் செ**ய்கைகளு**மாம். (குறள் செ

> கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் சேய்யு. மருவினேயு மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை) கருவியும் **காலமு**ப் செய்கையும் தொழி**லும் இ**வற்றை எண்ண வல்லவன் மக்திரி,

மிகைவிணவரினுமசைவுறுவன்கண் விழுக்குடிகா த்.கலாள் விண நால் வகையுறச்சூழ்ந் துவிடுவளவிடுத் துவ கப்பனவகு த் திடல்வேண்டிற் பலகூலர் வந் திணையைப்பிரித்தறம்மிடத் துப்பயின் நவர்பகைவர்பாற்புகாமற் தகையுறச்செய் தல்பிரிந் தவர் தம்மைத் தம்மொடுபொருத்தலுமமைச்சாம்

> வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்விணயோ டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு

(க.ரை) அசைவு இல்லாமையும் குடிகளேக் காத்தலேயும் கற்று அறிதலையும் முயற்கியையும் உடையவன் மந்திரி,

> பிரித்தலும் பேணிக் கோளலும் பிரிக்தார்ப் போருத்தலும் வல்ல தமைச்சு,

(க-ரை.) பிரித்தலும் காத்தலும் பிரிந்தவரைப் பொருந்தச்செய் தலும் வல்லமை உடையவன் மந்திரி.

அறிவ துஞ்செய அமொழி வ துவாசர் க்காக்கமேகு றிர் தனவாகுர் இறனுகன் றறியாவாசருக்கு அதிசெப்ப அஞ்செய்வணவேனு மு அமுலகியற்கைக்கொத்திடி ற்செய அமொருவிணக்கியைர்தபல்செயலு ணி அவுவதொன்ருல்வாய்ப்பவெஞ்ஞான் றகிசழ்த்தலுமமைச்சருக்கியல்டாம்.

> தெரிதலுக் தேர்க்கு செயலு மொருதஃபாச் சோல்லவம் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும் ஒருதஃவாகச் சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி.

> மதிஙட்ப நூலோ கேட்யார்க் கதிஙட்பம் யாவுள முன்னிற் பலை.

(க-ரை.) புத்தி தட்பத்தை உடைய மக்திரிகளுக்குமுன் கிற் கும் ஆலோசண்கள் எவையுள?

> செய்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் தியற்கை யறிந்து செயல்.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் இறங்களே அறிந்தாலும் உலகாடக் கையை அறிந்து செய்யக்கடவன்.

> அற்கோன் றறியா னேனினு முறதி யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

54

(கனா) சொன்னவாத அறிவை அழித்துத் தான் அறியாஞிகி னும் அரசனுக்கு உறுதியானவைகளேச் சொல்றுதல் மந்திரியின் கடமையாம்.

முறையுறச்சூழுமாத் திரமன்றிமுடிக்கமாட்டா தமக் திரியு மிறைவனுக்கதி தமெண்ணு உக்திரியுமெழு துரித் திரத் தினுமா கா முறுவரிற்பிரிக்கப்பட்ட வர்முதலோ நளத் திணப்பிணித் துறுநளமு மூறுவறப்பிணிக்குமொழி திறனறிக் துவழங் கல்மக் திரிகணற் குணமே.

> அறனறிக் தான்றமைக்த சோல்லானேஞ் ஞான்றக் திறனறிக்தான் றேர்ச்சித் துணே.

(க-ரை.) தருமங்களே அறிக்கு தொழில்செய்யும் திறங்களேத் தெரிக்**தவ**ன் மட்திரி

> பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்தட் டெவ்வோ ரேழுபது கோடி யுறும்

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யும்மர்திரி ஒருவன் எழுபது கோடி பகைவரிலும் கொடியன்.

> முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் திறப்பா டிலாஅ தவர்.

(க-ரை.) செய்தொழிலிலே திறம் இல்லாத மந்திரிகள் முன்பு ஒருகாரியத்தை ஆலோசித்தும் பின்பு அதை முடிவில்லாமலே செய் வார்கள்.

(இச்சேய்யுளால் வசனரிர்வாகரைச்சேர் எனக்கூறிய நாம்)

சுருக்கிமெய்விளக்கியினி மையும்பயனுக்கொகுத்தயலார்மொழிக்கிடையாத் திருக்கிளர்மொழியைச்சோர்வறவவைக்கட்செல்லுமாறஞ்சு தலின்றி யுரைக்கவல்லவரேயமைச்சர்களாவரு அமுறைபிறழ்தாப்பலவாய் விரிக்கவல்லவருங்கற்றதுவிளங்கவிரிக்கமாட்டாருமெல்லியரே. (கூசு)

கூடு-ம். அதி. - சொல்வன்மை.

அஃதாவது - தான் கிணத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த் தைசொல்ல வல்லவனுகுதலாம், (குறள் கு)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(க-ரை.)கேட்டாரும் கேளாதவரும் விரும்பும்படிக்குச்சொல்லு வதே சொல்லாம்.

> சோல்னுக சோல்லேப் பிறிதோர்கொ லச்சோல்லே வேல்னு ந்சோ லின்மை யழிந்து.

(க-ரை.) பிறர் சொல்லஞ்சொல்ஃ வெல்லுஞ்சொல் இல்லாமை பைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்.

> சோலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனே யிகல்வெல்லல் டார்க்கு மரிது

(க-ரை) சொல்வில் வல்லவனும் சோர்வு இல்லாதவனும் அஞ் சோதவனும் ஆகிய ஒருவனே வெல்லல் அரிது.

விரைந்து தொழில் கேட்கு ஞாலநிரந்தினிது சோல்லுதல் வல்லார்ப் பேறின்.

(க-ரை.) சொல்லப்படும் காரியங்களே இனிதாகச் சொல்லுதலில் வல்ல மக்திரிகளேப் பெற்குல் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளும்

> பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்ற மா சற்ற சிலசொல்ல றேற்று தவர்.

(க-ரை.) குற்றமற்ற வார்த்தைகளேப்பேச அறியாதவர்கள் பல வார்த்தைகளேப்பேச விரும்புவார்கள்.

> இணருழ்த்து நாரு மலூணயர் கற்ற தணர விரீத்துரையா தார்.

(க்-ரை) கற்றநூல்களே விரித்துச் சொல்லாதவர்கள் வாசண் இல்லாத மலளுக்கு ஒப்பாவார்.

(இச்செய்யுளால் தோழில் நலமுடையாணச்சேர் எனக்கூறியதாம்) பொருள் பயந்திடி அமைறம்பு கழ்புய வாப்புரை படு விண மென் அம்புரியார் மருளின் மற்றெருகாற்புரியி அமிரங்கார்வையகத் தேணயோர்போல விருமு தூகுரவர் கற்புடை மகளிரின மகவிவர் பசித்திடி அம் பெருமி தப்படாதவிணசெயாரு லகுபே ஹாநற்கே மஞ்செயமைச்சர்.

குகும். அதி. -வினத்தாய்மை.

அஃதாவது - செயப்படும் தொழில்கள் பொருளே மாத்திரமல்லா மல் அறமும் புகழும்தர்து ரல்லவை ஆதலாம். (குறள் நு)

> என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழோடு கன்றி பயவா விண

• (க-ரை) அரசனுக்குப் புகழையும் தருமத்தையும் தராத்தொ ழில்களே மந்திரிகள் விடவேண்டும்

> ஓஒதல் வேண்டு மோளிமாழ்குக் செய்விண யாஅது மேன்னு மவர்.

(க.னா.) மேலாவோமென்று எண்ணுவோர் கெடிதற்குக் காரண மான தொழிலே விடக்கடவர். எற்றேன் *றி*ரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன் மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) தான் வருந்தும் தொழில்களேச் செய்பாதிருக்கக்கட வன் அவற்றைச் செய்வாளுகிலும் பின்செய்பாமை நல்லது.

> ஈன்றுள் பசிகாண்பா ஞயினுஞ் செய்யுற்க சான்றுர் பழிக்கும் விண

(க-ரை.) தாய் பசியைக்கண்டாளுபினும் அதைக் குறித்துப் பழிக்கும் தொழிலச் செய்பாதிருக்கக் கடவன்

> சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(க-ரை.) மந்திரி அரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருீனத் தேடிக் கூரத்தல் பசியமண்பாத்திரத்துள்ளே கீரைவார்த்துக் காத் தல் போலாம்.

(இச்செய்யுளால் காரியசமர்த் திணச்சேர்த்துக்கோள் எனக்கூறிய தாம்) ஊறசேர்விணையைப்புரி தராரூழா லூறுவர் தடுப்பினுங்கலங்கார் தேறுகாரியத்தை குழுப்புழியன் றிச்செயன் மொழியா தியாலிடையே வேறுபோமா றுவில க்குருர் துணிர் தவிண துளங்கா துவல் கிரைவார் வீறுசேரிவரையுருவுகண்டெள்ளாவேர் தனேவேர் தனைமர் தா. (கூஅ)

கு எ-ம். அதி. —விணத்திட்பம்.

அஃதாவது - பரிசுத்தமாகிய தொழிஃ முடிப்பவனுக்கு வேண் டுவதாகிய மனவலிமையாம். (குறள் டு)

> ஊரோ வுற்றபி ஞெல்காமை யிவ்விரண்டி ஞெறன்ப ராய்ந்தவர் கோள்,

(க-ரை.) மக்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடும் தொழிஃச் செய் யாமையும் அத்தொழில் பழுதாகில் தளராமையுமாம்

> கடைக்கோட்கச் செய்தக்கதாண்மை யிடைக்கொட்கி னேற்ரு விழுமர் தரும்.

(க-ரை.) தொழிலேமறைத்து முடிவில் செய்வதே வலிமையாம் அது நடுவில் வெளிப்படுமாகில் துன்பமாம்.

> உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க் கச்சாணி யன்னு ருடைத்து.

(க-ரை) உலகம் தேர்க்கு அச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமை புள்ளோரை உடையது அதனுல் வடிவுகண்டு ஒருவரை இதழலாகாது. கலங்காது கண்ட லிணக்கட் ளேங்காது தூக்கங் கடிக்து செயல்.

(க-ரை) மனம் தெளிக்து செய்யத்துணிக்த தொழில் இடத்து ஆலசியம் இல்லாமல் அத்தொழிலேச் செய்யக்கடவர்.

> தன்ப முறவரினு ஞ் செய்க துணிவாற்றி யின்பம் படக்கும் விண.

(க.னா.) துன்பம்வரினும் துணிவுடன் இன்பம்தரும் தொழிலுச் செய்யக்கடவர்.

(இச்செய்யுளால் கருமா லியறிவா ணக் கைவிடாதே எனக்கூறியதாம்) துணிவு றமளவுஞ்சூழ்க் துபின் னிரக் து சூழ்விண பொருக் துவாயெல்லாக் தணிவற முடித் தல து தகா தாயிற்ற தபொருள் விளேயிடங்கால மணியு றகருவியைக் துமாய்க் திக்ஸ்யடர் த் தலொட்டலர்க்கழிவுறுங்காற் பணிவுசெய்தேனுங்காத் தன் முத்தொழிலும்பண்புடையமைச் சர் தக்தொழிலே.

கூ அ-ம். அதி. —விணே கெயல்வகை.

அஃதாவ ந – வலிமையுடைய மக்திரியான வன் தொழிலேச் செய் யும் திறமாம். (குறள் டி)

> சூழ்ச்சி முடிவு துணிவேய்த லத்துணிவு தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(க-ரை) ஆலோசணக்கு எல்லேயாவது துணிவுபெறுதல் அத் துணிவு பின்னுல் ஆலசியப்படுதல் குற்றம்.

> ஒல்னும்வா யெல்லாம் விணகன்றே போல்லாக்காற் சேல்னும்வாய் கோக்கிச் செடல்

(க-ரை.) குற்றம் கூடும் இடத்தெல்லாம் தண்டித்தல் நல்லது அது கூடா இடத்து மூன்று உபாயங்களால் செய்யத்கடவன்.

> நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே யோட்டாரை யோட்டிக் கோளல்.

(க-ரை.) பகைவரைச் கிரேகம் ஆக்கிக்கொள்ளுகல் கிரேகருக்கு ஈல்லவைகளேச் செய்தலினும் **ஈல்லது**

(இதமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவாண ஆள் எனக் கூறியதாம்)

குடிப்பிறர் இரு நூல்கற்றறிர் தமைச் சர் குணங்களுமுடையனுய்ச் சுற்றங் கடப்படுமா சனிடத் துறமன் புங்கரு தவேற்றா சவாம்பண்பும் விடப்படாவின் சொல்வன்மையுமுருவுவெருவுரு த்திண்மையுமருவி யிடத்தொடுசெவ்வியறிர் துகாலத் துக்கேற்றவுமுரைப்பவன் தூதன்.

கு கு-ம். அதி. — தூது.

அஃதாவது - பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றாசர் இடத தே தூதுசெல்வோரது தன்மையாம். (குறள் கூ)

> அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாட் பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை.) அன்பும் நற்குடியில் பிறத்தலும் அரசர்விரும்பும் குண மும் உடையதைல் தூதன் இலக்கணம்.

> அன்பறிவா நாய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க் கீன்றி யமையாத முன்று.

(க-ரை.) அன்பு அறிவு சொல்வன்மை இவை தூது சொல்வோ ரது குணங்களாம்.

> நூலாரு ணூல்வல்ல குததல் வேலாருள் வேன்றி விணயுரைப்பான் பண்பு.

(க-ரை.) தூதனுக்கு இலக்கணமாவது மந்திரிகள் இடத்து வல்லவன் ஆகுதல்.

> அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் முன்றின் சேறிவுடையான் சேல்க விளேக்கு

(க-ரை.) அறிவு உருவு கல்வி இவற்றை உடையவன் தூது செல்லக்கடவன்.

> கற்றக்கண் ணஞ்சான் சேலச்சோல்லிக் காலத்தாற் றக்க தறிவதார் தூது.

(க-ரை.) நீதி நூலக்கற்றப் பகை அரசர் மனம் கொளச் சொல்லி அஞ்சாதவஞப் காலத்திற்கு ஏற்க உபாயம் அறிபவனே தூதன்.

> கடனறிந்து காலங் கருதியிடனறிந் தேண்ணி யுரைப்பான் றலே.

(க-ரை) முறைதெரிக்து சமையம்பார்த் துத் தக்க இடம் அறிக்து எண்ணிச் சொல்பவனே தூதரில் தலேமை உடையவன்.

உ அபொருள்காமம்விரும்புருத் தாய்மையுயிர்க்கழிவுறினுமஞ்சாமை மறுபுலத் தமைச்சர் தூணமையாக் தன்மைவாய்மை சொற்சோர்வுருத் துணிவு மறுவறவுடையஞப்வழியுரைப்பான்மத் திமத் தா தஞமுடங்கல் கு அகுபுகொடுப்பான்கடைப்படுக் தூ தன் கூறியவிவரையுக் தழீக்கொள். (ராக)

தூய்மை தணேமை தணிவுடைமை மீம்முன்றின் வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு (க-ரை) சுத்தமும் துணேயும் துணிவும் சத்தியமும் இக்கான் ரும் தூதன் இலக்கணமாம்.

> விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் வாய்சோரா வன்க ணவன்

(க-ரை.) தன் அரசன் வார்த்தையை வேற்றாசர்க்குச் சொல்லு தற்கு உரியவனே தூதரில் வலியவன்.

> இறுதி பயப்பினு மேஞ்சா திறைவற் குறுதி பயப்பதார் தூது

(க-ரை.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றாசனுக்குத் தன் அரசன் சொல்லச் சொல்பவனே தூதன்.

(இதுமுதல் இரண்டு செய்யுள்களால் இராசசேவை வல்லாணப் போருக்து எனககூறியாதம்)

இன நகிறப்பாக கணிவன நகர்வவினி துறமேன்மையா திகடா முறலறைபோ தலுரிமையின் மருவலொண்பொருள் வெளவன் மன்ன வன் முன் பிறர் செவிமொழி தல்பி நமொடு சுகைத் தல்பேணுருப்பண்புவேர் திளமை முறை மதித் திகழ்தல்விரும்புரு ஷி?ன மைமுடித் தலுஞ்சேர் ர்தவர்க்காகா. (ாஉ)

எப்-ம். அதி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது - மந்திரி அரசரைப்பொருந்தி நடக்கும்விதமாம். (கு இ)

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் மன்னிய வாக்கக் தகும்.

(க டை) தடிது அரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை விரும்பா நிருத் தல் மக்திரிகளுக்கு அவரால் செல்வம் உண்டாம்.

> போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது,

(க-ரை.) மக்கிரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வாராமல் காக்கக் கடவர் தம் அரசர் சக்தேகித்தபின் அவரைத்தெளிவித்தல் அரிது

> செவிச் சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக லான்ற பெரியா ரகத்து

(க-ரை.) மக்திரி அரசன் இடத்து இருக்கையில் ஒருவன் செவி யில் சொல்லுதஃயும் ஒருவணக்கண்டு ககைத்தஃயும் நீக்கி கடக்கக் கடவன்.

> இ<mark>ளய ரினமு</mark>றைய ரென்றிசழார் நின்ற வோளியோ டோழுகப் படும்.

(க-ரை) மந்திரிகள் அரசரை இளபவர் எமது சாதியார் என்று இகழாமல் மதிக்கக்கடவர்.

> கோளப்பட்டே மேன்றேண்ணிக் கே:ள்ளாத செய்யார் துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அறிவு நடயவர் அரசனுலே மதிக்கப்பட்டோம் என்று கிணத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்

> பழைய மேனச்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் கேழுத்கைமை கேடு தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழைமையோம் என்று நிணத்து இயல்பு அல்லா தவற்றைச் செய்யும் உரிமையான து மந்திரிகளுக்குக் கேட் டைத்தரும்.

குறிப்பொடுகாலமறிக் திறைவிரும்பக்கோ தறுபயன்மிகப்பயக்கும் வெறுப்பிலவினேயைவிரும்பிவேண்டா தவினேயினேக்கேட்பினும்விளம்பார் சிறப்பு நவோர்வதாயினு மறை தான் செப்பிடிற்கேட்பினல்லா து மறப்பினுச்தொடராரோர் தராரணு கார் மரு ங்ககலார்வி ஊவலி த்தார். (MILL)

> அகலா தணுகாது தீக்காய் வார்போல்க விகல்வேர்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) மக்திரிகள் மாறுபடுடைய வேக்தர் இடத்து அகலா மலும் அணுகாமலும் இருக்கக்கடவர்.

> எப்போருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்போருள விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(க-ரை) அரசன் இரகசியம் பேசுகையில் கேளாமலும் அகை வேனவாமலும் இருர்து அவன் சொல்வதை மர்திரிகள் கேட்கக் கடவர்.

> குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில வேண் பே வேட்பச் சொலல்.

(க-ரை.) குறிப்பு அறிந்து சமையம்பார்த்து வெறுப்பில்லாக வற்றையும் வேண்டுவன வற்றையும் சொல்லக்கடவர்.

> வேட்பன சோல்லி விணயில வெஞ்ஞான்றுங் கேட்பினு ் சொல்லா விடல்.

(க.ரை.) அரசன் விரும்பிப வற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லா த வற்றை அவன்கேட்டாலும் மக்திரி சொல்லாது விடக்கடவன்.

அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் முல மும் உரையும்.

(இச்செய்யுளால் கருத்தழிபவணச்சேர் எனக்கூறிதாம்)

அகத் திடைக்கு றித் தகாரியம் தீன பையுரு தவரவர்விழியான் முகத் திஞல றியவல்லவஞ்கிமுகம் விழியிரண்டினுமன் றி யகத் திடைத் தனக்கு நிகழ்த் திடு ங்கு றிப்பாலவரவரகக்கு றிப்பறிக் து மிகத் தெளி பவீனக்கரிமுத லுறுப்புள் விழைவனகொடுத் துங்கொள்மைக்தா.

எக-ம் அதி. - தறிப்பறிதல்.

அஃதாவது- அரசர் நிணத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதலாம்.(கு.ச)

ஐயப் படாஅ தகத்த து<mark>ணர்வா</mark>ணத் தேய்வத்தோ டோப்பக் கோளல்.

(க-ரை.) மனத்தின் இடத்து நடப்பகை அறிபவினத் தெய்வத் தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கடவன்.

> துறிப்பிற் குறிட்புணர் வா**ரை** யுறப்பினுள் யாது கோடுத்துங் கோளல்

(க•னா.) குறிப்பால் குறிப்பு அறிபவரை வேண்டுவன கொடுத் துக் கொள்ளக்கடவர்.

> முகளேக்கி நிற்க வமையு மகனுக்கி யுற்ற துணர்வார்ப் பேறின்.

(க-ரை.) மனகைக் குறிப்பால் அறிக்கு உற்றததை அறிவாரைப் பெற்றுல் அவர்முகம்பார்த்து கிற்கப்போதும்.

> நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் கண்ணல்ல தில்ல பிற.

(க-ரை) அரசர்கருத்தை அளக்கும்கோலாவது அவர்கள் கண் களே அல்லாமல் வேறில்லே.

(இச்செய்யுளால் சபாகிர்வாகணப்பரிபாலி எனக்கூறியதாம்.)

தொகைபடுமின்சொலிலக்கணச்சொல்லே சூழ்ந்திடு ங்குறிப்புச்சொன்மூன் றின் வகையறிந்துயர்ந்தோரெ நத்தவர் தாழ்ந்தோர்மருவுமூன் றவையுமா நாய்ந்து தகையுறவுயர்ந்தோரவையின் முந்துரையார்சமத்தினெவ்வாற்றினுங்கிளப்பார் நகைபடு முலையினேன்றையுமொழியார் நலைபடாச்சொற்பொரு காய்ந்தோர்.

எடி-ம். அதி. – அவையறிதல்.

அஃதாவது - அரசணேடிருந்த சபை இயல்பை அறிதலாம். (கு. எ)

அவையறிக் தாராய்க்து சோல்லுக சோல்லின் ருகையறிக்த தூப்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லின் தொகையை அறிக்கவர் சபை அறிக்கு சொல்லக்கடவர் இடைதெரிந்த நன்குணர்ந்து சோல்லுக சோல்லி னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லின் ஈடை அறிந்தவர் சமையம் அறிந்து சொல் லக்கடவர்.

> நன்றேன் றவற்யள்ளு நன்றே முதுவருண் முந்து கீள்வாச் சேறிவு.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் சபையில் அவர் முன்னம் ஒன்றைச் சொல்லாத அடக்கமானது நண்மை எல்லாவற்றுள்ளும் நல்லது.

> கற்றறிந்தார் கல்வி விளக்குங் கசடறச் சோற்றெர்தல் வல்லா **ர**கத்து

(க-ரை.) குற்றம் அறக் கற்றவர் சபையில் கற்றவர் கல்வி விளங்கும்.

> உணர்வ தடையார்முற் சோல்லல் வளர்வதன் பாத்தியு ணீர்சோரிக் தற்று.

(க-ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவர் ஒன்றைச்சொல்லல் பாத்தி யில் ரீர்விட்டாற்போலும்.

> புல்லவையுட் போச்சாந்துஞ் சோல்லற்க நல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லு வார்

> அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றுற் றங்கணத்த ரல்லார்முற் கோட்டி கோளல்.

(க-ரை.) தம் இனத்தர் அல்லார் சபையில் ஒன்றும் சொல்லாது இருக்கக்கடவன் சொல்லுதல் சேற்றுள்வீழ்ந்த அமிர்தம் ஒக்கும்.

(இச்சேய்ளால் சபை அஞ்சாதவரைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.)

வல்லவாவையுட்கற்றதஞ்சா துவகுத் துரைத் தவருண்டிக்கான நல்லவைகேட்பார்கற்றவர் தம்முணன்குறமதித் திடப்படுவார் சொல்லவையஞ்சிக்கற்றனசெலுத் தாச்சோர்வினர்கற்றுங்கல்லா த புல்லியரிருந்தும்பொன்றினா தனுற்போற்றுகவவையஞ்சா தவரை (ராசு

எடி-ம். அதி. — அவையஞ்சாமை.

அஃ தாவது-சொல்லு தற்கு உரியசபையை அறிக்து சொல்லுங் கால் அதற்கு அஞ்சாமையாம். (குறள் எ.)

> வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சோல்லின் ருகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை அறிந்தவர் சபையினது பகையை அறிந்து பிழைபடச்சொல்லார்.

> கற்று குட் கற்று ரேனப்படுவர் கற்றுற்குற் சுற்ற சேலச்சோல்லு வார்.

(க.ரை.) கற்றவர் சபையில் கற்றவற்றைச் சொல்லவல்லவர் கற்றவர் எல்லாருள்ளும் கற்றவர் என்று சொல்லப்படுவார்.

> கற்ருர்முற் கற்ற சேலச்சொல்லித் தாங்கற்ற மிக்காருண் மிக்க கோளல்.

(க-ரை.) கற்றவர்முன் கற்றவற்றைச் சொல்லித்தாம் கற்றவை களினும் மேலானவற்றைக்கற்றவரிடத்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவர்

> பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளேச் சொல்லா தவர் பல நூல்களேக் கற்ருராயினும் பயன் இல்லா தவராவர்.

> கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து கல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(க-ரை) கற்றிருந்தும் கற்றவர்சபைக்கு அஞ்சுபவர் கல்லாதவ ரிலும் கடையராவர்.

> உளரேனினு மில்லாரோ டோப்பர் களனஞ்சிக் கற்ற சேலச்சோல்லா தார்.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல்லாதவர் உறி ரோடிருக்கும் இறக்கவரோடு ஒப்பர்.

(இதமுதல் முன்ற செய்யுள்களால் நாட்டை வளப்படுத்து எனக் கூறியதாம்.)

இருபுனல்வாய்க் தமஃவருபுன அமிடவியகள்களு மடைத் தாய்ப் பெருகவெப்பொருளுமொழிவறவினேக் கும்பெருங் குடிகளுங்கலங்காலா, ந் பொருள் பலவிட்டுஞ்செல் வருமறையோர்புரைய று தவத்தினர் துறவோர் முருள றுகஃஞரா தியோர்பலருமன்னிவாழ்க் திருப்ப துகாடு (ளன)

எசும். அதி.—நாடு.

அஃதாவது-இவ்வித வளப்பங்களே உடையது நாடாம். (கு.எ/) தள்ளா விளேயுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்

சேல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

் (கூரை) உழவரும் அறிவோரும் செல்வரும் கூடி வாழ்வதே நாடாம். அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் மூலமும் உரையும்.

இருபுனலும் வாய்க்**த ம**ஃயும் வருபுனலும் வல்ல<u>ரணு</u> காட்டிற் குறுப்பு.

(க-ரை.) நீரும் மஃயும் மஃயில் வருநீரும் நகரும் நாட்டிற்கு உறுப்பாம்.

பழு துசீர்நாட்டுக்கமரர்கள் சா திபற்று சங்கே தத் தினீண்டுங் குழுவுமா றீலக்குங்கள் வர்பொய்கு றீன கூறுவோர்பன் றிமான் முதலாய்க் கெழுவுமுட்பகையுமளவுபார் த் தாசைக்கெடுக்கு ந்கொல் துறம்பருமிக்க மழைமழையின் மைபெலிகிளி வீட்டின் மன் னராற்? காளுமா மைந்தா.

> பேரும்போருளாற் பேட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா லாற்ற விளவது காடு.

(க•ை) அளவு இல்லாப் பொருள் உடைமையால் பிறரால் இச் சிக்கத்தக்கது ஆகிஅ:நிவு இன்மைபொருந்தி மிகவினேவதே நாடா கும்

> பல் தழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேர் தலேக் தங் கோல் தறும்பு மில்லது நாடு.

(க-ரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொ‰த்தொழிற் குறும்பரும் இல்லாததே நாடாகும்,

ஆதலிற் குடிகளா திபோர் ொகவுமழிவு செய்குழுமு தலகன் ற போ தவுங்காவல்புரிபிணியின் மைபுகழ் திருவின் வின்பமின் த் துங் கோ தறராளுமிகவுள தாகுங்குலேர் தயஞைகளுறினு மேதகத் தாங்கும்வருர் துறு தெலையும்வேண்டு ழி பளித் திடுமைந்தா.

> போறையோருங்கு மேல்வருங்காற் முங்கியிறைவற் கிறையோருங்கு நேர்வது நாடு

(க-ரை.) பிறராட்டுப்பாரம் தன்மேல் வரும்போது அவற்றைத் தாங்கித் தன்அரசனுக்கு இறைப்பொருள் முற்றும்தருவதே நாடாம்

> பிணியின்மை சேல்வம் விளேயின்ப மேம மணியேன்ப நாட்டிற்கில் வைந்து.

(க-ரை.) கோய் இல்லாமையும் செல்வமும் பயிர் விளேவும் இன்ப மும் காவலும் இவ்வைர்தும் நாட்டிற்கு அழகாகும்.

> நாடேன்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல நாட வளக்தரு நாடு.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை உடையதை நாடு என்று சொல் லுவர் தேடிவந்த செல்வத்தைத் தருநாடுகள் நாடுகளல்ல.

(இச்செய**யுளால் அரணக்காக்க எனக்கூறியதாம்.**)

9

மருங்கு நீர்க்கிடங்கு வெள்ளிடைகான ம‰யுறவகன் அயர்ந் தாங்கொண் டொருங்கு பல்பொறியுமணிந் துபேரிடத் தாயு அசி அகாப்பினல் வீரர் செருங்கு பல்பொருளுந் தழுவியெத் திறத் து சேரலர் கொளப்படா தாகிச் சுருங்கையா திகளுப்பொதிந்தகத் துறைவோர்தொழிலினி தாற்அவ தாணே

எடு-ம். அதி.—அாண்.

அஃதாவது - இன்னின்ன தன்மையை உடையது அரணும். மணிசீரு மண்ணு மஃவடி மணிசிழம் காடு முடைய தாண்.

(க-ரை.) நீரையும் வெளிநிலத்தையும் மணேயையும் காட்டையும் உடையது கோட்டையாம்.

> உயர்வகலக் திண்மை பருமையிக் கான்கி னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(க-ரை.) உயர்வு அகலம் வலிமை அருமை இந்நான்கின் மிகு தியையுடைய மதிலக் கோட்டை என்று சொல்லுவர்.

(இச்செய்யுள் கம்பராயணம் கோட்டைச்றப்பு சிலேடைப்போருள்.) மேவசவுணாமுடிவிலாமையிஞல்வே தமுமொக்கும்விண்புகலாற் தேவருமொக்குமுனிவருமொக்குந்திணிபொறியடக்கியசெயலாற் காவலிற்க‰யூர்கண்னியையொக்குஞ்சூலத்தாற்காளியையொக்கும் யாவருமொக்கும்பெருமையாலெய்தற்கருமையாலீ சணேயொக்கும்—என்பத [ணுயறிக....

(இச்செய்யுளால்ப் போருட்குவைதேடு எனக்கூறியதாம்)

அரு ௌ ஈ பு பு க்கப்படு ங்கு டி யன் போடளி த் திடு மா றினி லொன் ற மிரு நிலத்தெ த் தபழம்பொருளு சிமையின் றியேயி றக் தவர் பொருளு மருவிய சு ங்கப்பொருளு மொட்ட லரை மாட்டிய பொருளு மீட்டு கவிப் பொருள றமின் பம்பு கழ்தரும் பகையைப்பு ரட்டுமெவ்வி 'ண களுமுடிக்கும். (ராக க)

எகு-ம். அதி.—போருள் செயல்வகை.

அஃதாவது-இவ்வித வகையை அடையச் செய்வது பொருளாம்.

இல்லாரை பெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு

(க-ரை.) வறியவரை யாவரும் இகழ்வர் செல்வரை **பாவரும்** புகழ்**வர்**, பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருள றக்கு மெண்ணிய தேயத்துச் சேன்று.

(க-ரை.) பொருள் என்னும் விளக்கானதை பகை என்னும் இருவக் கெடுக்கும்.

(இதமுதல் இரண்6சேய்யுள்களால்ச் சேணவைப் பரிபாலி எனக்கூறியதாம்)

கரிபரியிரதர்தா இயுமமைர் துகரு துமூறஞ்சு முதிகல்வேர் திரி தரப்பொரு துவெல்வதெப்படை தானெய் துகூலிப்படை நாட்டுப் பரிபடைகாட்டுப்படை தூணப்படை கைப்படை மூலப்படையெனவா முத் தெரிபடையி வற்றுட்சி நர்த து மூலப்படையிதி ந்சி நர் தவர்வீரர். (ராகஉ)

எஎ-ம். அதி.—படைமாட் சி.

அஃதாவது - சேண்யினது தன்மையாம்.

உறுப்படைக் தூறஞ்சா வெல்படை வேக்தன் வெறுக்கையு ளெல்லாக் த&ு.

(க-ணா.) போரில் அஞ்சாது நின்று வெல்லும் படையானது அரசன் செல்வம் யாவற்றிலும் தலேமையானது.

> உஃவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொ**ஃவிடத்**துத் தொல்படைக் கல்லா லரிது.

(க-ரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்கும் சௌரியமானது அரசன் பழையசேணக்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லே.

விரையவன்பகையைவெல்லும்வன்கண்மைவேர் தூதாழாவகைகாக்கும் புரையறுமானம்போரினஞ்சினரைப்பொரு தடாவொளியறைபோகா வரையறுதேற்றமுடையரேயானும்வறுமையுஞ்சிறுமையும்வெறுப்பு கிரை தரின்வெல்லார் தூவளில்வழியுரேர்க் திரும்பகைவ**ரை**வெல்வார். (ராகட)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற மெனநாள்கே யேமம் படைக்கு.

(க-ஸா.) சௌரியமும், மானமும் எல்வழிச் செய்கையும், எம்பிக் கையும் ஆகிய இர்ளான்கு குணமும் சேணக்கு அரண் ஆகும்-

> சுறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு மில்லாயின் வெல்லும்படை.

(க-ரை.) சிறி**தாகலு**ம் வெறப்பும் வறுமையு**ம் இ**ல்லாவிடின் சேணேயானது பகையைவெல்லும். (இச்செய்யுளால் வீரரை மேம்படுத்து எனக்கூறியதாம்.)

ேவலெதிர்வரினும்விழித் தகண்ணிமையாவீ அமெய்யூ அகாணுமே யாலியசினத் தினூழிலாட்டயருமாண்மையுமழியினல்லா து சேலவஞ்சினஞ்செய்யா தமையா த தோமும்வேர் துசீ றினஞ்செல் வாலியமறமுமண்கணீருகுப்பமடி தலும்படைச்செருக்காகும்.

(488)

எஅ-ம். அதி.—படைக்கேருக்கு. அஃதாவது - சேணயினது மறபிகுதியாம்.

> கைவேல் களிற்றிருடு போக்கி வருபவன்... மெய்வேல் பறியா நகும்.

(க-ரை) கைவேலே யாணேமேல் எறிர்து வருபவன் தன்மெய் வேலப்படுங்கி மகிழ்வரன்.

> விழித்தகண் வேல்கொண்டெறிய வழித்திமைப்பி ஞேட்டன்றே வன்கணவர்க்கு.

(க-ரை.) கோபித் துப்பார்த்த கண் வேல்கொண்டு ஏறிய ு இமைக்குமாயின் தோற்பு அல்லவா?

(இச்செய்யுளால் சீஙேகங் காப்பாற்ற எனக்கூறியதாம்.) அழிதருநெலியிற்செலவிணவிலக்கியாம்வழிசெலுத்தியூழ்விணயா லழிவுவந்தடுப்பினதற்குடனல்லார்தாக்கைவேறன்றியாருயிர்க கொழிவகையின்றியுணர்ச்சியொத்தருதாலுணர்தொறமுறாயபோலக் கழிமகிழ்நாளும்பயில்தொறும்வளாக்கலப்பதோட்பெனப்படுமால். (ளககு)

எக்-ம். அதி.—நட்பு.

அஃதாவது - இன்னவிதமாய் நடப்பது நட்பரம்.

நவிருறு நானயம் போலும் பயிருறும் பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(க-ரை.) நற்குணம் உடையவர் நட்பானது படிக்கும்தோறும் நூல் பயன்கொடுத்தல் போலாம்.

> புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா னட்பாங் கிழமை தரும்.

(க-ரை.) இருவர்க்கும் ஒக்க அறிவே கிரேகம்க ரும்.

(இச்செய்யுளால் இனமறிந்து பழத எனக்கூறியதாம்.) நன்மதியுடைமைகுடிகுணங்கு ச் நநல்லின த் தானுமெத்சிறத் தும் யன்முறையாய்ச் தநட்பிணக்கொள்கபாம்பொடுபழகினும்பிரி த ஃலின்மையாமதலைாய்ச் தலாலொருவரிடத் துநட்புறே அறினவர்செய் புன்லையும்பழியும்புணர்ச் திருபயனும்போக்கு வ துண்மையுத் தொனே. (ராககு) அரசியற்கைப் படலம் திருக்குறள் முலமும் உரையும்.

அ0-ம். அதி.—நட்பாரம்தல்.

அஃதாவது - முன்சொல்தப்பட்ட இலக்கணம் உடையவரை ஆராய்ந்து அறிந்து சிரேகிக்க வேண்டுதலாம்.

> நாடாது நட்டவிற் கேடில்லே நட்டபின் வீடில்லே நட்பாள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) கிரேகிப்பவர்க்குச் சிரேகித்தபின் சிரேகத்தை விடுதல் இல்லே ஆராயாமல் சிரேகித்தல்போல் கேட்டைத்தருவது ஒன்றில்லே.

> ஆய்ர்தாய்ர்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சார் துயார் கரும்.

(க-ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் கிருகம் சாவதற்கு ஏது வான துன்பம் தரும்.

(இச்செய்யுளால் பழமைபாராட்டு எனக் உறியதாம்)

கெடுதியிலு தவவல்லவர் டீபாற்கினர் திடாதொன்றி எச்செயினுங் கெடியகைசெய் தல்வேண்டின தாமேகெழுவு தல்பணிவச் சமின்மை படு தருமூழிற்புரியினுமவற்றைப்பழமையென்ற றிர் துள முவப்பி னெடுகிலமுழு துங்கேண்மையாமைர் தாசேரலார் தாமுங்கேளாவார். (ராகஎ)

அ**க-ம்.** அதி. புதனமு.

அஃதாவது - நட்பினாது பழைமையாம் தன்மை பற்றி அகர் செய்த பிழைகளேப் பொறுத்தலாம்.

> பழமை பெனப்படுவ இயாதெனின் யாதுங் கிழகையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.

(க-ரை.) பழைமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் பழை மையோர் செய்தவற்றைச் சிதையாமல் கொள்ளும் நட்பாம்.

> விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற் கேளாது ஈட்டார் செயின்.

(க-ரை) நட்பாளர் உரிமையால் கேளாது செய்தால் அறிவுடை யோர் அதனே விரும்புவர்

(இச்செய்யுளால் ஆகாநட்பினரை ஒழி எனக்கூறியதாம்.) காதலரேனும்விடுவிலமா தர்கள் வரிற்றமக்கு றல்கு றிப்போர் பேதையட்கெடு தியுற்றுழியுதவார்பெரும்பொருணகுவித் துப்பறிப்பார் ராதருகருமர்தம்மிஞகா ததாகவே நடிப்பவருளமு மோத அமொவ்வார்மீனக்கெழீ இமன் றினு றப்பழிப்பாரிவர் தமையே. (ராகது)

அஉ-ம். அதி. — தீநட்பு.

அஃதாவது - தீக்குணத்தாரேயடு உண்டாகிய நட்பாம்.

பரு தவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை பெருகலிற் குன்ற லினிது.

(க ்ரை.) நற்குணம் இல்லா <mark>தவரத</mark> நட்பான து பெருகு தலிணும் இறு குதல் இனிதாம்.

> உறுவது சிர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது கொள்வாரும் கள்வரு சேர்.

(க-ரை) நட்பின்பயின் எண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மில் ஒப்பாவர்

(இச்செய்யுளால் கூடாகட்பினரை விலக்கு எனக்கூறியதாம்)

ரல்லனபல நூல்கற்பினுங்கூடாரட்பினர்மனர்லனெய்தார் சொல்லின் முன்வணங்கும்வணக்கமுக்தொழுலுஞ்சொரிர் தகண்ணீருர் தப்பா தூ கொல்லும்வன்படையாமா தலிற்பகையுட்கொண்டவர்க்க சென்றியு மொல்லுகவ துவுநீக்கு ருக்காலமுற்றுழியல்ல துவேண்டா. (ாகக)

அடி-ம். அதி, -கூடாநட்பு.

அஃதாவது - பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருக்கே சமையம் கெடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடி கடப்பவர் கட்பு.

> பலரல்ல கற்றக் கடைத்து மனரல்ல ராகுதன் மாணர்க் கரிது.

(க-ரை.) பல நூலேக்கற்ற இடத்தும் மனாலத்தர் ஆகுதல் பகை வர்க்கு இல்லெ.

> கட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ லொல்லே யுணரப் படும்

(க-ரை.) நட்பாளர்போல நல்லிசாற்களேச் சொன்னுயம் பகை வர் சொற்கள் நலம் தாராமையை அறியப்படும்.

(இச்செய்யுளால் பேதமை உடையோரை அகற்று எனக்கூறியதாம்)
பழிமுதனைர்செய்வன தவிர்வபார்த்திடார்குடிப்பிறப்பொழுக்க மெழில்வளர்கல்வியாதிகள்பேண்செவரையுமுறிக்குஞ்சொற்செயலார் கழிமகிழ்வுடையார்கெடுதிகொண்டாக்கங்கைவிகொர்செல்வமுறினுங் கொழிபயனெய்தார்பிறற்கலாற்றமவர்க்குக்கொடாரிவர்பேதையரொழிக ()

அச-ம். அதி. — பேதைமை.

·அஃதாவது - பாதொன்றும் அறியாமையாம்<u>,</u>

பேதைமை பென்பதொன் நியாதெனி ணேதங்கொண் தேயம் பேசக விடல்.

(க-ரை.) அறியாமை என்பது யாது என்முல் குற்றங்களேக் கைக் கொண்டு இலாபத்தை விடுதல்.

> நாணுமை நாடாமை நாநின்மை யாப்தான் அம் பேணுமை பேதை தொழில்.

(க-ரை.) நாணுமையும் நாடாமையும் ஆசை இன்மையும் மா தொன்றையும் பேணுமையும் ஆறிவீனனுடைய தொழில்களாம்.

(இச்செய்யுரால் வெளிற்றறிவினரைவிகே எனக்கூறியதாம்.) தன் ஊயெட்பொருளுமறிர் தவஞகத் தான்மிகமதிக்கும்புல்லறிவின் வன்மையையுடையானுறு திசெர்ற்கேளான் வல்லதல்லா துங்கொண்டுரை த் துப் புன்மையைத்தே றிப்பானவைபுரிச் துலகோர்போனடிப்பான் றனேயுணர் த் து சன்மதியினரையறிவிலார காட்டுவனிவனயு சண்ணேல்.

அடு-ம். அதி. -புல்லறிவாண்மை.

அஃதாவது - தான் சிற்றறிவினஞபிருர்கே தன்ணப்போறிவ ஞகமதித்து உயர்ர்தோராலே சொல்லப்படும் உறுதிச் சொல்லக் கொள்ளாமையாம்

> வெண்மை பௌப்படுவ தியாதெனி ஹெண்மை யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு

(க-ரை.) அறிவில்லாமை சுன்று சொல்லப்படுவதை யாது எனில் கல்லறிவுடையோம் என்னும் மயக்கமாம்.

> கல்லாத மேற்கொண்டோழுகல் கசடற வல்லதூஉமையக் தரும்

(ச-ரை.) கல்லாத தூல்களேக் கற்றோமென்று சொல்லுதல் கற்ற தூல்களேயும் சந்தேகப்படுத்தும்.

(இச்செய்யுளால் மாடிபதேணம் தவிர் எனக்கூறியதாம்)

இகலேமதித்தின்னமைபிழையியற்றிஞர்க்கும்புரியாயேற் பகையுமுறவாம்பெருஞ்செல்வம்பலிக்குங்கெடாதபுகழுண்டா மிகலின்மிகுச்தின்னவியற்றினினியதமருமே திலசாய் பகமைவளரும்வலிதொலேயும்பாழ்க்கும்பாழாவாழ்க்கையுமே.

(1122)

அகு-ம். அதி. —இகல்.

அஃதாவது-இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலே தற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம். பகல்கருதிப் பற்மு செயினு மிகல்கருதி யின்னெசெய் யாமை த‰

(க-ரை) ஒருவன் வெறப்பானவற்றைச் செய்தான் ஆயினும் துன்பம்தரும் அவைகளேச் செய்யாமை தலேமையாம்.

> இசுலென்னு மெவ்வரோப் கீக்கிற் றவவில்லாத் தாவில் வினக்கந்தரும்.

(க-ரை.) ஒருவணக்கு மாறபாடாகிய துன்பம் கீங்குமாயின் அது மிகுந்த இன்பத்தைத்தரும்.

(இச்செய்யுளால் தகுதியறிந்து பகைகோள் எனக்கூறியதாம்.)

வலியார்பகைகொள்ளேல்சுற்றம்வலிகள்பொருணட்பேபடையின் மெலியாரச்சமறியாமைமேவாத்தன்மைகொடையின்மை எலியாவெகுளிமறையின்மை எனியாங்காமங்கல்லாமை யொலியார்பழிசோக்காமைம் அவுடையாரிவர்மேற்பகையுறுக்

(men)

அஎ-ம். அதி.—பகைமாட் சி.

அஃதாவது - அரசர்க்கு எவ்வழிபாலும் பகையில்லாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டதாம்

> வலியார்க்கு நாறேற்ற லோம்புகவோம்பா மெலியார்மேன் மேக பகை.

(க-ரை.) வலியவர்க்கு எதிர்தலே நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குள் பகையாதில விரும்பக்கடவர்.

> அன்பில ஞன்ற தூணையிலன் முன்றுவ்வா னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(க-ரை) அன்பும் தூணயும் வலிமையும் இல்லாதவன் பகைவ னது வலிமையை எப்படி நீக்குவான்

(இதுமுதல் இரண்டு சொய்யுள்களால் வன்பகைக் கொதுங்கு எனக்கூறியதாம்.)

பா ரம்பரிக்கவேண்டினுற்பகைகட்பாகக்கொண்டொழுகல் வீ ரக் தணியாரொடுபொரினும்வி தி தூலினரோடிகலாமை சாருக் து?ண கிற்பினும்பலரைப்பகையாக்காமைத் தனிமையுறி னேருக் து?ணயாவிருவகையுணீக்கியொன்றையுறவாக்கல்.

(m2.5)

அஅ-ம். அதி. —பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்குற்றமும் முன்னுய்நின்ற பனகயுள் நட்பாக்குர் தன்மையதும், அயலாக்குர் தன்மையதும், அவைகளிலே செய்வதும், மற்றதைக்களேயுர்தன்மை யதும் அதனிடத்தே செய்வனவும், கீளியும்பருவமும், கீளியாமுற் போனுல் படும் இழுக்கமும், என்ற இவ்விதங்களே ஆராய்தலாம்.

> வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க சொல்லே ருழவர் பகை.

(க-ரை.) வீரர்பகையைக் கொண்டாலும் மந்திரிகள் பகையைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவன். சொல்லேருழவர் மந்திரிகள்.

> எமுற் pவறினு மேழை தமியனுப்ப் பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(க•ரை.) தனித்து இருந்து பலர் பகையைக்கொள்பவன் பித்த ரிலும் மறிவில்லாதவளுவான்.

மெலியதெனவெள்ளியபகையேமிகுந்துகெடிக்குமிகுந்திடிமு னலிகவினே தாழ்வுறிற்றெளிந்தநல்லாபெனவுந்தெளியாத மலினரெனவுரை துமலமைமருவலொழிதல்புரியற்க உலிசெய்பகையாதிகள்பெருக்கவகையாய்ந்திருக்கபகைமையற.

(எஉடு)

தேறினுர் தேறு விடினு மழிவின்கட் டேறுன் பகாஅள் விடல்

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தான் ஆயினும் தெளிந்திலன் ஆயி அயம் தாழ்விடத்துக் கூடாளுகியும் நீங்காளுகியும் இருக்கக்கடவன்

> வகையறிர்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும் பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு

் (க-ரை-) தொழில்வகை அறிந்து தன்ணேக்காக்கப் பகைவர் செருக்கும் கெடும்-

(இச்சேய்யுளால் உட்பகையாளரை ஒழி எனக்கூறியதாம்.) தமராயிருந் துபு றப்பகையைச்சார்வாய்க்காலம்வருமளவு மமாரி ந்குமுட்பகையையஞ்சிக்காக்கவு இந்கடிக நமராமெனவேகண்ணேடி நல்லவமைச்சா தியைத்தேய்க்கு தமராமினத்தைத்தணப்பிக்கு நுன் ஊக்குடியோடெளி தழிக்கும் (ராஉசு) அகு-மே. அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது - புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடு*த்து அது* வெல்லுமளவும் உள்ளாய் கிற்கும் பகையாம்.

> கிழனீரு மின்னு**த வி**ன்னு தமர்கீரு மின்னுவா மின்னு செயின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு கிழலும் சீரும் கோய்செய்யும் அது போலத் தம் இனத்தார் இயல்புகளும் **தூன்**பம் செய்யும். வாள்போல் பரைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை) வெட்டுவோம் என்னும் பகைவர்க்கு அஞ்சாது இருக் கக்கடவர் உறவினர்போல் இருக்கும் பகைவர்க்கு அஞ்சக்கடவர்.

(இச்செய்யுளால் **மேலோரை அவமதிபாதிரு எனக்கூறியதாம்)** ஆற்றல்மிகுந்தவேந்தரையுமரியதவ*த் து*முனிவரையும் போற்றிபொழிகினெப்பொருளும்போற்றலாகுமவமதிப்பிற் றேற்றமிகுஞ்சார்பினரேனுஞ்சிதைவர்திகழ்முப்புரர்குரன் சாற்றிந்திரன்மாலாதியருந்தளர்ந்தாரெனிற்சாற்றவடுதன்னே. (**ாஉஎ**)

கூ0-ம். அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியராயினுரை அவமதித்து நடவாமையாம். ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவரர் போற்றலு எெல்லார் தஃல.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளே இகழாமையே காவல் எல்லாவற்றுள்ளும் கலே.

> யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட் டவர்.

(க-ரை) வல்ல அரசனுல் கோபிக்கப்பட்ட அரசர் எவ்விடத்துச் சென்றும் உயிர்வரழார்.

(இசசெய்**யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்**) தன்லைாளப்படுமிணவிதன்லைாளப்படுவானே லன்னுற்கறனுபொருளுமுளவாகாதெ தால்லூப்பொருளானு மன்பையன்கள்விணமுடியாம அமையணுகாதெப்பிழையு முன்னுப்பின்னுப்பெரு சாணுமூவாப்பழியுமறிமைக்தா. (ாஉஅ)

கூக-ம்.அதி.பெண்வழிச்சேறல்.

அஃ காவது - தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மணேயவன் வழியேதான் நடத்தலால் வரும் இழிவு.

> மணேவிழைவார் மாண்பய கெய்தார் விணேவிழைவார் வேண்டாப் பொருளு மது.

(க**ுரை.)மஃனயவள் வ**ழியிலே நடப்பவர் தருமத்தை அடையார் பேணுது பெண்விழைவா ஞக்கம் பெரியதோர் நாணுக நாணுத் தரும்.

் (க-ரை.) மீணயவள் பெண் தன்மையை விரும்புவோன் செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும் (இச்செய்யுளால் பரத்தையரை விரும்பாதே எனக்கூறியதாம்)

எழிலா ந்பாடலாடலிஞலிச்சைபெருக்கியுளமொவ்வா மொழியா ந்செயலால்வயமாக்கிமு ந் அம்பொருளப்பறி த் துவிடும் பழிகாணதபரத்தையரைப்பற்று ராய்க் தபண்புடையா சொழியாரவரைப்பேதைமையிலொழியாரேமகண்டே. (## உக)

கூட:ம். அதி, -- வரைவின் மகளிர்.

அஃதாவது - தந்நலம் விஃகொடுப்பவர் யாவர்க்கும் விற்பதாம். அன்பின் விழையார் டொருள்விழையு மாய்தொடியா ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(க-ரை.) அன்பால் விருப்பாது பொருளால் விருப்பும் வேசை யர்களின் சொல் துன்பம் தரும்.

> பயன்றாக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர் நயன்றாக்கி நள்ளா விடெல்.

(க-ரை) பொருட்பயணக்குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக் கை யறிந்து அவரை விடக்கடவர்.

(இச்செய்யுளால் மதுபானம்செய்யற்க எனக்கூறியதாம்.) அறிவையழிக்குஞ்செயலழிக்குமழியாமானந்தனேயழிக்குஞ் செறியுமறிஞர்மதியாதபெசருக்கைவிளேக்குமீன்ருஞ `முறியும்வெ அப்புமிகவிளேக்குமுனிவுவிளேக்கும்பகையஞ்சாக் - குழிகள்விளேக்குரகைவிளேக்குக்கொள்ளேல்கள்ளுண்ட ஃமைந்தா. (ாடம்)

கூட-ம். அதி.— கள்ளுண்ணுமை.

அஃதாவது - இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் பரத் தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளிண உண்ணமையது கிறப்பாம்.

> உண்ணற்க கள்ளே யுணிலுண்க சான்*ளு*ோ னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(க-ரை,) அறிவுடையோர் கள்ளே உண்ணு திருக்க்ககடவர். மதிக் கத்தகாதவர் உண்ணக்கடவர்.

ஈன்*ரு*ண் முகத்தேயு மின்தைர லென்மற்*று*ச் சான்*ளு*ர் முகத்துக் களி

(க-ரை.) தாய்முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல் தூன்பமாம் பெரி யோர்முன் கள்ளுண்டு களித்தல் என்னபயனும்

(இச்செய்யுளால் சூதாடாதே எனக்கூறியதாம்)

வென் நிவரினுமதளுன் முன்மேவுமொன் நற்காயிரம்பின் மன ரவிழக்கும துவன் நிவைத் தபொருளும்வருவாயு மன் நியின த் தும்பகைகொள்ளுமமைச்சரா தியுறப்பொழியு மொன் றமொளிகல்விகண்மறரை யுற தியிலேயாஞ்சூதாடேல்.

(maa)

கு ச-ம். அதி. — சூது.

அஃ 5ாவது - இனி ஆக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருள் இன்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாட‰யும் சொல்லுதலாம்.

> வேண்டற்க வென்றி 4 னுஞ் சூ நிண வென்ற தூ உர் தூண்டிற் 3 பான் மீன் விழுங்கி யற்று.

(க-ணா.) வெலல வல்லவனுபினும் சூதை விரும்பாமல் இருக்கக் கடவன். வென்றபொருளுர் தூண்டில் இரும்பை மீன்விழுங்கியது போலும்.

> ஒன்றெப்தி தூறிழக்குஞ் சூகர்க்கு முண்டாங்கொ னன்றெய்தி வாழ்வதோ ரா.று.

(க-ரை) ஒருபொருளேப் பெற்று நூறுபொருளே இழக்கும் சூதாடுவோர்க்கு என்டை பெற்று வாழும்வழி உண்டாமோ.

் (இச்செய்யுளால் **நோய்க்கி இடங்கோடே**ல் எனக்கூறிய**தாம்**) மனம்மெய்மொழிகள்வருந்தாமல்வகுக்குங்தொழி™லமாறுபடா வினியவுணவையிகப்பசித்தவிடத்தினுடற்குப்பொருந்தவுணின் முனிசெய்பிணிகட்கிடனின்று முறைகள்பிறழ்ந்து உந்துவிடிற் புனி தமுடையவயித்தியாால்வழிஙின்றவற்றைப்போக்குகவே. (ாடஉ)

கூடு-ம். அதி.—மநந்து.

அஃதாவது - பழவிண்பாலும் காரணங்களாலும் வரும் வாத முதலிப பிணிகளேத்தீர்க்கும் மருந்தின் திறத்தைச் சொல்லுதலாம்.

மிகினுங் குறைபினு கோய்செய்யு *நா*லோர் வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(க-ரை) <mark>உணவும் தொழிலும் மி தர்தாலும் குறைக்தாலும் பி</mark>ணி மூன்றும் துள்பம் செய்யும்.

> அற்று லளவறிக் துண்க வஃதுடப்பு பெற்று னெடிதுய்க்கு மாறு.

(க-ரை) உடலேக்கொண்டவன் அவன் உடலிருக்கும்படி சிர ணித்த அளவு அறிந்து உண்ணக்கடவன்.

ஒழிபியல்.

இதுமுதல் பதின்மூன் அசெய்யுள்களால் ஒறிபியல்க்க அகின்றுர்.

இனி அவ்வாசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளின் இயல்பைப் பதின்மூன்ற அதிகாரத்திஞலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே குடிமை சொல்லுகின்முர். (இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணு க எனக்கூறிய தாம்.) உன்னல்மொழி தல்செயல்மூன்று த்தொழுக்கம்வாய்மை காணிழுக்கார் மன்னுமினயிர் பிறந்தார்கண்மலர் தலிகையிகழாமை கன்னர்மொழியுமவர்க்கேயாகன்மைபயவாவினே வறமை யின்னலிடத் தும்புரியார்களே மகண்டாயினியறிமோ.

(M 5 5)

கு கு-ம். அதி. — தடிமை.

அஃதாவது-உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது த**ன்**மையாம் இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல நில்ஃயியல்பாகச் செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(க-ரை.) செம்கமயும் நாண மும் நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்கு அல் லது மற்றவர்க்கு இல்லே.

> ஒழுக்கமும் வாய்பையு நாணுமிம் மூன்று மிழுக்கார் குடிப்பிறர் தார்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறக்தவர் நல்ல நடக்கை சத்தியம் வெட் கம் இம்மூன்றிலும் தவருர்.

(இச்சேய்யுளால் மானம் அழியாதே எனக்கூறியதாம்.)

பெருக்கத் துயர்வாம்பணிவொழியல்பேணப்பணிவுசுருக்கத் திற் செருக்கலின் றியமையா தசி றப்பி ற்றேனுமுயர்மான முருக்கும்விணயைச்செயஙிணயன்மொய்ம்பார்மானங்கெடவூழ்வர் , தருக்குமெனி ற்சாமரைமா?னயுன்னலேமகண்டனே.

(MEP)

கு எ-ம். அதி.—மானம்.

அஃதாவது - எக்காளும் தன்னிஃயிலே தாழாமையும் ஊழால் தாழ்வு வக்தகாலத்து உயிர் வாழாமையுமாம்.

> இன்றி யமையாச் கிறப்பின வாயினுங் குன்ற வருப விடல்.

(க-ரை.) பிகவும் சிறப்பு உடையவை ஆபினும் தங்குடி தாழவரும் செயல்களே விடக்கடவன்.

> பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(க-ரை) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க் குச் செல்வத்தில் வணக்கமும் வ றுமையில் வணங்காமையும் வேண்டும்.

(இச்செய்யுளால் பேருமைதேடேனக்கூறியதாம்)

8 துகுடியிர்பிறந்தரு நூலாய்ந் தசெல்வத் துயர்ந்த தணை வெய்தலரி துபெருமையஃதெய் துங்கொடையொப்புரவா தி செப்தற் சரியசெய் துபிறர்செயிர்கூருமற்றருக்காம இய் திசெறியிர்பிறழாமலொழுகு வார்க்குள்ள துமைந்தா .

(加亚图)

கூ அ-ம். அதி.—பேருமை.

அஃ தாவது-செய்தற்கரிய செய்தல் செருக்கு இல்லாமை பிறர் குற்றம் சொல்லாமையாம்.

> ஒளிப்பாருவ<mark>ற் குள்ள வெறக்கை யிளியொருவற்</mark> கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(க-ரை) ஒருவனுக்கு ஒளியாவது மன எழுச்சியாம் இளியாவது மனவெழுச்சி இல்லாமையாம்.

> பிறப்பொக்கு மெல்லா வுமிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில வேற்றுமை யான்,

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பு இயல்பொத்திருக்கும். தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு இயல்பு ஒவ்வாவாம்.

(இச் செய்யுளால் மாட்சிமைப்படு எனக்கூறியதாம்.)

அன்பொப்பு எவுகண்ணேட்டமழியாவாய்மை நாணு இ யின்டம்பெருக்கு நற்குணங்களெல்லா நிறை ந்த சான் மூர் க டுன்பு ந்றவர்க்கு மினியன வே சூழ்வர் தூணயின் வி ஊ முடிப்பர் வன்பி நறள ரார் நட்டார்க்கு மடங்கித்தோ ந்ற ணுரே.

(MILA)

கு கூ-ம். அதி.—சான்றண்மை.

அஃதாவது - பல குணங்களாலும் கிறைந்து அவைகளே ஆளும் தன்மை.

> கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து சான்முண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை) பெரியோர்களுக்கு நற்குணங்களே மேற்கொள்ளுதல் கடமையா இருக்கும்.

> ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றேர் மாற்றுரை மாற்றும் படை.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத் துருக்களே வெல்லும் படையாம்.

(இச்செய்யுளால் நன்னிலேதவராதே எனக்கூறியதாம்.)

ஆன் றகுடியன்பெண்ப தால்ல நகீ திகளின் வழுவாமை சான் றமக்கட்பண்பாகு ந்தன் னே யுடையார் ககையானு மான் அமிகழார்பகையிடித் தும தியாரவர் தாற்குணமே யேன் றவுலகம்பாராட்டுமெல்லாப்பயனுமவர்மாட்டாம்.

(MIL 67)

க00-ம். அதி —பண்புடைமை.

அஃதாவது - பெருமை சான்றுண்மைகளில் தாம் வழுவாது கின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறிந்து நடத்துதலாம். எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க**ுரை.) பாவர்** இடத்தும் எளிப சமயத்தராக இருக்கில் பண் புடைமை என்னும் நல்வழி அடைதல் எளிதாம்.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறக்க லிவ்விரண்டும் பண்புடைமை பென்னும் வழக்கு

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நல்ல குடியில் பிறத்த லுமே நல்லவழியாம்.

(இச்செய்யுளால் செல்வப்பயனே நுகரேனக்கூறியதாம்.) வைத்துப்பொருள் த்தானுகரான்வழங்கா திருந்துஞ்செத்தானே செத்தபின்னரென்செய்வான் தீயார்கொள்வரீட்டு தலான் மெத்தும்வருத்தமேயன் நிவேருன் நில்லயா தலிஞர் பொத்தும்வெறுக்கைகன் நியுறல்புசித் துவழங்கலேயாகும். (ராக அ)

க சம். அதி. _ நன்றி பில் செல்வம்.

அஃதாவது - சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதல் இல்லாத செல்வத்தின் இயல்பாம்

> வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ஞன் செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை) பெரும்பொருள்த் தேடிவைத்தவளுகி அப்பொரு அநபவியாதவன் இருந்தாலும் இறந்தவனுக்கு ஒப்பாவன்.

பொருளானு மெல்லாமென் தீயா திவ*று* மருளா**ன** மாணுப் பிறப்பு.

(க-ரை.) பொருளேச் சம்பா தித்துக் கொடாடையால் பிறப் உண்டாம்.

(இச்செய்யுளால் நா ணம் அழியாதிரு எனக் உறியதாம்) இழிந்ததொழிலினுறுவதேயெய்தற்கரியநாணென்ப ரொழிந்தமனவாக்குடலொடுக்கமொளிவாணுதலார்நாணேயாங் கழிந்துவிடநாண்மண்கோடல்கருதார்நலமெல்லாம்வளர்ப்பார் ரழிந்துநாணற்றுயிர்வாழாராவியழிந்துநாணுள்வார் (ாடக)

க0உ-ம். அதி. - நுணுடைமை.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்டசால்பு பண்பு முதலாகி. குணங்களால் உயர்க்தோர் தமக்குத் தகாக கருமங்களில் நாணுதல் உடையாரம் தன்மை.

> கருமத்தா ணைத ணைத் திருதித னல்லவர் நாணுப் பிற.

(க-ரை.) நாணமானது கருமங்காரணமாக நாணு**வதாம்**. பிற நாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள் போலாம். ஊணுடை பெச்ச முபிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(க-ரை.) உணவு ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம். நன் நக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணம் உடைமையாம்.

(இ ச்செய்யுளால் குடி நலம்பெருக்கு எனக்கூறிய தாம்.)

ஸ்டுத் தகருமமுற்று மையெய் தின்முடி த்தேவிடுவலெனத் தொடுத் தமுயற்சியறி விரண்டிற்று லா துயர் வார்குடி செய்வா ரடுத் தபருவங்கு றித் துமடியாக்கிமானங்கரு துவார் கெடுத் தல்புரிக்தார் ந்தலி ஒற்கிளர் ககுடியூன் நவின்மைந்தா.

(神中0)

க்டைய். அதி. — தடி செயல்வகை.

அஃ காவது - ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உயரச்செய்தவின் விதமாம்.

> கருமஞ் செயவொருவன் கை தூவே னென்னும் பெருமையிற் பீடுடைய தில்

(க-ரை.) ஒருவன் கருமம் செய்தற்குக் கைவிடேன் என்னும் பெருகூமபோல் மேன்பாடு உடையது இல்‰.

ஆள்விண்யு மான்ற வறிவுமென விசண்டி னீள்விணயா னீளுங் குடி-

(க-ரை.) முயற்சியும் அறிவும் ஆகிய இரண்டின் தொழிலால் ஒருவன்குடி உயரும்.

(இச்செய்யுளால் வேளாண்மைபேணு எனக்கூறிய**தாம்**)

ழுவித்திருவரிருவருழுவித்துமுழு தமுணலாகு முழு துண்பவரே தமக்குரியருபகாரியரென்பாரவரே தொழு துண்பரேபி நர்க்குரியார்தொழின்முற்றுழக்துமுழ்வினர்பான் முழு துமடுப்பவேண்டு தலின்மு தன்மைத் துழுவென் நறிமைக்தா.

(ரசக)

க் சை ம். அதி.— உழவு. அஃதாவது - சி முபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றெழிலாம்.

> சுழ<mark>ன்</mark> ற மேர்ப்பின்ன துலக மதனு லுழர்த முழவே தீல

(ுன்.) உலகம் ஏருடையார் வழியது ஆயிற்று தலேமையான தொழில் உழவே ஆம்.

> உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்று தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

் (க - ரை.) உழுபவர் உலகத்தார் ஆகிய தேர்க்கு அச்சாணி ஆவார். அரசியற்கைப் படலம் திரு குறள் முலமும் உரையும்.

(இச்சேய்யுளால் வறமை அடையாதே எனக்கூறியதாம்.) வ அமைபோலவின் ஞது வ அமையன் றிவே றில்?ல ம றுவின்மொழிகள்சோர்வுபடும்வாய்த்தகுடி நறசெயல்மொழிக ளி று திபடுமற் றி ரப்பா தியெல்லா த் துயருமுடனுகும் பிறனினுக்குமீன்றுளுபிள்ளாய துவந்திடினிறத்தல்

(MFE)

க் ெரு.ம். அதி. — நல்தாவு.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப் படுவன யாவும் இல்லாமையாம். இன்மையி வின்தை தியாதெனி னின்மையி னின்மையே யின்னு தது.

(க.ரை.) தரித்தாம் போலத் துன்பம் செய்வது எது எனில் அதுவே.

> கொல்வரவுக் தோலுங் கெடுக்குக் தொகை யாக, நல் தூ வென்னு நசை.

(க-ரை.) தரித்தோம் என்னும் ஆசைபானது பழங்குடி வாவை யும் அதற்கு உரியசொல்ஃயும் கெடுக்கும்.

(இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கைபை யறியேனக்கூறியதாம்.) குறிப்பினுணர்க் தமொழியாமுன்கொடுப்பார்முன்னின் றிரக் துயிரை த் து நப்பதின் றிச்சிலர்வாழ்வர் தூப்மைமானங்கெடாமையினு லி றப்பவுயர்க் தகொடைமையரேயெனினு மிரப்பாரில்லாக்காற் சிறப்பென்பெறுவரவரானேசிறப்பர்காவாதவர்மைக்தா. (m # 15_

க்கம். அதி.-இரவு.

அஃதாவது-இனி மானம் கெடாத இரத்தல் இரவாமையோடு ஒத்தலால் இறத்கில விலக்குதலாம்.

> இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(க-ரை.) தரித் தூர்கள் கொடுப்பவர்களேக் கண்டால் யாகிக்கக் அவர் ஒழித்தார் ஆகில் அவர்க்குப்பழி அல்லது தமக் கடவர்கள். குப்பழி அல்ல.

> இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை துன்ப முருஅவரின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பம் அடை யாமல் வந்தால் யாசுத்தலும் இன்பமாம்.

(இச்செய்யுளால் ஏற்பதிகழ்ச்சியேனக் கூறியதாம்)

கண்ணிர் சிறந்தார் தம்மிடத் தங்காழ் த் தமானங்கெடநாவாற் பண்ணற்கு ரி பவறங்கு றித் தும்படர்க் தொன்றி ரவார்பெருமையினு வெண்ணிற்கிறக் தார் முயற்சியினுலேலாவுப்பில் வறும்புற்கை வுண்ணற்கமைத் த தமைக் ததெனவுவப்பரே மகண்டனே.

(m&&)

காகம். அதி.—இரவச்சம்.

அஃதாவது - மானம் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதலாம்.

காவா துவந்தியுங் கண்ணன்னர் கண்ணு மிரவாமை கோடி யுறும்.

(க-ரை.)ஒளியாது கொடுக்கும் ஒப்பானவர் இடத்தும் யாசியாது இருத்தல் கோடிமடங்கு ஈன்மை ஆம்.

> இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் படத்து கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(க-ரை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகம்செய்யட் படைத்தாள் ஆகில் அவன் கெடக்கடவன்.

(இச்செய்யுளால் கீழ்மையகற்ற எனக்க*ூறி*ய தாம்)

அழுக்கு ந்றெவர்க்கும்வடுக்காண்பாரச் சமாசையாலன் நி யொழுக்கும்புரியார்மறைபிறர்பாலுய்த் துமொழிவார் தம்போல-விழுக்குக்கே துங்கவலார் முனேற்றமாகிச்செம்மாப்பார் மழுக்குளார்க்கேபயன்படுவார்வறி து்வ தியார்க்கிடார்கயவர்.

(ாசந)

(இ-ள்) கீழ்மக்கள் எல்லோரிடத்தும் பொருமையினுல் குற்றங்காட்டு வார் கள் அச்சத்தாலு மாசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள் இரககியத் தைப் பிறரிடஞ்சென்று வெளியிடுவார்கள் தம்மைப்போல (பிறர்க்கு) அவ மானம்கேரிடின் (அதர்க்காகச்) சிறுதுங் கவஃப்படார் அதற்காக முற்படப் யூரித்துக்களிப்பார்கள். தம்மை தண்டிப்பவர்க்கே கொடுப்பார்கள் எளிய வர்க்கு ஒன்றுங் கொடுக்கமாட்டார்கள். (எ-ற)

க0அ-ம். அதி. — க்பகம்.

அஃ தாவது - முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளேக் குறிப்பினுல் யாவர்க்கும் பொருந்த வைத்தமையால் அங்கே குறிப் பால் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லிய வையும், ஆகியகுணங்களுள் யா துமிலராகிய சீழோரது தன்மையாம். ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடி அடைக்குங் கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் இரப்பவர்க்குக் கொடார் வருத் துவேரர்க் குக் கொடுப்பர்.

> உடுப்பதாஉ முண்பதாஉங் காணிற் பிறர்மேல் வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் பிறர் உண்டாலும் உடுத் தினுலும் கண்டால் பொருமை கொள்வார்கள்.

அறத்தோடாசசீ திபுரிக் தகிலம்புரக் து பொருளீட்டி த் திறத்தால்வாழும்வகையெல்லாஞ்செல்வக்குமாற்கிவ்வாறங் குறத்தானியம்பித்திறற்சோமசாக் தனுலகபாரமவ னெறுழ்த்தோட்பெயர்த் துக்கொடுப்பான்பினி தீனப்புரிக்தான்புலவீர்காள்.

(இ-ன்) இவ்வகையாக மனுதர்மமுரையுடன் இராசதருமத்தை ஈடத்தி உலகத்தைக் காத்து (தருமவழியிற் பொருள்தேடி) வலிமையோடு வாழகின்ற வகை முழுவதையும் தன் செல்வப் புதல்வஞ்கிய ஏமகண்டனுக்கு வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்த மன்னன் தன்னுலகபாரத்தை அவனுடைய வலிதங் கியதோனிற் பெயர்த்துக் கொடுக்கும்படி இதீனச் செய்வாளுயிஞன் புலவீர னே.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கிய சரித்திரங்களாவன.

விராயகர் துதி (களி 1.) நாட்டுச்சிறப்பு (கவி 1.) நகரச்சிறப்பு (கவி 1.) அரசன் சிறப்பு (கவி 5) மர் திரிகளின் பெயரும் தன்மையும் (கவி 2.) சேணேய்பெருக்கம் (கவி 1.) அரசன் மணவிரிறப்பு (கவி 1.) சோமகார்த ராசனும் அவன் மணவியும் மர்திரிகளும் ஏடிகண்டது உரையாடல் (கவி 5.) அரசியற்கைப்படலம் (கவி 150) இதில் (கவி 10) நித்தியகருமனித் கூறப்பட்டது மீத (கவி (146-ம்) திருக்குறள் அதி காரமுறையால் நீதிபோதித்தல் அச்செய்யுளுக்கு அவதாரிகை (73) மேற்கூறிய செய்யுளின் கருத்திற்கிணங்கிய திருக்குறள் கருக்துரையுடன் (388).

காமத்துப்பால் அதிகாரம் (25) இதில் களவியல் அதிகாரம் (7) தூலவி யுரைப்பது அதிகாரம் (12) அவ்விருமுரைப்பது அதிகாரம் (6) இதுண சோமகார்த ராசன் தன் புதல்வனுக்குப் போதிக்காமையால் புராணிகரும் அதை பெடுத்துக்கூறவில்லே.

திருக்குறன் விளக்கம் அரசியற்கைப்படலம் முற்றப்பெற்றது.

திருக்கைலாய பாம்பரை திருவாவடுதுறை ஆகீனம் ஸ்ரீலஸ்ரீ வைத்திலிங்க தேசிக மஹாசந்நிதானம் அவாகள் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

அஃமகள் கஃமகள் மஃமகள்

இப் முவர்களின் தாரதன்மய வினுவிடை.

இஃத

இதுமுதல் ஒன்பது செய்யுள் துறைமங்கலம்

சுவப்பிரகாச சுவாமிகளால்

செய்யப்பட்டது.

கூலம**கிளமரு**மகளாக்காதலி த் துக்கொண்டவிக்தக்கனகமங்கை சிலமகளே த் தன்கணவன் றங்கையெனப்பெற்ற திருச் செழியகங்கை தலேயுலகிற்கலேயுணர்வார்க்கருந்தனங்கள் தாரா ததன்மையென்னே நி?லயுணராப்புல்லியர்பாலிவர்செலவுக் தனமு தவுகெறி தானென்னே. (5) அருமைமரும்களிடத் தங்குறைங்ணயாமாமியிக் தவகிலத் தில்லே பெருமையினுவிவர் சமமாம்வரிசையினுற்பே தமுறும் பெற்றியாலே இருவனயாரிவரொருமித் தருள்செய்தாலிகபாங்கள் சித்தியாகும் ஒருமையிவர்க்குண்டாகத்தலேவர்களே சமனேக்கமு தவவேண்டும். (2) மகளின்மருமகள திகமெனவுலகம்பாராட்டும்வரிசையானும் மிகவரியப் தங்களிலேயிவர் மருவியருள் நிறை ந் துவிளங்கலானும் தகைமையுறவுலகமெலாமேன்மேலும்பலவளங்கள் தழைதலானும் அதனமர் தெமுள த் திருர் து தனங்கல் வியிரண்டு வணருள் செய்வாரே. (B) திருமகளேக்கலேமகளும்பலமறையாற்று திசெய்து திகழ்தலானும் மருமகளேயரியபதத்திருத்தியுயர்வளமையுறவைத்தலானு மிருவருமுள்ளன்புடையாரெனமதித்தோமியாமினியிங்கினிமையாக <u> கொரு</u>மையுறவுள**த்திருத்தியிருபொருளு**ம்பெறலாகுமுறு தியீதே. (50) கு இமக்கு மட்டோற்றினர்க்கிங்கறம் பொருளின்பம் வீடுகாட்டுக்கிம்பா லிலமகளே வாழ்த் தினர்க்குமிம்மையிலே நாற்பயனுமளித் தக்காக்கு **் மலமக**ு பேத் தினர்குப்பவமகன் அமுத் திபெறுவழியுண்டாகு நிஜ்<mark>மையி துரான்மறையாகமங்க</mark>ளேலாநிச்சயித் துநிகழ்த் துமன்றே. (G) வன்னெஞ்சக்கொடியவர்பால்மலர்மங்கையிருந்து தனம்வழங்கக்கண்டோம் சன்னெஞ்சமில்லவர்<mark>பாற்கில</mark>மங்கையிருந்ததொருசாளுங்காணும் ுன்னெஞ்சக்கொடியோர் எல்லோர்பொருளவஞ்ச ஊயாற்கவர் த் தொள்வா ரின்னெஞ்சால்லோர் தங்குலப்பொருளேயினி தாகவெவர்க்குமீவார். (57)

84 அமேகள் கடைகள் மிலமகள் இவர்களின் விளுவிடை

உலகுயிர்க்கெல்லார் தாயாமிவர் தகைகையாகு இத் திங்கோ தர்பா ந்றே குலமகனல்லாலெவர்கள்கு ரவர்மற இபையெடுத் துக்கூறவல்லார் பலரலனும்பு தல்வருக்கல்லாலெவர்க்குத் தாய் தக்கை தபாலிக்கின் முர் புலனுடையமகன்கு ரவர்க்கியற்றுகைகமாறி தில்வேறென்புகலத் தானே.

ஆதலி ஞர் றிருத் தாயேவஞ்சகரையகன் றால்லோரகத் திருர் து மே தகைய தன மா தி*ப திஞற பேறு தவவேண்டுகின் நேன் நீதியி துக‰மகள் வாழ்ம கே கலாக கொடி திற்கோங்கும் பா தகஞ்செய்வஞ்சகரும்பவமகன் றான்மையுறப்பாலிப்பாயே என்னிருகண்மணியான பொன்மா துங்கஃலமா துமினி துவாழ்க

மன்னியாற்செல்வர்சளுங்கலேஞர்சளுமேன்மேலுமருவிவாழ்க பன்னியவஞ்சகசொழியால்லோர்கள்நாடோ றம்பல்கிவாழ்க வின்னியவிவ்விஞவிடையின்பொருளுணர்க் துபோற் றமன்பரினி துவாழ்க (கூ)

(2)

இச்செய்யுல் 5 ம் திருவாலவாய்கட்டினயுலுள்ள பதினு வபேறு

*மறைகள்கிக் தணேசை ககிக் தணேபொருமனமும் தறுகணேம்புலன் கழியிலே ச்செல்லு ருத் தகையும் பிறவி தீதெருப்பேதையர் தம்மொடுபிணக்கும் உறு திரல்ல றஞ்செய்பவர் தங்களோடு றவும்

யா துகல்லன்பர்கேட்கி முமு தவிடுகலனு மா தவத் தினேறெ அக்கினும்வணங்கிடுமகிழ்வுக் மோ துகல்லுபதேசமெய்யு அதியுமன்பர் தீ துசெய்யினுஞ்சிவச்செயலெனக்கொளுக்தெளிவும்

மனமும்வாக்குஙின்னன்பர்பாலொருப்பிவோனும் கன வினுமுன தன்பருக்கடிமையாங்கருத் து நீ?ணவின்வேரெருதெய்வத்தைவழிபடாஙி?லயும் புனி தஙின்புசழ்சாடெ.ாறமுரை த்திடும்பொலிவும்.

தீமையாம்புறச்சமையங்களொழித் திடு தி நனும் வாய்மையாகவே பி றன்பொருள்கச்சிடாவளனு மேமு றம்பி றதாரகச்சிடா தகன்னேன்பும் தூப்மை ெஞ்சினிலியானெனச்செருக்கு முத்து றவும்.

து நக்கமீ துறைகினுமின்பர் துய்க்கினு மி நக்கினும்பி நக்கினுமின்பர் துய்க்கினு பிறைக்கொழுர் தணிசடைப்பெருமவிவ்வாம் முறுக்கிலாதெனக்கு நீவழங்கலவேண்டுமால்.

-:0:--